

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Kljub dopustniški mrzlici dokazuje današnja številka Novega tednika, da mnogi krajan in organizacije ne počivajo. Vrstijo se številne prireditve, odprti ali obnovljeni so objekti. Praznovali so hmeljarji in flosarji in življenje teče dalje. Neumorni so tudi trgovci in to tako, da se je moral za njihovo delo pozanimati tudi inšpektor in to uspešno!

Na praznovanje občinskega praznika se pripravljajo v šentjurski občini, pa tudi v šmarški je že vse živahno. Mi v uredništvu kot spretna vojska usmerjamo razpoložljive sile na položaje, da ne bi izgubili bojev z informacijami, pa tudi vašega zaupanja, spoštovani bralci.

Za prihodnji teden vam spet pripravljamo nekaj zanimivega branja, do tedaj pa na svidenje!

DRAGO MEDVED

OBISKALI SMO STARO VELENJE - TRGOVSKE ČAROVNIJE NISO USPELE

ŠMARSKI IS O CENAH KRUHA

Danes ob 12. uri se bodo v Šmarju pri Jelšah sestali člani izvršnega sveta občinske skupščine. Na seji bodo razpravljali in dali soglasje k cenam osnovnih vrst kruha ter k ceniku o cenah posebnih vrst kruha in peciva. Ob tem se bodo člani izvršnega sveta seznanili še s tem, kakšna je preskrba v šmarški občini, kakšna je problematika preskrbe z mesom, obravnavali pa bodo tudi začasni odlok o zaščiti Sotelskega jezera.

DS

31 STANOVANJ V ŠMARJU

Organizacija združenega dela Ingrad Celje gradi v Šmarju pri Jelšah stanovanjski blok, v katerem bo 31 stanovanj. Deloma gradnjo financira samoupravna stanovanjska skupnost, sicer pa je to gradnja stanovanj za trg. Tudi v Rogatcu in Kozjem rastejo v tem času nova stanovanja. V Rogatcu jih gradijo 12, v Kozjem pa 24. V Rogaški Slatini pa tečejo pripravljala dela za izgradnjo dveh novih stanovanjskih blokov, ki jih bodo po vsej verjetnosti zgradili prihodnje leto.

DS

HMELJARJI IN FLOSARJI

V soboto in nedeljo je bilo živahno v Žalcu, Braslovčah in Ljubnem. Letos sta bili obe prireditvi istočasno, zato je bil tudi povsod manjši obisk, res pa je, da kaj novega nikjer nismo videli. Svoje je dodala tudi huda vročina. Na sliki vidimo letošnjega hmeljarskega starešina Franca Oseta iz Drešinje vasi in njegovo spremljevalko Marjano Lenko iz Trnave.

JANEZ VEDENIK

PŠENIČNA MOKA »ZAMESILA« CENE

KRUH NAŠ VSAKDANJI!

Dražji od 1,60 do 3,10 din oziroma še nekaj več

Zadnja julijska seja celjskega izvršnega sveta, vodil jo je mag. Jure Toplak, predsednik komiteja za družbenoekonomski razvoj občine Celje, je postavila v vsebinski okvir dve točki: soglasje o najvišjih drobno-prodajnih cenah za osnovne vrste kruha in sklep najvišjega samoupravnega organa tozda Pokopališka služba celjske Komunale, s katerim so za pogrebne storitve določili le tri dni v tednu, pa je v javnosti naletel ta sklep na izredno negodovanje, še zlasti po pisanju v nekaterih časopisih. Pa o tem v posebnem sestavku.

V prvem primeru je šlo bolj ali manj za formalno, potrditve v Sloveniji enotno dogovorjenih višjih cen za osnovne vrste kruha. Tako je kilogram belega kruha iz pšenične moke tipa 500 od 1. avgusta dalje dražji za tri dinarje in deset par, stane torej 12 dinarjev, polbeli iz pšenične moke tipa 800 se je podražil za dva dinarja in 80 par in stane kilogramska štruca 10 dinarjev in 50 par, črni kruh iz pešnične moke tipa 110 se je podražil najmanj, za dinar in 60 par ter stane kilogram 8 dinarjev in pol.

Osnova za spremembo drobno-prodajnih cen kruha je odlok zveznega izvršnega sveta o maksimalnih cenah za pešnično moko, sprejet pred skoraj tremi tedni. Če-

prav je med podražitvijo pšenične moke in kruha časovne razlike komaj za dvanajst dni, pa je ta čas »stal« Merxov tozd Pekarne in slašči-čarne že kar okroglih sto milijonov starih dinarjev izgube, za katero še ne vedo, kako jo bodo pokrivali. Na to, in še na mnoge druge probleme živilcev in pekov, je že na seji izvršnega sveta v Celju opozoril ing. Edi Stepišnik, direktor Merxovega pekarškega in slaščičarskega tozda. Pri tem je poudaril, da sedanje višje cene za osnovne vrste kruha živilcem in pekrom pokrijejo le razliko v višji ceni moke in razliko v manjši letošnji kompenzaciji pri cenah kruha, saj se je leta zmanjšala od lanske za 50 odstotkov.

Sicer pa je ena od bistvenih novosti tudi ta, da odpravljamo, najbrž dokončno, kilogramske štruce in prehajamo na peko 800-gramskih štruc, kajti 800 gramov kruha na dan naj bi bila poprečna norma za slovensko 4-člansko družino. To »majhno revolucijo« naj bi po načrtih izvedli do 1. oktobra. Glede na še vse prepogosto zamaševanje kruha in mnogih kruhovih odpadkov, ali krmiljenja živali z njim, bo po novem in predvsem zaradi višjih cen, tega manj. Dobro vemo, kako smo še vse prevečkrat kruh lahko videvali

po kontejnerjih, kosih za odpadke ali pa kar po tleh.

Cena za 800-gramske štruce pa so po svoje zanimive, saj niso le za 20 odstotkov zmanjšane tiste od kilogramskih štruc, ker pravijo peki, da proizvodni stroški za manjše štruce niso nič manjši in so naslednje: za beli kruh 10,40 dinarjev, za polbeli 9,20 in za črni 7,60 dinarjev. Če si provoščite malo gospodinjstva preproste matematike, boste prav lahko ugotovili, da je gram ali dekagram kruha po novem vendarle celo dražji od prej navedenih sprememb cen za kilogramske štruce.

No, kakorkoli: če smo še pred dobrim tednom dni za kilogram breskev dali toliko denarja kot skoraj za tri kilograme dobrega polbelega kruha, potem je s temi razmerji nekaj močno narobe. Pa takšnih primerjav ali še hušjih bi lahko naštevali v nedogled, celo takšnih, kjer bi nam lasje šli pokonci. Res je, da je kruh eno najosnovnejših živil, tudi po svoji sila energetskega značaja kot vsa hrana, zato delajmo z njim in zanj z najboljšim odnosom in zagnanostjo. Odnos pa bomo morali še posebej spreminjati tudi pri pogledih na sedanje in razvojne možnosti živilske in pekarske proizvodnje, dejavnosti in poklicev.

MITJA UMNİK

SIGMA ŽALEC

IZJEMNA USPEŠNOST

Ob tem nediscipline prav gotovo ni

Kazalci uspešnosti gospodarjenja v žalski Sigmii so v polletju izjemno dobri. Celotni prihodek in dohodek sta se v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečala za kar 71 odstotkov, družbeni proizvod za 62, čisti dohodek pa za 71 odstotkov. Ob tem so se osebni dohodki povečali le za dobrih trinajst odstotkov, skladi pa kar za 385 odstotkov. Dohodek na zaposlenega je večji za 68 odstotkov.

Razvidno je, da so osebni dohodki v primerjavi z doseženim dohodkom mnogo počasneje naraščali in so znatno nižji kot to dovoljuje dogovor o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v tem letu. V naslednjem tromesečju bi lahko osebni dohodki porastle povprečno za dobrih 35 odstotkov, vendar se delavci v

Sigmii zavedajo, da bi to lahko imelo negativni vpliv na končni rezultat te delovne organizacije. Navsezadnje morajo računati z zaostrovanjem pri rasti družbenega proizvoda in s tem tudi prodobivanja dohodka. V Sigmii pravijo, da je uspešno polletno gospodarjenje rezultat večje produktivnosti, boljšega gospodarjenja, pa tudi ugodnejše tržnosti.

Seveda pa ob tem tudi kritično ocenjujejo kronično nelikvidnost. Na to vplivajo v veliki meri izredno visoke zaloge gotovih izdelkov, polizdelkov in nedovršene proizvodnje, ki so v prvem polletju porastle za 57 odstotkov. Porastle so tudi zaloge reprodukcijskega materiala. O kronični nelikvidnosti pričča tudi podatek, da so v Sigmii ustvarili sredstva za poslovni sklad v višini skoraj 13 milijonov dinarjev, v stal-

nih zalogah nedovršene proizvodnje in gotovih izdelkov pa imajo skoraj 19 milijonov dinarjev.

Sicer pa so lahko na splošno v Sigmii z rezultati v tem srednjeročnem obdobju povsem zadovoljni. To velja tudi za naložbe. Na Vrnskem so proizvodne prostore povečali za 700 kvadratnih metrov, v Vrbju kar za 1100, med tem ko je betonarna v Zabukovici v zaključni fazi in bo pričela obratovati v naslednjih dneh. Še zlasti veselijo so novih prostorov na Vrnskem, kjer so prej delavci delali v nemogočih razmerah.

Zadnji uspehi pa so prav gotovo tudi odraz odkritih razprav o nekaterih težavah, ki so bile v tej DO in iskrenih želji po ureditvi razmer. Kot kaže, so v tem uspeli.

JANEZ VEDENIK

CELJSKI KOLESARSKI MARATON

Vodja celjskih kolesarjev Aco Ibraimov nas je te dni obvestil, da je že določen datum za celjski kolesarski maraton. Ta bo na sporedu 28. septembra in bo krožni. Potekal bo na progi dolgi okrog 80 kilometrov. Pot bo vodila od Celja preko Polzele do Mozirja, Soštanja, Velenja, Dobre nazaj preko Vojnika v Celje.

Da bi udeleženci čimbolje prevozili to progo, Aco Ibraimov vabi vse udeležence, da se že sedaj pripravljajo za ta krožni maraton. Za začetek bi bilo dobro pripraviti kolesa in izvesti nekaj krajših kolesarskih treningov v okolici Celje.

J. KUZMA

POMOR RIB V HUDINJI IN PAKI

Dne 22. julija je pomor rib v reki Hudinji opazil iz mostu čez Hudinjo delavec, ki je tega dne šel na delo. Obvestilo o pogini rib je UJV Celje prejela ob 6.20 uri. Komisija UJV Celje je iz onesnažene reke Hudinje odvzela vzorce vode ter vzorce poginulih rib. Pri delu komisije sta se na obvestilo UJV Celje pridružila še vodnogospodarska inšpekcija občine Celje ter tehnolog za vode pri NIVO Celje. Komisija je v nadaljevanju pregleda ugotovila, da gre tudi za onesnaženje vode reke Hudinje z naftnimi derivati. Po širšem pregledu vodotoka s pritoki je ugotovila, da onesnaženje z naftnimi derivati prihaja iz starega kanala tovarne EMO Celje. Komisija je na kompleksu tovarne EMO Celje opravila pregled industrijske čistilne naprave ter objektov, ki bi utegnili povzročiti onesnaženje.

Do pomora rib je prišlo tudi v reki Paki in sicer v jezeru pri odlagalšču odpadkov na Tičnici. Marsikatera izmed pomorjenih rib, bi lahko služila v ponos vsakemu ribiču. Tokrat je ribam

odvzela življenje človeška roka, ne zato, da bi nahranila lačna usta, ne zato, da bi bila ribja specialiteta na jedilniku vsake hiše, ampak zgolj zaradi skrajno malomarnega in neodgovornega ravnanja.

V obeh primerih so odvzete vzorce vod in rib poslali v uradno analizo. Da časa poročanja analize še niso izdelane, vsekakor pa bodo služile kot vodilo za nadaljnje postopke in ukrepanje. Krivce bodo prej ali slej odkrili, za svoje neodgovorno dejanje bodo kaznovani, toda resnične škode ni moč povrniti, kajti tudi ribe ne vstajajo od mrtvih. Kaj naj sploh še napišemo, da ljudje pomora ne bodo pozabili že v dveh, treh dneh, da do podobnih primerov ne bi več prišlo? Ali že tolikokrat citirano in oguljeno misel, da moramo imeti odgovoren odnos tudi do svojega življenjskega okolja, ali pa, da malomarnost ni še nikomur koristila.

VILI EINSPIELER

BRIGADA »SLAVKO ŠLANDER« ODŠLA V POSOČJE

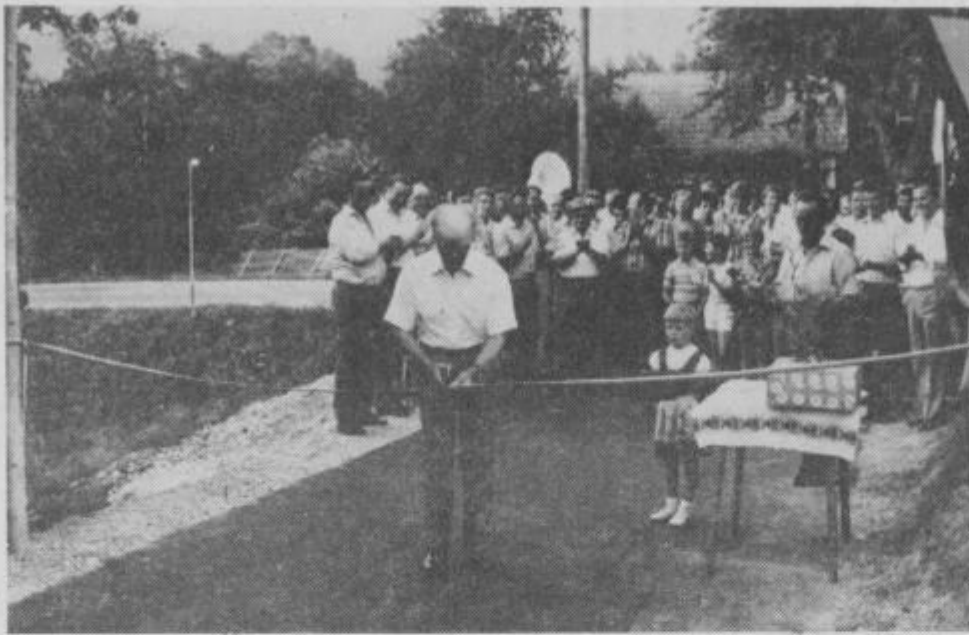
V nedeljo zjutraj je izpred Skupščine občine Zalec krenila na mladinsko delovno akcijo letošnja brigada »Slavko Šlander«, ki bo od 3. do 30. avgusta delala na zvezni mladinski delovni akciji Posočje 80.

Svoje delovne navade bodo brigadirji iz žalske občine prenesli na delovišče vodovodnega omrežja in cestnih povezav. Skupno z brigadirji iz Pirana, pionirsko brigado SRS ter brigadama iz Vojvodine in Hrvaške bodo skušali kot zadnji v izmeni dokončati čimveč dela na vodovodnem omrežju in cestnih povezavah. S tem pa bodo ljudem, ki jih je prizadel leta 1976 potres, omogočili lepše življenje. Pokrovitelj letošnje brigade »Slavko Šlander« je SIP Šempeter, sredstva pa so prispevali še Juteks Zalec, Aero Šempeter in KIL Liboje.

Ob rob vsemu temu pa velja zapisati, da prav tako kot lansko leto tudi letošnja brigada ni polnoštevilna in se ji že vnaprej obeta, da zaradi tega ne bo prejela najvišjega priznanja - traku akcije. V samih pripravah na akcijo in v postopku evidentiranja je kazalo, da letos teh problemov ne bo. Bilo je celo že tako daleč, da se je razmišljalo o selekciji, vendar na koncu je prevladala neresnost, ali kakorkoli to že imenujemo. Na zadnji brigadni konferenci na pred odhodom, je število skoraj osemdesetih evidentiranih splahnelo pod štirideset. Verjetno za to ni opravičila.

Sicer pa kakorkoli že, ime, ki ga nosijo brigadirji že nekaj let, bo verjetno tako kot vsako leto tudi letos dostojno zastopano in brigadirji bodo kljub vsemu opravili svoje. Zaželimo jim tudi mi čim več delovnih uspehov.

DARKO NARAGLAV

KRAJEVNI PRAZNIK V VRHOVEM

POBRATENI S CUGOVCEM

Asfaltirana cesta v Praprotno

V krajevni skupnosti Vrhovo je bilo minulo soboto in nedeljo kar se da praznično. Prazničnosti pa niso razkrivale samo zastave in cvetje. Na vsakem koraku je bilo moč začuti nevsakdanji utrip.

Lani je bila krajevna skupnost Vrhovo gostiteljica ob 2. juliju, prazniku občine Laško. Kot vsako leto, so se praznovanja občinskega praznika udeležili tudi predstavniki iz pobratenih občin Trstenika, Mionice in Vrbovca. Takrat so se krajanje Vrhovega potrudili tako kot to znajo le redki. Pa se je član delegacije iz Vrbovca spomnil, da živi v njihovi občini krajevna skupnost Cugovec, ki ima bržkone mnogo skupnega s krajevno skupnostjo Vrhovo in predlagal pobratenje. Beseda je dala besedo, obljuba dolg in delegacija krajevne skupnosti Vrhovo je kmalu dopotovala v Cugovec. Slavnostnega razpoloženja in gostoljubnosti domačinov predstavnik Vrhovega kar ne morejo dovolj dobro opisati. Takrat so na slavnostni seji skupščine krajevne skupnosti Cugovec tudi podpisali listino o pobratenu. Letos pa so bili na vrsti krajanje Vrhovega kot gostitelji.

Sobotno pričakovanje krajanov Vrhovega se je stopnjevalo iz uro v uro, ko so se, ob hudi pripeki z razumljivo zamudo, pripeljali gostje iz Cugovca. V roke so segli tako pristno in prisrčno kot je to navada med dobrimi prijatelji, med brati.

Otvoritev nove ceste v Praprotnem je bil osrednji dogodek sobotnega dne. Krajanje Vrhovega so tiste sorte ljudje, ki se zavedajo, da je njihov jutrišnji dan predvsem odvisen od njih samih. Slaba cesta v Praprotnem pa jim je že leta delala nemalo preglavic. Ker sredstva samoupravne komunalne interesne skupnosti Radeče in krajevne skupnosti Vrhovo niso zadoščala, so krajanje zgrabili za orodje in v kratkih štirih mesecih zgradili 580 metrov dolg odsek ceste in nanjo položili asfalt. Vložili so 1400 ur svojega dela ter zbrali 17 starih milijonov dinarjev, kar je za skupnost, ki šteje le 19 gospodarstev, ogromno. Delovno zmago so dočakali ponosni in zadovoljni. Zadovoljni tudi zato, ker so bili tega dne med njimi pobratimi iz Cugovca, predstavniki občinske skupščine Laško, družbenopolitičnih organizacij občine in krajevne skupnosti ter predstavniki sosednjih krajevnih skupnosti.

Godba na pihala radeške Papirnice je prispevala k prazničnemu razpoloženju, najstarejši krajan Vrhovega 84-letni Alojz Medved pa je prerezal trak in odprl traso, ki so jo navzoči nato prehodili. Ob tej priliki je spregovoril tudi predsednik skupščine krajevne skupnosti Vrhovo Igor Golob, predsednik sveta krajevne skupnosti pa je v kratkih besedah orisal napore in veliko voljo krajanov pri gradnji ceste, predsednik gradbenega odbora Drago Bregar pa se mu je v imenu krajanov zahvalil za njegov trud in požrtvovalnost. Dan so v Vrhovem zaključili s slavnostno večerjo in kresovanjem v Praprotnem.

V nedeljo so si gostje iz Cugovca ogledali farmo brojlerjev, nato pa še kmetijsko gospodarstvo Hotemež, se povzpeli do vasice Gorelce, kjer stojita dva sodobno opremljena hleva ter na Vrhovsko goro, kjer so jim domačiji pripravili okusno kosilo. Osrednji dogodek tega dne je bil ob treh popoldne, ko so na slavnostni seji skupščine krajevne skupnosti Vrhovo podpisali listino o pobratenu.

Krajevna skupnost Cugovec v slikovitem hrvaškem Zagorju šteje 2300 prebivalcev in je tudi po obsegu mnogo večja od krajevne skupnosti Vrhovo, saj ima kar 13 zaselkov. Cugovčani so kmetje, njihova posestva so velika, sodobno opremljena in napredna. Vsi zaselki so med seboj povezani z asfaltnimi cestami, ki so jih krajanje zgradili s samopripravo in s prostovoljnimi delom. Predsednik skupščine krajevne skupnosti Cugovec je dejal: »Ob prvem srečanju s krajanje in prebivalci Vrhovega smo spoznali, da imamo veliko skupnega in da lahko medsebojno sodelovanje prinese mnogo obojestranskih koristi. Oboji smo lahko ponosni na svoje krajanje, ki so složni in delavni. Sloga in marljivost pa je pogoj za napredek in srečo. V nadaljnjem sodelovanju želimo okrepiti še sodelovanje društev in družbenopolitičnih organizacij, predvsem mladinske.«

Natanko petnajst let živi krajevna skupnost Vrhovo, petintrideset let je poteklo, odkar so se vojni izgnanci vrnili na svoje domačije, v teh prvih avgustovskih dneh pa so prišli na obisk v Vrhovo tudi bratje iz Cugovca. Vsi ti dogodki so praznično obeležili 2. in 3. avgust, ki ga krajanje Vrhovega in gostje iz Cugovca ne bodo pozabili. Tretji avgust pa bo odslej tudi praznik krajevne skupnosti Vrhovo.

MARJELA AGREŽ

DOBIMO SE V LOS ANGELESU!

22. olimpijske igre moderne dobe so končane. Adijo Moskva, dobimo se čez štiri leta v Los Angelesu v ZDA! Kakšna ironija! Uspešno so se končale igre, kjer med drugim ni bilo navzočih predstavnikov ZDA, torej države, ki je organizator naslednje, 23. olimpiade moderne dobe. Pravijo, da čas celi rane in upajmo, da se bo v naslednjih starih letih vsa stvar toliko uredila, da bo prevladal razum in da bodo na naslednji olimpiade ponovno združeni vsi mladi športniki sveta.

Kakorkoli obračamo rezultate pod črto sedanje olimpiadi, v vsakem primeru se vse tri vrste medalj ne svetijo tako, dot bi se morale oz. bi se, če bi bili zbrani vsi. Pa pustimo to! Bile so prijetne igre, ki so sicer brez dvoma uspele. Žal se je nekaj pelina nabralo tudi v jugoslovanski čaši. Ponovila se je stara praksa, da smo preveč napovedovali, pričakovali in obljubljeni, naredili pa bolj malo. Tudi v Moskvi je bilo več razočaranj, kot pozitivnih presenečenj. Medtem, ko dobre dosežke lahko preštejemo na prste ene roke, nam rok s prsti vred za neuspehe zmanjka.

Znova imamo štiri leta možnost ugotavljanja vzrokov napak ter iskanja variant za njihovo odpravo, bojimo pa se, da bo rezultat po Los Angelesu isti, kot je bil po Münchnu v Montrealu in po njem v Moskvi. Na vseh zadnjih olimpiadah smo imeli celo vrsto izjemnih presenečenj - v Mehiki Bjedova, v Münchnu Parlov, v Montrealu Ljubek pa še kdo, da ne omenjamo vseh. V Moskvi bi težko trdili, da je izjemno, povsem nepričakovano presenečenje odlični boksar Kačar.

In v Moskvi smo osvojili devet medalj, v Montrealu osem.

Ena več, vendar ni bilo športnikov ZDA, ZRN, Kanade in Japonske, ki so močni prav v tistih disciplinah, kjer so naši osvajali medalje. Pa pustimo medalje: ni bilo tudi rezultatov, zaradi katerih so naši športniki olimpijci prišli na olimpiado. Mnogo dela bo za vse, ki bodo naš nastop v Moskvi analizirali in komentirali pa tudi ocenili. Dvomimo v uspešne ocene, če se samo spomnimo predhodnih podobnih poskusov.

Kakšen je bil celjski nastop? Rok Kopitar je bil peti v teku na 400 m ovire ter tako najboljši jugoslovanski atlet. Že to pove dovolj in si zasluži najvišjo oceno. Ko bi tako bilo tudi drugje! Žal ni bilo.

TONJE VRABL

SOZD AGROS

NA NOVI POTI

Več raziskovalnega dela

V SOZD Agros združene delovne organizacije želijo, da bi ta sestavljena organizacija bolj zaživela. Da bi zagotovili uspešnejše uresničevanje skupnih interesov, ki jih imajo združeni slovenski proizvajalci kmetijske mehanizacije, so pripravili elemente za novi petletni plan. Nov samoupravni sporazum naj bi odpravil vse pomanjkljivosti ter zagotovil aktivnejše delo pri uresničevanju skupnih ciljev. Predlog samoupravnega sporazuma bo tako v obravnavi do 15. avgusta.

V šempeterskem SIP so prepričani, da so se zlasti pomembni tisti cilji, ki se nanašajo na enovit nastop v tržni in raziskovalno razvojni dejavnosti, programiranju izdelkov, oskrbi z repromateriali, prodaji blaga doma in v izvoz, skupnega servisiranja izdelkov ter zaradi tega tudi združevanje sredstev. Te-

meljni cilj pa je seveda specializacija proizvodnje, vendar ne več le v finalni proizvodnji, ampak tudi v proizvodnih delih. Vse to je mogoče doseči le v takšni SOZD kot naj bi bila Agros.

Ob vsem tem seveda ne pozabljajo na usklajeno planiranje, medsebojna poslovna razmerja zaradi vzpostavljanja dohodkovnih odnosov ter skupne posle. Ko omenjajo skupne posle, med drugim govorijo tudi o skupnih izdelkih.

V delovni skupnosti SOZD Agros naj bi za uresničitev omenjenih ciljev ustanovili skupne strokovne službe kot so tehnično-tehnološko razvojna, proizvodno operativna, zunanjetrgovinska, prodajna, preskrbovalna in planska. S tem bodo v posameznih delovnih organizacijah zmanjšali obseg dela DSSS.

JANEZ VEDENIK

KAJ, ČE BO NESREČA?

V zadnjem času se je v Zidanem mostu mnogo napravilo. Tako so med drugim tudi popravili glavno cesto skozi naselje. Zaselek z imenom »Vila« so povezali z glavno cesto in zgradili cestni asfaltni priključek. Ulice na Vili so asfaltirane, tako da ima ta zaselek sedaj mnogo lepši videz. Tudi pot proti Gašperjevi koči v dolžini 600 metrov je sedaj asfaltirana in krajanje so pokazali veliko volje in želje do lepega okolja. Vsi pa se čudimo razpadanju nekdanje stanovanjske zgradbe, ki stoji tik ob urejeni štirinadstropni stanovanjski zgradbi, ki je bila zgrajena 1978. Staro stanovanjsko poslopje iz dneva v dan propada, krajanje pa odnašajo opekotramove in podobno. Treba bi jo bilo porušiti in to čim prej, sicer bo kaj kmalu to napravil čas. Svarilen napis »vstop prepovedan!« dosti ne pomaga, tako da je tudi do nesreče prišlo. Krajanje se sprašuje, kako dolgo bo ta podrtja, ki je tako vidna iz vlaka in z glavne ceste, še stala tam in kvarila izgled kraja. Ali Samoupravna stanovanjska skupnost zaradi nima toliko sredstev, da bi to stavbo porušila? Kdo bi odgovarjal, če bo prišlo do večje nesreče?

STANKO SKOČIČ

TONČKA MEŠL

»Še enkrat bi želela biti to, kar sem, če bi se morala recimo ponovno odločiti za življenjski poklic,« je priznala že na začetku najinega pogovora.

Tončka Mešl, ravnateljica osnovne šole Fran Roš v celjski Novi vasi, mati dveh hčera, družbenopolitična delavka še iz

mladinskih učiteljskih vrst do sedanjih funkcij v predsedstvu občinske konference SZDL Celje, predsednica koordinacijskega odbora pri SZDL za sodelovanje z društvi in družbenimi organizacijami in članica družbenopolitičnega zbora celjske občinske skupščine. To je le površen lok njenih družinskih, službenih in družbenih dejavnosti.

Predvsem pa je Tončka Mešl pedagoginja s srcem in dušo, prav sedaj ob velikem razumevanju svoje družine po ves dan razpeta med mnogimi dolžnostmi in nalogami nove celjske celodnevne šole, ki smo jo odprli sicer za občinski praznik 19. julija, vrata mladeži pa se bodo odprla z novim šolskim letom. Urediti je treba še vrsto stvari, tako, da je dostikrat 24 ur dneva premalo.

»Najbrž me je zgodnja izguba matere - bila sem stara komaj pet let, po svoje zaznamovala za pedagoški poklic. Občutljiva sem na vsakršno krivico, še posebno pri otroku ali celo pri otroku v stiski. Poklic učitelja, pedagoga

OBRAZI

je izredno odgovorno delo, saj oblikujemo cele generacije; in to generacije za nov svet, nove odnose, novo demokracijo. Celodnevna šola naj bi bila tista možnost in okvir, v katerem bomo učenci in učitelji samoupravljanje doživljali, ne pa se ga samo učili iz nekakšnih učbenikov. Predvsem ustvarjalnost moramo spodbujati v osebnosti naše mladine, ob najširši odprtosti šole v kraj in okolje ter obratno. Sicer pa se mi zdi najpomembnejše to, da še neoblikovanega mladega človeka spoštujemo in rad ti bo to spoštovanje vračal.«

To je Tončka Mešl, premočrtna v pedagoških stvareh in mislih za odgovorno delo z mladino. Kako zelo prav je, da še vedno mladostna zagnanost stoji na najbolj odgovornem in vodilnem mestu nove pedagoške institucije! Ali znamo to vedno upoštevati pri kadrovski politiki, pa je že drugo vprašanje!

MITJA UMNİK

LEPO VREME - SLAB ZRAK!

Občinski komite za urbanizem in varstvo okolja v Celju je pred dnevi izdal posebno opozorilo, ki ga zaradi aktualnosti v povzetku objavljam.

Z ustalitvijo vremena je prišlo do hitrega upadanja vodnih količin v rekah Savinji, Voglajni, Hudinji in drugih vodotokih, s čimer se je bistveno povečala nevarnost za hujše onesnaževanje rek in s tem tudi možnost množičnega uničenja rečnega življa. Prav zato omenjeni komite še posebej opozarja vse, ki izpuščajo odpadne vode v mestno kanalizacijo ali neposredno v vodotoke, da dosledno opravljajo vse z zakonom predpisane kontrole.

Okrepiti je potrebno vzdrževanja objektov in naprav, ki onesnažujejo zrak. Z nastankom ustaljenega lepega vremena se namreč kakovost zraka v Celju bistveno poslabša. Poleg običajnega onesnaževanja zaradi tehnoloških postopkov se bistveno v tem času povečuje tudi delež »prometnih« onesnaževalcev. Tako se ustvarjajo dobri pogoji za t. i. fotoemični smog. Prav zato sta potrebni povečan nadzor in stalna budnost nad vsemi tehnološkimi procesi v industriji, ki še posebej močno onesnažujejo zrak kot tudi nad vsemi energetskimi objekti, kot so kotlovnice in podobno.

UM

PONIKVA: NOVA CESTA

V krajevni skupnosti Ponikva v žalski občini so v soboto in nedeljo že tretjič praznovali krajevni praznik. Praznujejo ga v spomin na 30. julij, leta 1942, ko je okupator množično pričel izseljevati krajanje v celjski Pisker in druge zapore.

Sobotno praznovanje se je pričelo z otvoritvijo nove ceste, ki povezuje Ponikvo s Podkrajem. S to cesto je tako kraj dobil povezavo v dveh smereh. Cesta je bila rekonstruirana v dolžini 1320 m in v širini 5 m. Vsa dela so izvedli v lastni režiji, dela pa je vodil Ivan Rojc. Otvoritve so se udeležili številni krajanje predstavniki družbenopolitičnega življenja občine in drugi. Trak pri otvoritvi je prerezal najstarejši krajan Ponikve 86. letni Valentin Pernovšek.

Po otvoritvi ceste je bila osrednja proslava pri hiši Milana Vasleta, kjer je bil leta 1944 ustanovljen krajevni odbor osvobodilne fronte. Zbrane je najprej pozdravil sekretar krajevne konference ZK Ponikva Anton Lah, nato pa je imela slavnostni govor aktivistka NOB Slava Kleva, ki je poudarila pomen ustanavljanja krajevnih odborov OF leta 1944 ter spregovorila o težkih dneh štiriletne borbe proti okupatorju. Sledil je krajši a prisrčen kulturni program, nato pa je Milan Razdevšek odkril spominsko ploščo na hiši Milana Vasleta.

Praznovanje so zaključili v nedeljo s praznovanjem 50-letnice uspešnega delovanja domačega gasilskega društva.

T. TAVČAR

LEP NAPREDEK AVTO-MOTO ŠPORTA V CELJU

VEČ POZORNOSTI ŠPORTU

Za nagrado AMD Šlander

AMD Šlander, ki v našem mestu deluje uspešno že polnih 34 let, šteje trenutno nad 8000 članstva. Vse kaže, da je tako najbolj množično društvo v celjski občini. Sekretar društva Martin Andrijaš je o delu te organizacije med drugim dejal: »Za seboj imamo že bogato tradicijo, saj bomo l. 1981 svečano proslavili 35-letnico društvenega delovanja. Smo organizacija, ki se ukvarja s športom posebnega družbenega pomena. Osnovna društvena dejavnost je razvijanje avtomoto športa, prometna preventiva, šolanje novih voznikov in čista športna aktivnost. Vsako leto izšolamo blizu 1000 novih voznikov A in B kategorije. Za prometno vzgojo in športno aktivnost smo mnogo pridobili z izgradnjo poligona na Ljubecni, tehnično službo pa oprav-

ljamo v naših prostorih ob Ljubljanski cesti. Imamo vse pogoje za nadaljnje uspešno delovanje.»

ŠPORTNA AKTIVNOST NA VISOKI RAVNI

»Čeprav na tem področju še zaostajamo, se uspešno vključujemo v naši republiki, pa tudi v zveznem merilu v tekmovalni sistem v avtomoto športu. Trenutno imamo nad 120 športnikov, tekmovalcev. Najvišjo kvaliteto imamo v go-kartu. Pri članih imamo državne prvake Karla Bužana, tu so še perspektivni mladinci Aleš Pečolar, Jure Bitenc, Matjaž Pečolar, Marjan Livk, Peter Krajnc, Alojz Prek in drugi. V težji kategoriji sta poleg Bužana še Jakob Volf in Franc Kralj. V kartingu lahko tekmovalci trenirajo na

poligonu redno vsak teden na progi dolžine blizu 3 km. V avto rallyju nastopamo vsako leto na večjem številu prireditev za prvenstvo Stajerske. Tu so odlični zastopniki (ce) od 750-1150 kubicov Dani Arčan, Drago Fridrih, Gloria Planinšek in Slavko Hacin, ki se na tekmovanjih vse bolj uspešno uveljavljajo. Izredno zanimanje pa je za moto šport, kjer sodelujemo na moto krosih in drugih prireditvah. V narčtu imamo ureditev moto kros stez pri Celjski koči na pobočjih Tolsta in v Šmartnem v Rožni dolini. Možnost ureditve nove moto kros steze pa imamo tudi v SRC na Gričku, izza sedanjih že urejenih rekreacijskih športnih površin. V svoji sredi imamo tudi 67 športnih sodnikov, ki so strokovno in organizacijsko sposobni izvesti tudi naj-

bolj zahtevne prireditve na tem področju.«

ZA NAGRADO AMD ŠLANDER

»V nedeljo 10. avgusta bomo ob 16.00 uri organizirali na Ljubecni na svojem poligonu meddruštveno dirko v kartingu za mednarodno udeležbo za nagrado AMD Šlander. Pričakujemo udeležbo nad 50 tekmovalcev iz sedmih slovenskih in treh inozemskih društev. V dveh kategorijah 100 in 125 kubicov bodo tekmovalci morali prevoziti 12 krogov. S pomočjo združenega dela smo poskrbeli tudi za nagraditev najboljših s praktičnimi darili, prvih osem uvrščenih pa bo prejelo pokale v trajno last. To prireditev prirejamo v okviru praznovanja jubilejnih obletnic naše revolucionarne poti v izgradnji samoupravnega socializma in 90-letnice organizirane telesne kulture v Celju. Leta 1981 bomo svečano proslavili 35-letnico našega društvenega delovanja. O programu tega praznovanja pa drugič kaj več za bralce NT.«

K. JUG

NEPOTREBNA VZNEMIRJENOST OB POGREBIH

POKOPALIŠKA SLUŽBA POJASNJUJE

Izvršni svet priporočil usklajevanje v SZDL

Na zadnji julijski seji celjskega izvršnega sveta so razpravljali tudi o sklepu najvišjega samoupravnega organa tozda Pokopališka služba Komunale Celje, s katerim so, po pisanju nekaterih časopisov, pogrebne storitve določili le za tri dni v tednu, le-to pa je v javnosti naletelo na izredno negotovanje. O tem je obširno poročal Radio Celje v popoldanski oddaji V četrtek za vas, danes pa objavljamo v celoti uradno »POJASNILO JAVNOSTI GLEDE ČASA POKOPOV NA CELJSKEM MESTNEM POKOPALIŠČU.«

»Ob vsej polemiki, ki je nastala glede časa pokopov na celjskem mestnem pokopališču, sporočamo občanom, da je bilo razburjenje predvsem zaradi neobjektivnega in neresničnega pisanja novinarja časopisa Večer. Da obstoja kakršenkoli problem glede ča-

sa pokopov, smo pri nas izvedeli šele iz časopisa. Do sedaj oziroma do prihoda novinarja. Večera se v našo temeljno organizacijo še nihče ni prišel prižoit.

Torej čas pokopov smo res usmerjali na ponedeljek, sredo in petek ter delovno soboto. Vendar to ni bilo pravilo. Pokopi so bili možni tudi ob torkih in četrkih, še zlasti v izrednih primerih. Nikoli pa pokojnik ni čakal na pokop 4 dni, kakor je to izjavil novinar ljubljanskega Dnevnika. Čas pokopov pa poteka po naslednjem časovnem zaporedju:

prvi pogreb je ob	14.30 uri
drugi pogreb	15.00 uri
tretji pogreb	15.30 uri
četrti pogreb	16.00 uri.

Vendar pri naročilu pokopa prvi stranki sporočimo, da je pokop ob 16. uri. Če je pokojnikov več, se potem čas pokopov določa po vrstnem redu navzgor do 14. ure. Nikoli pa nismo opravljali pogrebov po 16. uri, kakor je bil napačno informiran dr. Ervin Mejak. Spremembo delovnega časa smo sprejeli v našem tozdu predvsem zaradi številnih problemov, ki nas tarejo. Nerešen je problem nagrajevanja delavcev na pokopališču, premajhne so cene storitev, pomanjkanje delavcev, drugi opravljajo storitve, ki spadajo v našo dejavnost in še bi lahko naštevali, vendar o problematiki bomo obširneje in natančneje spregovorili v bližnji prihodnosti.«

Direktor TOZD
Pokopališka služba
ing. Karel Lorenčak

POGLEJMO NAOBKROG

SREDA, 30. JULIJA: Končalo se je posebno zasedanje generalne skupščine OZN, namenjeno vprašanju Palestine. Skupščina je z veliko večino sprejela resolucijo o reševanju krize na Bližnjem vzhodu, ki zahteva umik Izraela z zasedenih ozemelj in potrjuje pravico Palestine do samoodločbe in nacionalne identitete... Zvezni sekretar za zunanje zadeve Josip Vrhovec je končal uradni in prijateljski obisk na Poljskem... Jugoslovanski košarkarji so na Olimpijskih igrah v Moskvi z zmago nad ekipo Italije osvojili zlato medaljo... Delegati skupščine SRS so na zadnji seji pred počitnicami ocenili uresničevanje letošnje resolucije in razpravljali o temeljih bodočega razvoja...

ČETRTEK, 31. JULIJA: Zbor republik in pokrajin je na današnjem zasedanju sprejel sklep o plačilni in devizni bilanci za letošnje leto. V njem se republike in pokrajine zavezujejo, da letošnji plačilni primanjkljaj ne bo znašal več kot dve milijardi dolarjev. Tak sklep pa zahteva še boljše rezultate v prizadevanjih za večanje izvoza in manjšanje uvoza... Dan po sprejemu resolucije o Palestini v generalni skupščini OZN je Izrael izkoristil za nov izziv arabskemu svetu in vsemu naprednemu človeštvu. Kneset je namreč sprejel zakon, s katerim razglasi Jeruzalem za prestolnico Izraela. S tem je legalizirana Izraelska okupacija zasedenih ozemelj... **Bolivijska hunta nadaljuje z nasilnimi čistkami v vrstah opozicije.** Vse nasilje pa ne more preprečiti odpora prebivalstva. Zato tudi poročajo o vse hujših represalijah, pa tudi o vse večjem številu žrtev pouličnih bojov...

PETEK, 1. AVGUSTA: Odločitev Izraela da razglasi Jeruzalem za prestolnico je sprožila val protestov in ogorčenj v svetu. Odločitev odklanjata tudi obe super sili... Turistična sezona se šele prav začenja. Tako vsaj kaže po silovitem navalu turistov, ki te dni prihajajo v Jugoslavijo. Ocenjujejo, da je to največji turistični naval na Jugoslavijo doslej... Na treningu v Hohenheimu v ZRN se je smrtno ponesrečil avtomobilistični as Patrick Depailler, ki je s svojim bolidom trčil v ograjo... **Letošnja žetev gre h koncu.** Kljub muhastemu vremenu, ki je delalo preglavice žanjcem, bo letošnji pridelek obilen in tudi kvaliteten. Posebej zadovoljni so v Pomurju, kjer bo letošnja žetev rekordna...

SOBOTA, 2. AVGUSTA: Silovita bombna eksplozija je v Bologni spremenila v ruševine železniško postajo, ki je bila v času eksplozije prenapolnjena. Kljub hitri in učinkoviti pomoči je eksplozija zahtevala 75 žrtev in nad 200 ranjenih. Domnevajo da gre za teroristični napad in to prav na šesto obletnico bombnega atentata v vlaku tudi v Bologni. Gre za največji teroristični zločin v povojni Italiji... **Egipt je odložil pogajanja o palestinski avtonomiji z Izraelom in sicer zaradi sklepa izraelskega kneseta o Jeruzalemu.** Egipt je ta akt obsodil kot hudo oviro miroлюбni diplomaciji... **Slobodan Kačar je na moskovski Olimpiadi osvojil v poltežki kategoriji med bokarji drugo zlato odličje za Jugoslavijo.** V puli se je končal 27. Festival jugoslovanskega igranega filma... V makedoniji so nadvse slovesno proslavili republiški praznik in 77. obletnico Ilindenske vstaje...

NEDELJA, 3. AVGUSTA: Po desetih letih so se po Združenih državah Amerike znovič razvneli rasni spopadi zaradi diskriminacije črncev in njihovega slabega socialnega položaja. Povod nemirov so zlasti pravosodne napake ter vse večja brezposelnost, ki je pri črnem prebivalstvu malone dvakrat višja... **Več kot sto ljudi je bilo ubitih v silnem valu terorističnih spopadov v Turčiji,** kjer se spopadajo levičarji s skrajnimi desničarji... V Moskvi so se končale 22. olimpijske igre moderne dobe. 23. igre bodo 1984. v Los Angelesu.

PONEDELJEK, 4. AVGUSTA: Italijanski delavci so na bombni atentat v Bologni odgovorili z dveurno stavko, v vseh večjih mestih Italije pa so bile manifestacije v obsodbo terorizma. Odgovornosti za zločinski atentat še vedno ni prevzela nobena od skrajnih organizacij, vendar so domneve, da gre za eno od fašističnih terorističnih skupin vse močneje... Zaradi silnega navala turistov v Jugoslavijo prihaja do prometnih zastojev ne le na mejah, ampak tudi na avtocestah. Najhuje je bilo na Hrvaškem, kjer so za vstop na avtocesto čakali tudi do 10 ur...

TOREK, 5. AVGUSTA: V Iranu so bile množične demonstracije, na katerih je okoli pol milijona demonstrantov protestiralo proti aretacijam Iranskih študentov v ZDA... **Atentat v Bologni ima jasen fašističen znak.** To je v italijanskem senatu izjavil premier Cossiga, v ostri razpravi, ki je sledila pa je predvsem vladna opozicija obtoževala vladne organe zaradi neučinkovitosti preiskovalnih organov v boju proti vsem vrstam terorizma... **Turistična zveza Jugoslavije napoveduje rekordno turistično bero.** Pričakujejo 35 milijonov tujskih nočitev in 44,6 milijona domačih. V deviznem prilivu pa napovedujejo do 20 odstotkov večjo bero, oziroma milijardo in 350 milijonov dolarjev...

**NOVI
tednik**
Z NOVIM TEDNIKOM
ODSLEJ TUDI NA MORJU

UČINKI DEVALVACIJE V ŠMARJU

IZVOZ RASTE POVSOD

Positivne učinke spremljajo tudi težave

Ukrepi ekonomske politike so povzročili v posameznih delovnih organizacijah šmarske občine različne učinke. Posebej zanimivo je pod lupo pogledati učinke devalvacije, ki so sprožili v posameznih temeljnih organizacijah vrsto pozitivnih, pa tudi nekaj negativnih učinkov.

V Steklarni Boris Kidrič v Rogoški Slatini predvidevajo, da se bodo po devalvaciji dinarja finančni učinki izvoza povečali. V prvem polletju so znašali finančni učinki izvoza 16 milijonov dinarjev, v drugem polletju pa naj bi po predvidevanjih znašala vrednost izvoza 23 milijonov dinarjev. V Steklarni pa pričakujejo tudi nekatere negativne učinke devalvacije. Kazali se bodo predvsem pri uvozu repromateriala, opreme, pri stroških električne energije in energetskih goriv. Ob tem pa pristejajo tudi zmanjšanje izvoznih stimulacij z ozirom na povečano dinarsko protivrednost tujih valut.

V temeljni organizaciji Metka v Kozjem so imeli v prvem polletju težave zaradi pomanjkanja tkanin, zato so obseg dejavnosti skrcili na 40%, ostalo proizvodnjo pa so izpolnjevali z uslužnostnim šivanjem domačim in tujim konfeksionarjem. Ukrepi devalvacije pa so na njihovo poslovanje vplivali tako v pozitivnem, kot v negativnem smislu. Letos ima ta temeljna organizacija po več letih znova možnost izvažati svoje izdelke v zahodnoevropske države. Negativni vplivi devalvacije pa se bodo odrazili pri načrtovani naložbi oziroma pri nabavi

šivalnih strojev, katerih predračunska vrednost je znašala pred devalvacijo 17,6 milijona dinarjev, po devalvaciji pa je ta vrednost 22,8 milijona dinarjev.

Učinki devalvacije bodo v Zdravilišču Rogoška Slatina tozdraviliška dejavnost vsekakor pozitivni, saj ta temeljna organizacija ničesar ne uvaža. Posredni negativni učinki devalvacije se bodo pokazali le ob uskladitvi cen in ob »delitvi« deviznih sredstev za zagotavljanje določenih prehrabnih proizvodov (kava, meso, južno sadje).

V Korsu v Rogoški Slatini

bo devalvacija ugodno vplivala na poslovni rezultat. Po predvidevanjih bodo namreč dosegli po devalvaciji dinarja 1,6 milijona dinarjev več prihodka, negativni učinki devalvacije pa se bodo pokazali predvsem pri uvozu repromateriala in opreme.

V Atomskih toplicah v Podčetrtku se je z devalvacijo dinarja povečala cena penziona za tuje goste za 40%. Glede na planirano število tujih nočitev pa pričakujejo v drugi polovici leta za približno 450.000 dinarjev večji dohodek.

DAMJANA STAMEJČIĆ

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIĆ

- Na te zadeve gleda izključno skozi svoja očala...

PLIN V HIŠI IZ LETA 1841!

To, da plina že dalj časa ni oz. da je preskrba neredna in pomanjkljiva, je znano. Kadar pa plin le pripeljejo, se pojavijo takšne prizori, kot smo ga zabeležili v Krajevni skupnosti Staro Velenje v Velenju, kjer v hiši z zgodovinskim datumom, saj je bila zgrajena recimo in piši leta 1841 (!) prodajajo plin za celo Velenje! To, da je prostor popolnoma neustrezen, ni treba posebej pisati. Ljudje nimajo kje parkirati, vse skupaj je na prometno nevarnem področju pa tudi sama stavba bi prej služila za muzej, kot pa za prodajo hudo nevarnega plina. Bili so že številni poskusi, da bi stvar uredili, pa zaenkrat ni nič pomagalo. Sicer pa tako neustrezne prodaje plina nimajo samo v Velenju, temveč tudi drugod. Brez dvoma bi morali temu področju posvečati več pozornosti ali pa bomo to naredili takrat, ko bo prvič zagrmelo...

TV - Foto: T. TAVČAR

PREMAKLJIV DELOVNI ČAS

ZA ZDAJ ŠE POSKUSNI ZAJEC

Pokazale so se že številne prednosti, pa tudi slabosti

Nadaljnja humanizacija dela, boljša izraba delovnega časa, večja produktivnost in večja kakovost dela, boljši izkoristek prostega časa delavca, boljše delovno vzdušje in psihično počutje delavca, večja koncentracija pri delu zaradi usklajenega življenjskega in delovnega ritma delavca, enakomernjša obremenitev javnih prevoznih sredstev in drugih komunikacij, zmanjševanje ali odprava dela preko delovnega časa, zmanjšanje enodnevnih bolniških izostankov, zmanjšanje fluktuacije delavcev, so osnovni cilji, ki naj bi bili doseženi z uvedbo premakljivega delovnega časa.

Za Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja je premakljivi delovni čas še poskusni zajec, medtem ko PTT Celje skuša uresničevati zgoraj navedene vrednote že poldrugeto leto. Nikakor pa to ni edina razlika, ki je botrovala naši odločitvi, da med številnimi delovnimi organizacijami in ustanovami s premakljivim delovnim časom, izberemo prav njih. Zaslugo za uvedbo premakljivega delovnega časa v delovni organizaciji PTT imajo delavci sami, medtem ko je premakljivi delovni čas pri Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja - delovna enota Celje, reprezentirala in izvedla Republiška Skupnost in sicer enotno za vso Slovenijo. Do sedaj so se pokazale že številne prednosti, pa tudi pomanjkljivosti, toda o tem naj spregovorijo tisti, ki jim je premakljivi delovni čas del vsakdanjega življenja.

CVETKA JAKLIČ - referent za delovna razmerja in izobraževanje. Pri

prihodih na delo in odhodih iz dela ni zamud oziroma predčasnega odhajanja. Za privatne opravke ni več potrebno prositi nadrejene za dovolilnico, ker lahko posameznik opravke, ki jih ima na občini in drugih ustanovah, opravi izven obveznega delovnega časa. Meni osebno je premakljivi delovni čas omogočil, da svojega prvošolca, za katerega še nimam urejenega varstva, pospremim do šole in da se izognem največji gneči ob prihodu v službo. Med delavci ni nasprotovanja ali želje, da bi se povrnili na fiksni delovni čas. V začetku je prihajalo do manjših zapletov, vendar predvsem zaradi človeške nepopolnosti - pozabljivosti.

JANKO BUH - referent za telegrafске naprave in prenos podatkov. Ljubše se je pripeljati v službo v normalnih okoliščinah, kakor pa sredi prometnega vrveža. Noviteto so vsi sprejeli brez nasprotovanja in sam sem se brez problemov vpeljal v novonastali položaj. Sodim, da je dobro, da lahko delavec ustvari plus ali minus ure, katere prenese v naslednji mesec, kajti človek ni vedno enako razpoložen za delo. Vsekakor je to doprinos k večji produktivnosti.

MARIJA ŠKOFLEK - tajniška dela. Pobud za uvedbo premakljivega delovnega časa v naši delovni enoti ni bilo. Vezana sem na lokalni prevoz, v službo prihajam prej, tako da je zame ugodno, da lahko grem potem tudi prej domov. Premakljivi delovni čas pa pomeni zame tudi dodatno delo, ker moram voditi evidenco. Največ časa mi vzame izračunavanje, katerega

naj bi v bodoče opravljal vsak sam. Tako bo meni preostala le kontrola, katere ne moremo prepustiti posameznikom.

CVETA LORGER - projektant ekonomskih investicij. Vozim se iz Zalca, pred službo pa moram poskrbeti tudi za hčerko, tako sem pred uvedbo premakljivega delovnega časa zamujala v službo tudi dvakrat tedensko, kar pa ni pošteno do sodelavcev. Uskladiti je bilo potrebno le prihajanje vodilnih delavcev, ki morajo zaradi strank priti večkrat pred sedmo uro. Vodilni delavci se pri tem ne sklicujejo na pravico prihajanja v službo do sedme ure, tako da ni več problemov.

NATALIJA STOPINŠEK - vodja plansko-analitskega oddelka. V našem oddelku, kjer delovna mesta zahtevajo tudi delo izven rednega delovnega časa, smo zmanjšali število nadur na minimum. S tem, da so sestanki izven delovnega časa, smo se vsi sprijaznili, normalno pa je, da nismo preveč zadovoljni. Zaradi vožnje v službo in šoloobveznega otroka, mi premakljivi delovni čas izredno odgovarja.

JOŽE KAČIČNIK - referent za priznavanje pravice do pokojnine. Delavci smo bili že pred uvedbo zainteresirani za premakljivi delovni čas. Kljub temu, da novost traja šele mesec dni, si prizadevam, da bi si ustvaril višek ur, katere bom kasneje koristno uporabil. Premakljivi delovni čas ne omogoča okoriščenja, toda v delovni čas se šteje vsaka prisotnost na delovnem mestu in nikjer ne piše, da delavec takrat resnično dela. **VILI EINSPIELER**

TOPER CELJE

BREZ IZGUB!

O šoštanjskem tozdu sodišče

Celjski Toper naj bi že do konca leta ustvaril okrog 25 milijonov dinarjev čistega dohodka. Ni še tako dolgo, nekaj mesecev nazaj, kar je imel Toper približno toliko, celo nekaj čez 25 milijonov dinarjev izgube. Ob zaključnem računu za prvo polletje pa so se izgub že otresli in ustvarili nekaj manj kot 4 milijone dinarjev čistega dohodka.

Se najbolj razveseljivo pa je dejstvo, da so razen Trzenja vsi Toprovi tozdi poslovali pozitivno, kar se imajo zahvaliti predvsem izvrstni prodaji, saj so po vsej Jugoslaviji prodali za 40 milijonov dinarjev več kot v enakem obdobju lansko leto. Po mnenju glavnega direktorja Zvoneta Deznaka naj bi prodaja do konca leta še občutneje narasla, tako da ima Toper resnično vse pogoje, da ustvari do konca leta

načrtovanih 25 milijonov dinarjev čistega dohodka.

Seveda pa je od odločitve samoupravnega sodišča še odvisno, kako se bo razvzljajala zadeva okrog odcepitve šoštanjskega Toprovega tozda in njegove združitve z mozirskim Elkrojem. Kljub referendumski odločitvi delavcev v Toprovem šoštanjskem tozdu, da se priključijo k Elkroju, se s tem v celjskem Topru nisu strinjali, češ da gre za nesamoupravno cepljenje sil in moči v delovni organizaciji oziroma za različne občinske interese in poglede ter manj za ekonomske razloge. Kot kaže ima vsaka stran svoj prav, sodišče pa naj razsodi. Seveda, sodišča spore rešujejo, vendar so drugačne poti zapletov in razpletov brez sodišča ponavadi boljše.

MITJA UMNİK

Cvetka Jaklič

Janko Buh

Marija Škoflek

Cveta Lorger

Natalija Stopinšek

Jože Kačičnik

POSKUS, KI NI USPEL

TRGOVSKE ČAROVNIJE

Več in manj vredne steklenice

Vse se je začelo tistega usodnega 1. avgusta, usodnega za trgovsko podjetje Center in za kupce, ki so tistega dne kupovali pijačo. Naši vrli kupci se zavedajo, da nas pestijo gospodarski problemi, med drugim tudi pomanjkanje steklenic. Tako se nekega dne odločijo in pobašejo stare steklenice, in veselo upajo, da jim jih bodo v trgovini odkupili.

Tako se je tistega prvega avgusta neka mamka podala v trgovino Center na Kersnikovi ulici in prinesla štiri prazne steklenice, kupila pa samo dve polni. Toda, glej ga zlomka! Tokrat ni šlo ta-

ko kot po navadi. Vzeli so ji samo dve prazni steklenici. Toda to še ni vse! Morala ju je še enkrat plačati. Da ne bi bilo kakšnih dvomov, je na steklenici vina poleg njegove cene bilo jasno napisano: +5 din. Torej je po novem cena steklenice 5 din. Prejšnje dni je bila steklenica samo po 2,50 din in vsak šolarček ve, da je potrebno dodati še 2,50 din, da dobiš 5 din. Čisto enostavna matematika, kaj ne? Tako so vsaj mislili trgovci. Vendar njihovo zadovoljstvo, češ: »Pa smo zdrli hudiču rep!« le ni dolgo trajalo. »Steklenica je vendar steklenica!« so rekli kup-

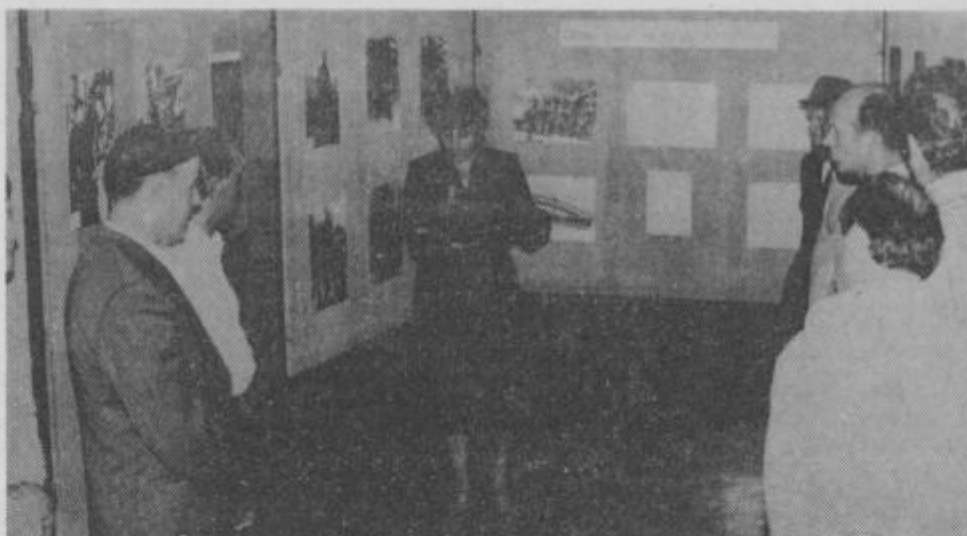
ci in nastopil je deus ex machina v podobi tržnega inspektorja. In ker pravica vedno zmaga (vsaj v pravljičah je tako), je bilo vsem poslovalnicam trgovskega podjetja Center ukazano, da morajo od 5. 8. 1980 dalje sprejemati vse steklenice, ne glede na to ali so bile kupljene še po starih cenah ali že po novih.

Kaj pa pravijo na to trgovci? Pritožujejo se, da so jim to zakuhali proizvajalci alkoholnih in brezalkoholnih pijač, ki pošiljajo polne steklenice, označene s posebno etiketo. Samo te so baje vredne več in samo te sprejmejo nazaj? Trgovci sedaj tarnajo, da jim grozi uničenje, če jim proizvajalci ne bodo sprejeli »manj vrednih steklenic. Toda inšpektorjeve besede ni dobro preslišati. Odslej vam torej ne bo treba doplačati za steklenico niti pare. Kako pa se bodo zmenili trgovci in proizvajalci, je še skrivnost. Za začetek so v trgovinah popisali zalogo steklenic, ki jih je baje ogromno in sedaj se pripravljajo na obračun s proizvajalci.

Vem samo to, da je vse skupaj velik absurd glede na to, da steklenic primanjkuje, vem pa tudi to, da v trgovinah Merxa teh zmešnjav ni bilo in da tam mirno verjamejo, da jim bodo vzeli vse steklenice. In če nazadnje pogledam steklenico vina, ki je vredna 2,50 in tisto za 5 din, pri najboljši volji ne opazim nobene razlike. Bistvo pa je verjetno v tem, da spet želi nekdo zaslužiti na tuj račun.

E. REČNIK

TATJANA PODGORŠEK

TV POSTAJE MED NOB

Ob svojem drugem krajevnem prazniku so v podružnični šoli v Taboru pripravili tudi razstavo na temo »TV postaje med NOB«. Otvoritve se je udeležilo precej krajanov, ki so si nato z zanimanjem ogledali razstavljene fotografije.

T. TAVČAR

TABOR

OBELEŽJI V MIKLAVŽU

Tudi priznanja kmetijam za delo med NOB

V okviru krajevnega praznika v Taboru so v soboto pri Maksu Zmrzljaku-Vetršku in Matko Jožetu-Kisovarju odkrili spominski obeležji. Prva svečanost je bila ob devetih dopoldne pri Vetršku v Miklavžu nad Taborom. Tu je bila TV postaja 26 S. Zbralo se je več provoborcev, kurirjev, med njimi pa je bil tudi ustanovni član KPS Albin Vipotnik-Strgar. Obenem je bilo tu srečanje kurirjev Zasavja in Stajarske. Slavnostni govor je imel tajnik pododpora IV. brigade VDV Tone Kočar. Najprej je orisal pomen partizanskih kurirjev med NOB nato pa dejal: »Z odkritjem obeležja na tem mestu pri Verškovi kmetiji bomo obudili spo-

mine na kurirsko postajo 26 S, na njene uspehe pa tudi nesreče in na padle kurirje te postaje. Padla sta Alojz Zagor-Rudi iz Hrastnika - nekje pod Mrzlico in Janko Drnovšek tudi iz Hrastnika, padel je leta 1944. To leto sta na postaji 26 S padla tudi terenska delavka Maruša Klančičar iz Bukovja in neki oficir, ki sta potovala po TV zvezah. Postaja 26 S je bila ustanovljena v septembru 1943 leta. Prvotno je vzdrževala zvezo le s postajo 24 S pri Rečici nad Laškimi in proti Moravčam. Kasneje je vzdrževala zvezo s postajo 20 S na področju Motnika in Špitaliča, Zasavsko goro, Rožno dolino pri Celju, Andražem nad Polzelo ter Tehniko Cankar

v Smiklavžu...»

Sledilo je podeljevanje priznanj kmetijam, ko so med NOB pomagale kurirjem pri njihovem delu. Priznanja so prejeli: Vetrškovi, Bukalovi, Zabrožnikovi, Tonovi, Kmetovi, Hostnikovi, Lanišnikovi, Grobljerjevi, Ropretovi, Cukalovi in Postotnikovi. Ob koncu so godba na pihala iz Prebolda, pevski zbor Tabor in učenci OS Tabor pripravili krajši kulturni program.

Druga slovesnost je bila nato pri Jožetu MATKU-KISOVARJU. Tudi tu so odkrili spominsko obeležje posvečeno bratom Juharf, ki so bili žrtve fašizma.

T. TAVČAR

AFRIKA, AFRIKA

FOSFATNI BOOM V TOGU

Vožnja v Lome z Miloradom Džurovičem - Batom mi je minevala v kratkočasnem pomenkovanju. Ustavila sva se le dvakrat - preden sva zapeljala na arhitekturno odlično zamišljen iz zgrajen most čez Volto (zgradili so ga 1967. leta) in na meji. Peljala sva se iz Akre proti vzhodu, proti Togu. Zato sem radovedno ogledoval značilno podobo celine, ki je druga po velikosti in še najbolj vroča površ. Zadrževal sem se v ekvatorialnem pasu. Zdanilo se je šele ob pol šestih do šestih zjutraj, mrak pa se je spustil na zemljo že ob šestih zvečer, nekaj čez. Tako Afrika preseneča korak za korakom. Od klime in bujne vegetacije, do največjih rečnih poti na svetu (Nil, Kongo, Niger, Zambezi, Orange, Limpopo itd.). Ni vseeno, kam popotnika zaneš pot, v katero območje Afrike.

Ekvatorialni pas, po katerem sem se največ razgledoval, sega iz Gvinejskega zaliva do visokih planot vzhodne Afrike. Vsak dan je toplo - v poprečju najmanj 27°. A tudi meseca ni, da ne bi vsaj malo deževalo. Na smeh mi je šlo, rekli niso seveda nič, ko je v zadnjih marčevskih dneh vsak dan pljusalo z neba, pa so si naši že ogrnili jope ali si pozabili zaviti rokave. »Shladilo« se je na 25° in to je bilo že pre malo za prijetno, toplejšo počutje. V tropskem, visokem gorskem in sahelkem klimatskem območju narava kaže spet drugačne posebnosti. Ekvatorialna cona Evropejca, ki prvič stopi na afriška tla, preseneti. Vročina, to bi šlo. Dež, v redu. Čeprav ga večsah noče zmanjkati. Ampak vlažnost, vloga v zraku ubija. Naši delavci so se pritoževali bolj zaradi vlage kot visokih temperatur. Turistična atrakcija ekvatorialnega klimatskega pasu so visoka, k oblakom vzpenjajoča se drevesa - zrastejo do 100 do 150 metrov. In res je, da kot baldahin pokrivajo ta del črne celine.

Pokrajina proti Togu ni ne vem kako slikovita. A kako ne bi poskušal objekti s pogledom nizkih koč, mirnih, prisrčnih Gancev, nepozabne krame in šare, ki so

jo spretni trgovci ponujali ob cesti, na improviziranih marketih, pa polnih naročij tropskega sadja, ki so ga vsiljevale črne mladenke z režečimi se snežno belimi zobmi? S pogledom uhajam sem ter tja, kakor da bi hodil na lestvi in se bal vsakega naslednjega koraka... Z Batom se meniva o delu naših diplomatov. O tem, kako si dežele v razvoju, neurščene, zaslužijo naše najboljše diplomatske predstavnike. Soglašava, kako niti ekonomsko niti kulturno, prosvetno, znanstveno in tehnično nismo uspeli, vsaj večinoma ne, splesti zveze, ki jih je nezadržno, leto za letom, kakor najmočnejše mostove, vzpostavljati Tito. Politično v Afriki mnogo veljamo. Na gansko-togoški meji niso sitnariji z nobenimi

PIŠE:

JOŽE VOLFAND 14

odvečnimi formalnostmi. Celo touko sem si drznil, da sem s fotoaparatom poslikal slavoiook svobodi, rampe in košček obale. Togoški vojak ob meji me je samo strogo pogledal. Rekli ni nič. Pa nisem več fotografiral.

Iz angleške Gane sva se znašla v francoskem Togu. General Etienne Guasiugbe Eyadema, togoški šef države že od januarja 1967, se je udeležil pogreba predsednika Tita. Ko sva z Batom sprejela povabilo za kosilo pri znanem togoškem zdravniku (študiral je pri nas), sem spoznal dvoje - prvič, pričakujejo, da se bomo ekonomsko bolj izkazali na odprtem tržišču te majhne afriške države, kjer se presenetljivo dobro znajdejo Italijani, pa Francozi seveda, in drugič, da kljub blišču nekaj razkošnih, bogatih, visokih, belih vladnih poslopij, s kongresno dvorano vred, ne morejo skriti bede. Generalova vladavina je trdna in trda. Predsednik Eyadema se kar naprej ubada enkrat z notranjimi in nato

spet z zunanjimi težavami - hudo se je sporekel z Beninom, z Gano. Huje je, ker nekaj manj kot dvomilijonski Togo ne dosega več kot 300 dolarjev narodnega dohodka na prebivalca. Fosfate, kakav, kavo in bombaž izvažajo, a to premalo. Premalo, da bi šolstvo in zdravstvo razvili tako, kot si ljudje želijo. Togo se vseeno more pohvaliti s podatkom, da zajame v osnovno šolstvo kar 92% otrok. Za afriške razmere zavidljiva številka. V srednje šole dospe le 15% vse generacije. A na začetku neodvisne, svobodne poti, leta 1960, se je v srednjem šolstvu izobraževalo le 2% otrok. Torej - velik napredek. V bolnišnicah so leta 1973 našteji 3.075 postelj. 680 prebivalcev na eno posteljo. Zdravnikov je bilo takrat 100, eden na 21.200 ljudi.

Z Batom sva se bolj zadrževala ob ekonomskem zemljevidu Toga. Razložil mi je, da je Togo jasno usmerjen k zahodu - tako z izvozom kot z uvozom. Največ blaga pošlje Francozom, Nizozemcem, v Benelux, v Zvezno republiko Nemčijo, pa v Mali. Uvažajo spet največ iz Francije, Anglije, ZRN, Nizozemske, ZDA in iz Kitajske. Togo kot tipična agrikulturna dežela bi lahko vzbudila več zanimanja med našimi gospodarstveniki. Morda je zdaj zanimivo, ker Togo letno izvozi okoli 10.000 ton kave. Se močnejši so s kakavom - na tuje ga prodajo do 18.000 ton. Toda Togo je zgradil rafinerijo za predelavo nigerijske nafte. Razvija cementno industrijo. Ima fosfate. Radi bi zgradili vsaj eno tovarno zdravil. Tu so iskali naše sodelovanje. Pa ga ni bilo.

Fosfatni boom naj bi dal krila jutrišnjemu togoškemu razvoju. Milorad Džurovič je skočil na ministrstvo za zunanje zadeve, k vodstvu edine politične stranke, k študentski organizaciji Minesto. Jaz pa sem pešalil po ulicah. Zaustavil sem se pred veličastnim spomenikom ljudem Benina in Toga. Na tržnici. Pred

Bodagry v Nigeriji - tu se zbirajo čez vikend naši delavci v Lagosu

mogočno bančno stavbo (le kje banke niso nališpane?) in pred vladno palačo. Pred spomenikom generalu Eyademi - v nadnaravni velikosti.

A od vsega mi je najbolj ostalo v spominu bežno srečanje na ulici. Ustavil me je študent. Koliko je ura? Čas ni bil bistven. Hotel se je pogovarjati. Angleško ni znal. Francosko? Da. V rokah je držal - nemško vadnico. Na univerzi se učijo nemščine.

Pozabil sem, da je bil Togo nekdanja nemška kolonija - od leta 1894 do 1914.

PRAZNOVANJE V TABORU

CESTA, PLANINSKA KOČA

Spomin na žrtve okupatorja

Krajani krajevnih skupnosti Tabor v Savinjski dolini praznujejo krajevni praznik 1. avgusta v spomin, ko so tu ustanovili med NOV prvi osvobodilni odbor. Letošnje praznovanje je potekalo v znamenju novih delovnih zmag.

Praznovanje se je pričelo v petek popoldne, ko je bila v domu Partizana slavnostna seja skupščine krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij. Osrednji govornik je bil predsednik sveta krajevnih skupnosti Tabor Franc Uranjak, ki je med drugim dejal:

«Letos slavimo že drugič krajevni praznik, kot spomin na zgodovinske dogodke. Ob svojem praznovanju se spominjamo 100 ljudi, žrtev okupatorja, ki si jih je v različnih okoliščinah izbral za svoj zverinski plen v dobi druge svetovne vojne. Ob praznovanju pa je prav, da se pohvalimo z nekaterimi pridobitvami in s tem v zvezi tudi naše prizadevne kraja-

ne. Kot večjo pridobitev velja omeniti novo asfaltirano cesto Tabor-Dol v dolžini 1900 m. Krajani so opravili okoli dva tisoč prostovoljnih delovnih ur in zbrali 250 tisoč din. Prizadevni člani gasilskega društva v Kapli so zgradili dve avtobusni čakalnici. V Črnem vrhu je bil s pomočjo vaškega odbora zgrajen nov most, kjer je bilo prav tako veliko prostovoljnega dela. V okviru vaškega odbora Loke-Črni vrh je bila odprta nova cesta za povezovalno višinskih kmetij. Vaščani zgornjega Črnega vrha so pričeli z gradnjo vodovoda. Ena največjih akcij, ki jih je vodilo Planinsko društvo in mladina je obnova Zajčeve kočice. Težko je prešteti vse ure, ki so jih mladi in člani PD opravili na obnovitvenih delih. Opravljenih je bilo 8 tisoč prostovoljnih delovnih ur.

V teh dneh smo pričeli z deli pri gradnji otroškega vrta.

Pohvale so vredna tudi vsa tri PGD v naši krajevni

skupnosti, ki se neumorno trudijo pri vzgoji svojih kadrov, kakor pri krepitvi svoje materialne baze...

Po govoru so podelili bronasta priznanja OF, ki so jih prejeli: Anton Križnik iz Kaple, Pavel Ribič iz Ojstriške vasi, Anton Jelen iz Tabora, Julijana Puncer iz Kaple in Planinsko društvo Tabor. Priznanja krajevnih skupnosti pa so prejeli: Miha Kokole, Mile Gržina, Jure Ljubič, Franc Radišek, Jože Goltnik, Vinko Lekše, Viktor Drolc, Toni Sitar, Milko Očep, Stanko Podbregar, Alojz Kovčič, Viki Urankar, Boža Zupanc, Ivan Natek, Anton Pilko, Franc Florjan, Jože Cestnik, prosvetno društvo Slovenec iz Boršta, Lovska družina Tabor.

Ob zaključku so vsi skupaj odšli na otvoritev ceste Tabor-Dol. Cesto je predal namenu predsednik OK SZDL Žalec Ivo Robič. V podružnični šoli v Taboru so odpri tudi razstavo o delu in poteh TV postaj med NOB.

T. TAVCAR

KAKO Z NEGO NA DOMU?

Danes ob 11.30 uri se bodo v Celju sestali člani izvršilnega odbora občinske zdravstvene skupnosti. Na seji bodo obravnavali tudi samoupravni sporazum, ki podrobneje opredeljuje področje nege na domu. Poleg tega dokumenta bodo na seji temeljito pretehtali še več drugih, tako tudi periodični obračun in program ukrepov za odpravo vzrokov nastalih nekritih dohodkov v obdobju januar-junij 1980. Izvršni odbor bo sklepal tudi o odobritvi sredstev za zdravstveno postajo v Vojniku, pa za adaptacijo zdravstvenega doma v Celju in obravnaval še več drugih pomembnih vprašanj. Seja bo v dvorani Regionalne zdravstvene skupnosti v Celju.

DS

IZKOP ZA NOV GASILNI DOM

V krajevni skupnosti Sentilj pri Velenju, ki obsega zaselke Arnače, Lazje, Kote, Silova in Ložnica, so povsem brez tekoče gasilne vode. Se za najnujnejšo preskrbo jo je malo. Zato so bila razmišljanja za nabavo gasilske cisterne povsem upravičena.

Ker pa bi nabava tako zahtevnega vozila terjala primerno garažo, so se na predlog OGZ Velenje odločili prej zgraditi primeren gasilski objekt.

Na lepi lokaciji ob cesti iz Velenja na Ponikvo pri Žalcu so te dni opravili izkop zemlje, kjer bo stal velik, sodoben gasilski dom s stanovanjem za hišnika - gasilca, tremi garažami in orodiščem ter dvorano.

Sredstva za izgradnjo v višini 300 starih milijonov je prispevala Interesna skupnost za požarno varnost Velenje, nadaljnjih 60 milijonov pa so zbrali gasilci in krajanji sami.

JOŽE MIKLAVC

S podeljevanja priznanj krajevnih skupnosti zaslužnim občanom. Predsednik KS Tabor Franc Uranjak podeljuje priznanje Jožetu Goltniku.

PREBOLD

OBNOVLJEN DOM

Akcija gasilcev in krajanov

Zadnja nedelja v mesecu juliju bo ostala Preboldčanom in mnogim drugim, še zlasti pa gasilcem, v nepozabnem spominu. To je bil namreč dan velikega slavlja ob 60. obletnici obstoja gasilskega društva in vnovičnega zmagovalstva nad pomembno delovno zmago - obnovo gasilskega doma.

V nedeljo dopoldan je bila v kinodvorani Prebold svečana seja gasilskega društva. Na njej je najprej spregovoril predsednik društva Ivan Petrov, ki je izrekel dobrodošlico vsem gostom. Zatem pa je poveljnik društva Rudi Herman orisal zgodovinski razvoj društva. Prvi začetki gasilske aktivnosti segajo v leto 1905. Požarna bramba je bila ustanovljena leta 1920. Dolga leta so imeli takratni gasilci svojo opremo v stari lesenih šupi ob Boljski. Takratni režim ni bil preveč naklonjen tej dejavnosti, zato je društvo več ali manj životarilo. S prihodom okupatorja je delo društva zamrlo, mnogi člani so odšli v partizane, mnogo jih je okupator odvedel v taborišča in izgnanstvo. Z zmago revolucije pa je tudi gasilstvo dobilo ustrezno mesto v družbi. Po vojni beležijo izjemen napredek društva. Že leta 1946 so začeli z zbiranjem materiala in denarnih sredstev za grad-

njo svojega doma. Gradnja je stekla 1950 leta. Sedem let kasneje pa je bila otvoritev in dolgoletni sen je bil uresničen. Zaradi pomanjkanja sredstev je bil dom površno dograjen in je bilo potrebno vsa leta vlagati v njegovo dokončno ureditev znatna sredstva. Sedaj je dokončno urejen in je v ponos celemu Preboldu. Sicer pa lahko za Gasilsko društvo Prebold, ob spremljanju njihovega razvoja, rečemo, da je to društvo, ki sodi po svoji aktivnosti v sam vrh našega gasilstva. Ob 30-letnici osvoboditve so prejeli občinsko priznanje Osvobodilne fronte.

Ze nekaj let imajo tudi prijateljske stike z dvema avstrijskima društvoma in društvom iz ZRN. To pa je nedvomno še toliko bolj pohvalno, saj na ta način pomagajo krepiti dobre medsebojne odnose. Ze večkrat pa so zastopali tudi Jugoslavijo na mednarodnih tekmova-

njih v omenjenih državah in le-tam dosegli dobre rezultate. To pa je brez dvoma tudi rezultat kadrovske politike, ki ji v društvu posvečajo veliko pozornost. Društvo ima enega višjega častnika, štiri častnike in več nižjih častnikov. Izjemna pridobitev v njihovem razvoju pa je bil leta 1977 kupljen kombi IMV in sodobna avtocična, ki jo je prebaldskemu društvu zaradi njihove aktivnosti, dodelila Skupnost varstva pred požarom Žalec.

Za Rudijem Hermanom so spregovorili še številni drugi gostje. Tako je v imenu pokrovitelja TT Prebold, izrekel prisrčno zahvalo društvu za pomoč in sodelovanje, generalni direktor TT Prebold Ivan Žagar. Franc Jelen, predsednik Občinske gasilske zveze pa je po svojem govoru podelil društvu tudi republiško gasilsko odlikovanje I. stopnje. Odlikovanja so prejeli tudi posamezniki in sicer sta republiško odlikovanje III. stopnje prejela Janez Stergar in Ernest Zupan, občinska gasilska odlikovanja pa so prejeli Andrej Ancelj, Karl Obrez, Franc Smisel in Mirko Podgoršek. V imenu sveta krajevnih skupnosti se je gasilec zahvalil za pomoč in sodelova-

nje Jože Drča, v imenu DPO pa predsednik OK SZDL Ivan Robič. Ob koncu pa so pozdravili svečano sejo tudi predstavniki inozemskih desetih s katerimi sodelujejo prebaldski gasilci. Ob tej priložnosti so izročili svojim gostiteljem lepa spominska darila. Poveljniki njihovih društev pa so prejeli od OGZ Žalec občinska gasilska odlikovanja. Svoj delež pa so pred začetkom in ob koncu svečane proslave dodali še godba in pevci prebaldske Svobode.

Drugi del praznovanja pa se je pričel ob 15. uri, ko je bilo pred obnovljenim gasilnim domom svečano zborovanje večine gasilskih društev iz Savinjske doline. Po krajsih govornih predstavnika in poveljnika društva ter predsednika in poveljnika občinske gasilske zveze Žalec, pa so se gasilci in člani drugih družbenopolitičnih organizacij in društev iz kraja, formirali v paradne oddelke in preko centra Prebolda zakorakali proti prebaldskemu bazenu. Se pred tem pa je poveljnik OGZ Anton Gros podelil diplome štirim članom gasilskega društva Prebold za uspešno opravljen izpit za gasilskega častnika. Prejeli so jih Jože Jager, Jože Jerman, Milan Kupec in Branko Verk. Slednji pa je prejel še spričevalo za opravljen izpit za republiškega gasilskega sodnika. Po prihodu povorko do bazena je tam sledila demonstracija, ki jo je pripravila TT Prebold za svoji tkanini Preklam in Neplam iz katerih že uspešno izdelujejo zaščitna oblačila.

DARKO NARAGLAV

V BESEDI IN SLIKI

POMANJKLJIV SMEROKAZ V ŠOŠTANJU

Na Glavnem trgu v Šoštanju stoji smerokaz, ki ga prikazuje fotografija. Na njem kaže ena puščica za smer Velenje in Sempeter, čeprav je prvo križišče za Velenjem proti Dobrni, nato pa pride pred Arjo vasjo križišče s Sloveniko proti Žalcu in Celju ter Mariboru.

Druga puščica nakazuje smer Soteska, ki naj bi bila tam, kjer se cesta iz šoštanske smeri za Gorenjskim klanecem priključi cesti Letuš-Mozirje. To križišče naj bi se imenovalo Soteska, vendar v tem kraju takšne oznake ni. Pač pa je pred tem križiščem tabla z napisom Ljubija in takšne napise imajo tudi vse hišne številke tamkajšnega naselja. Torej kje in kako je označen kraj Soteska, ki je nakazan na tabli v Šoštanju?

V.K.

LJUBNO: RAZSTAVA VERONIKE SVETINA

Na povabilo organizatorjev 20. jubilejnega flosarskega bala bo v Ljubnem ob Savinji razstavljal Veronika Svetina iz Zavodnje nad Šoštanjem. Slikarka amaterka, ki je po poklicu učiteljica, je do sedaj razstavljal že v Šoštanju, Velenju in nekaterih drugih krajih Slovenije. Svečana otvoritev razstave bo v petek 1. avgusta ob 18. ur v prostori tamkajšne osnovne šole. Razstavljenih bo preko 40 risb in slik v olju, akvarelu in oglju, pretežno portretov in pokrajin. Značilno je, da slikarka upodablja predvsem svet, pokrajino in ljudi okrog Zavodnj, kjer je že dolgo let predmetna učiteljica na tamkajšnji podružnični šoli.

V.K.

OTVORITEV OKTOBRA

Razumljivo je, da uporabniki ceste iz smeri Šmartnega ob Paki, Mozirja in Saleške doline že komaj čakajo dograditve nove sodobne povezave, ki bo skrajšala nekaj kilometrov slabe, ozke, zavite ceste čez sotesko Penk po dolini skozi Pesje, Lokovico do vasi Gorenje. Tako se najbolj neučakani že »veselo« podijo po sicer zaprtem novem cestnem odseku, ker bistveno ne ovirajo gradbincev. Le-ti so se zagrizli v zadnji, nekaj 100 metrov dolg priključek cestišča v Pesje. Gradbena dela gredo zdaj uspešno v zaključno fazo. Za zamudo je toliko opravičil (težavna izgradnja, pomanjkanje materialov in strojev, predvsem pomanjkanje sredstev, ind), da je težko izločiti glavni vzrok. Gotovo je eno. Do praznika občine Velenje 8. oktobra, bo cesta gotova, čeprav je nastala zadrega s približno 30 milijoni dinarjev, ki so zmanjkali za dokončanje izjemno velike investicije okrog 200 milijonov dinarjev. Dobrih šest kilometrov dolga cestna magistrala bo velikega pomena za nadaljnji razvoj občin in združenega dela, manj nesreč in udobnejše potovanje pa sta še dva poglobljena cilja, ki bosta s tem uresničena. Z nadaljevanjem načrtovane investicije - izgradnje ceste od Gorenja proti Letušu, bo zaupanje občanov za združevanje sredstev še vnaprej opravičeno.

JOŽE MIKLAVC

ZA BOLJŠI PROMET

Dolga leta se že z uspehom upira lastnik dobre ped zemljišča na vogalu Tomšičeve in Celjske ceste, prizadevanjem občanov, da bi popravili ozko prometno grlo v križišču, kjer je bila zožena Tomšičeva cesta na en prometni pas. V teh dneh pa je končno popravil neprijetno napako Komunalni center Velenje, ki je odstranil zemljo položil asfalt in označil cestišče kot se spodobi. Kdo ve, ali so popustili živci lastniku, ali je prišlo do demokratičnega dogovora ali pa je za varnost udeležencev prometa odločil kakšen pristojen organ?

JOŽE MIKLAVC

27. FESTIVAL JUGOSLOVANSKEGA IGRANEGA FILMA - PULA

SKROMNA BERA

Slovenski filmi so ostali brez pomembnih nagrad

V Pulju se je iztekel 27. Festival jugoslovanskega igranega filma, ki je še vedno največji in najpomembnejši festival jugoslovanskih filmarjev. Letos je festival predstavil 22 novih filmskih del, torej manj kot lani. Najbogateje in tudi najbolj kakovostno so se predstavili srbski filmski delavci, ki so na festival pripeljali kar 12 filmov. Hrvati so se predstavili skromno s štirimi filmi, podobno kot Slovenci. Po en film so predstavili še filmski delavci iz republik Bosne in Hercegovine ter Makedonije ter pokrajine Kosovo. Brez zastopnikov so na tem festivalu ostali Vojvodinci in Črnogorci.

Osnovna značilnost festivala je dokajšen premik v obravnavi tem, saj so prednjačili filmi na sodobno temo. Avtorji so se mnogo manj kot prejšnja leta vračali na čas NOB, zato pa so posegli v čas med obema vojnama ali še dalje in v sodobnost. Dobili smo kar tri biografske filme, ki so vsi zanimivi, saj povedo mnogo ne le o ljudeh katerih usodo spremljajo, ampak tudi o času, ki so mu te osebnosti dajale pečat. Naslednja značilnost je nespektakularnost, torej težnja, da bi delali tudi cenejše, a nič manj prepričljive in kakovostne filme. Posebna vrednota je, da jugoslovanska kinematografija ne beži več od komercialnega filma. Precej filmov, ki smo jih videli, na razmeroma ugodni kakovostni ravni zabava in to brez večjih pretenzij po globoki umetniški izpovednosti. A zdi se, da je največja kakovost letošnje, sicer skromne filmske bere vendarle v tem, da se nadaljuje prodor mladih, kreativnih in svežih sil, še zlasti režiserjev in igralcev. Ter seveda to, da v redkih res kakovostnih letošnjih filmih opažamo nov pristop k umetniški izpovedi. To niso več zaprti, hermetični, težki, komorni filmi, marveč lahkotne filmske pripovedi, ki z odlično uporabo filmskih izraznih sredstev, še zlasti igralcev ter kamere, na sproščen in lahkoten način pripovedujejo velike resnice. Film postaja skozi to še bolj dostopen, svež in zanimiv, a nič manj resen, kajti tudi skozi humor in šalo je mogoče izpovedati zelo resna vprašanja.

SLOVENCİ PRAZNIH ROK

Slovenska kinematografija je kljub razmeroma dobremu žanrskemu izboru in številčnemu zastopstvu ostala brez pomembnejših nagrad. Po odločitvi žirije je namreč zanje tekmoval le v mnogem sporen film režiserja Živojina Pavlovića Nasvidenje v naslednji vojni. Povsem po krivici je ostal brez možnosti nedvomno najboljši letošnji slovenski film Splan meduze, režiserja Karpa Godine. A kljub temu, da velikih nagrad za slovensko kinematografijo ni, smo lahko z letošnjim nastopom zadovoljni. Film Splan meduze bo nedvomno potrdil svojo kakovost pri občinstvu, o čemer pričča tudi najvišja nagrada jugoslovanske kritike. O filmu Nasvidenje v naslednji vojni bo še veliko govora in razprav, a vsemu navkljub ostaja ta film zanimivost s svojiskim pogledom na NOB in revolucijo in velikopotezno obdelavo povojnih reminiscenc. Film Prestop je pravzaprav edini, ki je pustil kritike in občinstvo hladne, svoji pogumni obdelavi aktualnega vprašanja delavskih stavk navkljub. Ubij me nežno pa je film, ki se bo bržkone vsaj veliko gledal.

AH, ŽIRIJA

Ceprav nagrade niso najpomembnejše in ne krojijo usode filmov, pa vendarle velja vsaj z nekaj stavki opozoriti na odprta vprašanja. Tudi letošnja puljska žirija se ni proslavila. Že v selekciji filmov, ki so se potegovali za nagrade, je bilo veliko napak. V Areni so tako prihajali filmi, ki bržkone tega niso zaslužili, v dvoranah pa so ostajali tipični filmi za občinstvo, pri čemer vsaj nekaterim ne gre odrekati njihove kakovosti. Najbolj je bil gotovo oškodovan film Splan meduze, lahko pa bi govorili še o nekaterih, o filmu Kljubovalna delta, naprimer, ali filmu Ubij me nežno, pa morda tudi o filmu »Došlo doba da se ljubav proba«. In če zlasti pri slednjih ne gre za velika umetniška dela, nedvomno velja, da bi jih občinstvo v Areni sprejelo dosti

Mirjana Karanović si je z vlogo Petrije v filmu Petrijin venec režiserja Srdžana Karanovića zasluženo priborila Zlato areno.

bolje od nekaterih, ki so bili uvrščeni v konkurenco, kjer zaradi svoje komornosti, prisiljenosti in strogosti niso imeli kaj iskati. In če se je žirija tako izognila kompromisu in ni podlegla imperativu gledljivosti filmov, gotovo ni ravnala najboljše. Kajti Arena, ki sicer sprejme tudi čez 12.000 gledalcev je letos pogosto samevala domala polprazna.

Letošnje puljsko filmsko bero si bomo zapomnili predvsem po zaslugi nekaterih redkih filmov, ki so okrepili vero v moč in prodornost domačega filma. Na prvem mestu gre tu izpostaviti srbski filmski delež, delno tudi slovenskega. Žirija je po enotnem mnenju bržkone ravnala prav, ko je za najboljši film razglasila Petrijin venec, ki je nastal po literarni podlagi v režiji Srdžana Kara-

noviča. (Avtorja se spomnijo tudi Celjani po predlanskem odličnem filmu Vonj poljskega cvetja). Film je segel toplo in prepričljivo na srbsko podeželje, kjer spremlja življenje Petrije, dekleta, ki je v življenju ljubila tri moške in z njimi previharila predvojne, medvojne dni in čas povojne izgradnje. Film dosledno spremlja Petrijo in njeno življenje, ki je prepričljivo v svoji tragičnosti in moči, s katero je znala ta preprosta ženska kljubovati času in osebnim težavam. Hkrati pa je to izredno gledljiv film, ki noče biti solzavo sentimentalni, ampak prej nedokumentaristično vseobčji, kar mu v celoti uspeva. Tudi srebrna arena je dokaj zasluženo pripadla filmu Skrivnost Nikole Tesle. V tem filmu, ki ga je posnel Krsto Papić (Lisice, Rešitelj) lahko spremljamo še precej več kot le življenjsko pot velikega znanstvenika Nikole Tesle. To ni film le o njemu, njegovih izumih in njegovi čudni osebnosti. Prej je to film o vprašanjih napredka človeštva, ki mu je z delom služil Nikola Tesla. Kajti, že uvod v film, ki ga mnogi avtorju očitajo, je izreden. V njem avtor na dokumentarističen način predstavi vrsto znanstvenikov, umetnikov pa tudi verskih fanatikov, ki nadaljujejo ideje Nikole Tesle, iščejo nove, čiste vire energije. In poanta filma, ki izzveni ekološko v sliki s smogom zadušenega Los Angelesa, potrjuje izrečeno misel, da je Nikola Tesla znanstvenik, ki je odkril 21. stoletje. Da je imelo v njegovem času človeštvo možnost izbire poti, pa je izbralo pot, ki jo je diktirala moč kapitala, izbralo tiste vire energije, ki jih danes tako močno zmanjkuje in ki so svoji

prepotrebnosti navkljub davek zdravju in lepoti na zemlji.

Se bolj presenetljiv je bil film Kdo tam prepeva, ki ga je posnel debitant Slobodan Šijan in z njim ustvaril morda najboljšo tragikomedijo v domači kinematografiji doslej. Medtem ko lahko vrsti smešne scene eno za drugo v dveh tretjinah filma, ga slednji preobrne in tragično zaključi. Spremljamo usodo skupine potnikov, ki 5. aprila 1941, dan pred nemškimi napadom na Jugoslavijo, potujejo v Beograd in na svoji poti doživljajo kopico zgod in nezgod v katerih se jasno zariše podoba zmede in razsula stare Jugoslavije, medtem ko so liki v avtobusu le predstavniki tako značilnih slojev takratne družbe.

Posebej zasluži omembo še letošnji kanski zastopnik Jugoslavije, film Poseben postopek, v katerem je režiser Goran Paskaljević upodobil duhovito a hkrati pretresljivo podobo prisilnega zdravljenja alkoholikov. Ti se zdravijo pod strogo in nasilno metodo doktorja, ki je tudi sam alkoholik. Film pa izzvini v poanti, da nobena prisila ne rodi uspeha, če ni logična, humana in če ne izvira iz lastnih pobud, želja in prepričanja.

Se nekaj besed o nagradah bržkone ne bo odveč. Žirija se tudi letos ni znala izogniti kompromisom. Tako smo vno- vič dobili najboljši film, ki pa nima ne najboljšega režiserja, ne kamere in ne scenarista, kar seveda ni logično. Žirija tudi ni ubežala republiškemur ključu, in tako smo dobili kopico nagrad, ki nimajo pravega opravičila. Tako se upravičeno sprašujemo, kakšne so utemeljitve za dodelitev nagrad za najboljšo kamero, scenarij, glasbo, tudi režijo. Toda, tako je bilo v Pulju vselej in bržkone tudi bo, dokler bo o filmih odločala z vsem vetrom zbrana žirija.

In še beseda o Tednu domačega filma. Zanj je bil puljski festival navdse uspešen. Na njem smo izbrali vse premierne filme, dogovorili smo se z avtorji o njihovem obisku med TDF, dogovorili smo se za razstavo, v biltenu je bil objavljen zapis o TDF, producenti so nam zagotovili kopije filmov. A o vsem tem obširneje kdaj drugič.

BRANKO STAMEJČIĆ

PULJSKE NAGRADE

Žirija 27. Festivala jugoslovanskega igranega filma v Puli je podelila petnajst nagrad in tri enakovredna priznanja.

ZLATA ARENA ZA FILM: PETRIJIN VENEC (režija Srdžan Karanović)

SREBRNA ARENA ZA FILM: SKRIVNOST NIKOLE TESLE (Krstó Papić)

BRONASTA ARENA ZA FILM: KDO TAM PREPEVA (režija: Slobodan Šijan)

ZLATA ARENA ZA REŽIJO: GORAN PASKALJEVIĆ (Poseben postopek)

SREBRNA ARENA ZA REŽIJO: MILOŠ RADOVIJEVIĆ (Sanje, življenje, smrt Filipa Filipovića)

BRONASTA ARENA ZA REŽIJO: EKREM KRYEZIU (Beli sledovi)

ZLATA ARENA ZA ŽENSKO VLOGO: MIRJANA KARANOVIĆ (Petrijin venec)

ZLATA ARENA ZA MOŠKO VLOGO: LJUBIŠA SAMARDŽIĆ (Delo za določen čas)

ZLATA ARENA ZA MOŠKO STRANSKO VLOGO: ALEKSANDER BERČEK (Kdo tam prepeva)

ZLATA ARENA ZA ŽENSKO STRANSKO VLOGO: DUŠICA ŽEGARAC (Poseben postopek)

ZLATA ARENA ZA SCENARIJ: PURIŠA DŽORDŽEVIĆ (Osem kil sreče)

ZLATA ARENA ZA KAMERO: MIŠO SAMOILOVSKI (Svinčena brigada)

ZLATA ARENA ZA SCENOGRAFIJO: MIRKO LIPUZIĆ (Ubij me nežno)

ZLATA ARENA ZA KOSTIMOGRAFIJO: JASNA PETKOVIĆ (Svetozar Marković)

ZLATA ARENA ZA GLASBO: KORNELIJE KOVAČ (Sanje, življenje, smrt Filipa Filipovića)

ENAKOVREDNA PRIZNANJA: ZA MONTAŽO - VUKSAN LUKOVAC (Svetozar Marković), ZA TON - LJUBOMIR PETEK (Trmasta delta) in ZA MASKO - MIRKO MAČKIĆ (Ubij me nežno)

Jugoslovanski filmski kritiki in publicisti so svojo nagrado »Milton Manaki« prisodili režiserju KARPJU GODINI za film SPLAV MEDUZE.

Revija »Studio« je nagrado za najboljšega režiserja debitantna prisodila SLOBODANU ŠIJANU za režijo filma KDO TAM PREPEVA.

Žirija občinstva je najvišje ocenila film režiserja MILANA JELIČA DELO ZA DOLOČEN ČAS in mu prisodila nagrado revije »Studio« - Jelen.

Slovenski film Na svidenje v naslednji vojni je sprožil v Puli resna razmišljanja o upodabljanju NOB in revolucije v filmski umetnosti, kljub obetavnim in optimističnim napovedim pa je ostal brez nagrad.

Prizor iz slovenskega filma Splan meduze, ki je v režiji Karpa Godine sprožil največ puljskih polemik. Po krivici ga je namreč žirija izločila iz borbe za najvišja puljska priznanja.

DRAŽGOŠKA BITKA

BITKA ZA VELEFILM

Ob celovečercu tudi osem epizod za TV

RTV Ljubljana kot producent in Viba film kot izvršni producent sta se lotila doslej največjega slovenskega filmskega projekta. Filmski delavci bodo na celuloidni trak prenesli bitko, pomembno kot izredno dragoceno moralno zmago, ki pripoveduje o decembrski vstaji, o dejanjih Cankarjevega bataljona.

Režijo filma je prevzel Anton Tomašič, ki je diplomiral na AGRFTV v Ljubljani leta 1965 leta in doslej posnel večje število TV dram, nadaljevanj in nanizank. Scenarij je napisal Ivan Ribič s sodelavci Antonom Tomašičem, Dušanom Jovanovičem, Milanom Jesihom in Marjanom Brezovarjem, ki je tudi dramaturg in urednik TV nadaljevanke. Direktor fotografije je Jure Pervanje, sceno narekuje inž. arh. Niko Matul, kostume snuje Alenka Bartl, maskerka je Berta Meglič, tonska mojstra sta Marjan Meglič in Franci Velkavrh, montažo pa je prevzel Andrija Zafranovič. Direktor filma je Ivan Mažgon.

Film in TV nadaljevanka Dražgoška bitka se želita izogniti poenostavitvam. Tako je prikazano, da politična misel ni v vseh junakih enovita in se kaže v različnih pogledih na probleme. Gradivo posveča pozornost nasprotjem v junakih, njihovim idejnim in psihološkim protislovjem. Dogajanje samo slika decembrsko vstajo na Gorenjskem, s tem pa seveda tudi celotno dražgoško bitko. Film in nadaljevanka sta se zaradi svoje specifične govorice filmskega medija

opredelila le na najbolj bistvene sestavine, ki opredeljujejo pojme, vezane na Cankarjev bataljon. Sam scenarij je zasnovan po resničnih dogodkih. Tako bomo izvedeli, kako so se Slovenci različnih političnih pogledov združevali v osvobodilni fronti in se zavestno odločali za upor in narodnostno osvoboditev in socialno revolucijo.

Celotne priprave za snemanje so bile naravnane tako, da bi pričeli s snemanjem v zimi leta 1979 in v leto 1980. Tako bi lahko končali film in nadaljevanko do jubilejnega leta 1981, ko bomo praznovali 40-letnico vstaje slovenskega naroda. To je doslej največji in naj-

bolj obsežen projekt, ki so se ga kdajkoli lotili slovenski filmski in televizijski delavci. Potrebno je bilo zagotoviti igralno zasedbo (o vroči krvi v slovenskih gledališčih zaradi tega smo že pisali), zagotoviti tehnično opremo, reprodukcijski material in zgraditi scenografske objekte, sešiti kostume in drugo.

Snemati so začeli 19. januarja letos. Do 10. julija, ko je bilo delo prekinjeno zaradi kolektivnega dopusta, je imela ekipa za seboj 106 snemalnih dni in je v tem času posnela 1424 kadrov, kar je okrog 34 odstotkov predvidenega števila kadrov, oziroma polovica TV nadaljevanke. Ekipa bo nadaljevala z delom konec tega meseca in

bo predvidoma končala s snemanjem aprila prihodnjega leta.

Doslej je bilo angažiranih 641 delavcev (avtorjev, igralcev in drugih). Deset jih je bilo v režiji, deset v organizaciji, štirje pri kameri, šestnajst v scenografiji, dva v kostumografiji, trije pri tonu, štirje pri rekvizitih, enajst pri garderobi, štirje pri maski in drugi. Igralcev je nastopilo 202 iz vseh slovenskih gledališč, iz Nemške demokratične republike, iz Koroške, Francije, do konca realizacije pa jih bo še 380. K temu je treba prišteti še številne vojske JLA in druge statiste.

Vsekakor smo Slovenci pred veliko nalogo. Pred novim umetniškim dejanjem. Vprašanje je seveda, kako bo gotov izdelek predstavljal sintezo nekega zgodovinskega dejstva, seveda, globalno gledanega in tistega umetniškega, sporočilnega.

D. MEDVED

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

Nabiranje borovnic lahko uvrstimo v posebno zvrst gospodarstva, ki mu pravimo nabiralništvo. Skupaj z lovom in ribolovom je bilo nabiralništvo dolga tisočletja najosnovnejši način pridobivanja hrane, ki jo je človek potreboval za življenje. Vse te oblike plenilnega gospodarstva so se v spremenjenih oblikah ohranile na vseh stopnjah razvoja človeka in jih poznamo tudi danes. Nabiralništvo

GREBEN ZA NABIRANJE BOROVNIC

ni nikjer več osnovni način gospodarstva, saj je tudi pri preprostejših - manj razvitih etničnih skupinah kombinirano s še kakim drugim načinom gospodarstva, kot sta lov in ribolov ali poljedelstvo.

Nabiranje različnih plodov, ki nam jih nudi narava nas je spremljalo do današnjih dni, pa čeprav te vrste sadeži ali rastline niso neizogibno potrebni za naš obstoj. Ponekod je nabiranje določenih rastlin ali sadežev postalo zelo pomembno kot dodatni vir dohodka, drugod pa nabirajo določene sadeže kot priboljšek k vsakdanji hrani.

Ljudje so nekdanj in še danes nabirajo različne stvari, kot so: jedilne rastline in sadeže, zdravilne rastline, živinsko krmo, kurivo itd. Nabiranje gozdnih sadežev sodi tudi danes med zelo priljubljena poletna opravila. Med temi sadeži so zelo pomembne tudi borovnice. Ker so borovnice zelo pri-

ljubljena jed in pomembna tudi v ljudskem zdravilstvu, so si ljudje vedno prizadevali nabirati čim več teh drobnih modrih gozdnih sadežev. Ročno nabiranje je zelo zamudno opravilo tudi za zelo spretnega obiralca ali obiralko, zato so si skušali olajšati in pospešiti obiranje s posebno pripravo, ki ji pravimo greben - »rifl«.

Greben je lahko poljubno oblikovan. Tako je njegova oblika lahko taka kot je na sliki, lahko pa je narejen v obliki lopatice ali zabočka z zobmi. Naš greben je narejen iz dveh delov. Ravni del je do polovice nazobčan in vanj je na sredini vdelan ročaj v obliki kljuke. Okrog tega dela je ovit lesen obod, ki je pritrjen na ravno glavnikasto desko. Ta obod je ograja, ki preprečuje, da bi se nabrani plodovi stresli na tla. Obod je narejen iz dveh delov in okovan s kovinskim trakom.

VLADIMIR ŠLIBAR

KAKO NAČRTUJEMO?

ŠE POVRŠNO!

Na voljo premalo podatkov

Načrtovanje v kulturi je bilo že od nekdanj prepričano več ali manj naključjem. Po predvsem zaradi tega, ker nismo nikoli imeli dovolj podatkov, ki bi pomagali ustvarjati kolikor toliko realno sliko materialne in kadrovske zmogljivosti kulturnega področja.

Sušo prejšnjih let skuša v zadnjem času zapolnjevati Kulturna skupnost Slovenije z izdajanjem občasnih publikacij z naslovom Študije in gradiva, v katerih objavlja zanimive podatke, ki lahko služijo tudi za različne primerjave v Sloveniji. To seveda ni dovolj, da bi lahko na edino tak način prišli do toliko pogrešanih standardov. Je pa le pomemben pripomoček kot informacija, da sploh vemo, kakšne so statistične slike. Te seveda same po sebi ne pomenijo nič, kajti le vsebinska, samoupravna preobrazba in načrtno delo lahko rodita sadove v kulturi, ki bo v naslednjem obdobju še posebno izpostavljena strogim stabilizacijskim ukrepom.

V Sloveniji imamo 142 organizacij združenega dela s področja kulture (brez RTV in filmske proizvodnje). Poleg tega deluje tudi 19 enot v okviru delavskih univerz, ZKO in podobno.

V letu 1978 je delovalo v Sloveniji 1380 kulturnih društev in samostojnih skupin, v katerih je bilo skupaj 3493 kulturno umetniških sekcij s skoraj sto tisoč člani. Društva so organizirana v šestdesetih slovenskih občinah. Od 1598 sekcij je kar 593 pevskih zborov, 268 je instrumentalnih skupin, 320 pa je gledaliških.

To je samo nekaj števil, ki govore izključno o številu »sodelujočih«, podatki pa nam razgrinjajo najrazličnejše kategorije, ki bodo lahko služile pri boljšem načrtovanju kulturnega razvoja v občinah. V nekaterih bo že to veliko vredno, če se bodo občani zavestno odločili za razvoj kulture, kajti še so občine in krajevne skupnosti, ki nimajo v načrtih kulturnega razvoja, ponekod pa tudi sami kulturni delavci premalo storijo za razvoj dejavnosti, v kateri delajo.

Posebno oviro predstavlja šibki delegatski odnosi, ki zaradi svoje preslabe učinkovitosti ne morejo zagotavljati hitrejši razvoj kulture in povezovati njeno vsebino v enoten smisel združenega dela. V načrtovanje bomo morali torej vnesti več kakovostnih prvin realnega in strokovnega ter samoupravnega.

D. MEDVED

RAZSTAVA PEJSAŽEV

Do konca avgusta bo v razstavnem salonu v Rogaški slatini odprta razstava pejsažev, ki so jih pripravili Zvonko Čoh, Igor Kregar, Milan Erič in Bojan Abaza. Gre za akademske slikarje najmlajše generacije. Ti bodo razstavili slike, ki so nastale v samem okolju Rogaške Slatine. Razstava bo prav gotovo pomembni prispevek k ohranjanju bogate tradicije slikanja pejsaža na Slovenskem. K ohranjanju disciplin torej, ki je dala zgodovini slikarstva najradikalnejše korake naprej. Razstavo je pripravila Delavska univerza Rogaška Slatina.

J.V.

SPET KOLONIJA V BISTRICI

Tudi letos poteka slikarska kolonija v Bistrici ob Sotli na pobudo krajevne skupnosti. Kolonija nosi naslov Titovi kraji - naši kraji, sodeluje pa šest naših slikarjev in en Japonec.

Vsa dela bodo razstavili 22. novembra na razstavi v Bistrici ob Sotli, vsak avtor pa bo pustil po eno delo krajevni skupnosti v trajno last. Letošnja kolonija je že tretja po vrsti.

CELJSKO ZALOŽNIŠTVO

NA PRAGU TRI DELA

Zbornik, zgodovina in monografija

Na svoji zadnji seji je izdal japonski svet, ki mu po odhodu Ivana Seničarja v Ljubljano predseduje Janez Zmavc, razpravljalo o nadaljnjih založniških nalogah, ki jih v svojem programu dela načrtuje kulturna skupnost celjske občine.

Prvo in najpomembnejše mesto zavzema Celjski zbor-

nik, ki je med redkimi podobnimi publikacijami pri nas, ki izhaja dokaj redno. Zadnja izdaja se nekoliko izmika in člani sveta so sklenili, da morajo letniki 1978/79 in 80 iziti še konec letošnjega leta. Porodila se je tudi zamisel, da bi bilo dobro, če bi bili ob sedanjem odgovornem uredniku (prof.

Vlado Novak) še posamezni uredniki za različna znanstvena in družboslovna področja, ki jih zajema (ali naj bi zajemala) vsebina Celjskega zbornika.

Profesor Janko Orožen je napisal Oris zgodovine Celjskega muzeja, ki je doslej izšla v obsežnih knjigah. Tu di tretji del ne bo skromen saj bo obsegal po predvidevanjih 50 pol. Nekoliko težav je nastalo zaradi stroškov tiska, saj so ti porasli od časa ko je bil narejen predračun pa do danes kar za 30 odstotkov. Pri izdajateljskem svetu so menili, da bi bilo najbolje če bi to razliko kreditirala Celjski zbornik. Oris zgodovine Celjskega muzeja bo izšel v naklad 3000 izvodov.

Molk pa je nastal pri Monografiji Celja, oziroma njegovi vedutah. Izredno reprezentativno in strokovno delo bomo pripravili v Cinkarni, ki so nastali zapleti okoli izvedbe. Tudi s pripravami za prodajo se je nekaj zataknilo, tako da je celjsko Turistično društvo celo odstopilo od svojih delovanja. Škoda je to, da publikacija, ki nima le reprezentativnega namena, še ne bo kmalu na tržišču, saj vsebova odlašanje dviguje za italo visoke stroške.

USPEH KIPARJA SAMOUKA NA JAPONSKEM

Na velikem natečaju japonskega muzeja na prostem Hakone, je kipar Alojz Jerčić dobil četrto nagrado za sedem metrov visoko skulpturo iz varjenega železa. Skulptura predstavlja klic proti vojni in ponazarja svet, ki je ogrožen zaradi nevarnosti potencialne nuklearne vojne. Delo je nastalo pod pokroviteljstvom Gorenja in s pomočjo nekaterih delovnih organizacij v Velenju.

Dvaintridesetletni umetnik je začel variti podobe iz železa pred dobrimi dvanajstimi leti v livarni na Muti, kjer je odrasčal v družini šestih otrok. Nemirni duh ga je vodil iz kraja v kraj, povsod je postavil vsaj eno večje delo. Tako stoji v bližini Trebnjega njegov spomenik NOB, na Muti je postavil kovača in livarja, številne plastike so razstavljene v več manjših krajih v ZRN, v Velenju pa stoji kip pohorskega junaka Alfonza Šarha. Pot ga je zanesla tudi na Japonsko, kjer je imel razstavo v Osaki in Toluju in se odločil, da bo sodeloval na natečaju muzeja na prostem Hakone blizu japonskega glavnega mesta.

Plastika »Krik iz teme« bo stala na razstavnem prostoru muzeja leto dni, nato jo bodo predstavili na stalni razstavnici prostor. Mladi umetnik iz Mute je prvi Jugoslovčan, ki je uspel na mednarodnem natečaju te kiparske kolonije, na katerem je letos sodelovalo 3000 umetnikov iz vsega sveta.

H. JERCIC

NOV ZAKON O VOJAŠKI OBVEZNOSTI

NIČ VEČ »STARIH BAJT« V VOJAŠKI SUKNJI

Odslej tudi dekleta, novosti pa tudi v ugotavljanju sposobnosti.

Zvezna skupščina je konec junija sprejela nov zakon o vojaški obveznosti. Ker mnogi nimajo možnosti in še ne poznajo vseh določil, bomo na kratko opredelili najpomembnejša določila novega zakona, da bi omogočili popolno informacijo o pravicah in dolžnostih vojaške obveznosti in s tem dopolnjevamo informacijo, ki je bila objavljena pred kratkim v NT.

V času veljavnosti dosedanjega zakona o vojaški obveznosti so bile ugotovljene nekatere pomanjkljivosti in izoblikovane nove rešitve za učinkovitejšo uveljavljanje vojaške obveznosti. Prav tako pa je tudi celotno dosedanje področje obrambe in uspehi, ki smo jih dosegli na področju obrambnih priprav pogojevalo noveliranje zakonskih določil.

Zakon prinaša več novosti glede vojaške obveznosti delovnih ljudi in občanov, razložimo le najpomembnejše:

UGOTAVLJANJE SPOSOBNOSTI

Doslej se je sposobnost za služenje vojaške službe ugotavljala po posebnem postopku in predpisih, ki so bili precej tog. Tako so znani primeri posameznikov, ki so bili spoznani za zdravstveno nesposobne za vojsko, opravljali pa so dela, ki zahtevajo veliko psihičnega in telesnega napora.

Ustava daje pravico in dolžnost usposabljanja za obrambo domovine. Zato morajo vsi imeti možnost, da to izkoristijo. Spremembe v zakonu ne zaostrejujejo kriterijev temveč ustvarjajo širše možnosti za vojaški pouk vsem v skladu z zasnovo splošnega ljudskega odpora. Zakon opredeljuje, da so za služenje vojaške službe sposobni vsi, ki imajo splošno delovno sposobnost. To v praksi pomeni, da bodo v JLA odšli vsi razen tistih, ki bodo spoznani za fizične ali psihične invalide. Predpisi o ocenjevanju zdravstvene sposobnosti bodo upoštevali zahtevnost posameznih služb v rodovih in na podlagi sposobnosti, željami in potrebami oboroženih sil se bo naborniku - vojaškemu obvezniku določil rod ali služba v kateri bo služil vojaški rok. Takšno kadrovanje bo pomeni-

lo tudi možnost, da se kar največ občanov usposobi za vojaško službo kot osnovno oboroženega splošnega ljudskega odpora.

SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA

Služenje vojaškega roka traja za vse 15 mesecev, razen za tiste, ki so edini hranilci družine in bodo služili vojaški rok 12 mesecev.

Mladinci bodo že letos odhajali na služenje vojaškega roka praviloma v koledarskem letu, v katerem dopolnijo starost 19 let. Nabornik - mladinec, ki v tem letu še ni končal srednje šole, bo odšel v JLA, ko šola konča, vendar najpozneje do konca leta, v katerem dopolni starost 21 let. Nabornik, ki se bo po končani srednji šoli vpisal na fakulteto ali drugo višjo ali visoko šolo, bo šel na služenje vojaškega roka v dveh delih. Prvi del v trajanju 12 mesecev bo služil takoj po končani srednji šoli in bo v JLA od meseca oktobra. Drugi del v trajanju 3 mesecev pa bo služil po končani fakulteti ali drugi višji šoli oz. ko mu preneha status študenta, vendar najkasneje do konca koledarskega leta v katerem dopolni starost 26 let. Na služenje vojaškega roka pa se bodo poslali tudi študentje, ki do konca leta, v katerem dopolni starost 23 let niso opravili vseh izpitov, določenih za prva dva letnika fakultete in tisti, ki so bili vpisani na višji šoli na kateri traja študij 2 leti.

S takšno rešitvijo se bo JLA pomladila in povečala njena borbena sposobnost, vsi tisti, ki študirajo pa bodo morali svoje študijske obveznosti dosledno izpolnjevati, sicer bodo med študijem poslani na služenje drugega dela vojaškega roka.

Studentje, ki so bili vpisani na fakulteto ali drugo višjo ali visoko šolo pred uveljavitvijo novega zakona bodo vojaški rok služili po določilih starega zakona.

VOJAŠKA OBVEZNOST ZA ŽENSKO

Usposabljanje žensk za vojaško službo temelji na ustavnem načelu enakosti pravic in dolžnosti

državljanov pri SLO ne glede na spol. Delež žena v narodnoosvobodilnem boju nam dokazuje in nas obvezuje, da se tudi to vprašanje usposabljanja žensk za vojaško službo hitreje rešuje. Z novim zakonom je normativno rešeno vprašanje, ki izhaja iz zasnove splošne ljudske obrambe. Po novem so ženske dolžne služiti v rezervnem sestavu teritorialne obrambe, tiste, ki imajo določene strokovno znanje in tiste, ki bodo opravile vojaški pouk pa tudi v rezervnem sestavu JLA.

Dekleta, stara od 19-27 let, ki se bodo prostovoljno prijavila pri upravnem organu za ljudsko obrambo v svoji občini za vojaško usposabljanje, bodo odšla v posebej določene vojašnice za 2-6 mesecev. Sposobnost bo ugotavljala posebna zdravniška komisija. K vojaškemu pouku pa se ne bodo klicale nosečnice in ženske z otrokom mlajšim od 7 let. Dekleta bodo na usposabljanju nosila vojaško uniformo in bodo za njih veljale vse pravice in dolžnosti ter vojaška disciplina kot za fante - vojake. Tista dekleta, ki bodo želela postati starešine in jih bodo zato predlagale organizacije in organi za LO, pa se bodo usposabljala 6 mesecev. Ta določila bi predvidoma začeli izvajati konec 1981. leta.

Vse ženske - dekleta, ki bodo uspešno zaključile usposabljanje za obrambo, bodo razporejene v rezervo do 50. leta starosti in bodo imele enake obveznosti kot vsi drugi rezervni vojaki. Poleg načelnih določil v zakonu pa bodo izšla še navodila in predpisi zveznega sekretarja za ljudsko obrambo, ki bodo natančneje predpisali način opravljanja vojaškega pouka za ženske.

VOJAŠKA OBVEZNOST V REZERVNI

Obveznost služiti v rezervnem sestavu oboroženih sil velja za vse vojaške obveznike, ki so odslužili vojaški rok, kakor tudi ženske-vojaške obveznice. Obveznost v rezervnem sestavu pomeni biti razporejen v enote teritorialne obrambe ali JLA za moške do 60. leta starosti, za ženske do 50. leta starosti. Na vojaške vaje se ne klicajo ženske no-

sečnice, žena, če je njen mož poklican na vojaške vaje, vdova, ločena in neporočena, če ima otroka, ki še ni star petnajst let in žena, če mož ni vpoklican na vojaško obveznost in ima otroka, ki še ni star 7 let.

Nov zakon prinaša tudi nekatera nova določila v zvezi s služenjem v rezervnem sestavu, oprostitvi od vojaških vaj, razporejanju delavcev na začasnem delu v tujini, zdravstveni sposobnosti ipd.

DRUGE NOVOSTI

Poleg že naštetega nov zakon o vojaški obveznosti opredeljuje in prinaša še nekatera nova določila. Pomembna novost je v zvezi s potovanjem v tujino nabornikom, ki so doslej smeli potovati v tujino samo ob določenih izjemnih primerih. Sedaj pa zakon dopušča, da smejo potovati v tujino zaradi zdravljenja, šolskih ekskurzij, dopusta, turističnih potovanj, službenih potreb, športnih tekmovanj in kulturnih prireditev ipd.

Novosti so tudi v zvezi z vojaško evidenco, kjer se vodijo vojaški obvezniki poleg stalnega bivališča tudi tisti, ki so v delovnem razmerju določen čas v drugem kraju in se jih lahko razporeja na posamezne dolžnosti.

Prav tako je zakon naložil obveznosti TOZD in drugim organizacijam, da vodijo evidenco o vojaških obveznikih in opravljajo nekatere naloge v zvezi z vojaško obveznostjo.

Na podlagi dosedanjih uspehov in izkušenj razvoja SLO in DS moramo tudi v prihodnje povečevati obrambno in samozaščitno pripravljenost. Splošna ljudska obramba je že postala sestavni del našega dela in življenja in je neločljiv del samoupravljanja. Naše obrambno in samozaščitno delovanje pa bo še tembolj učinkovito, kolikor bolj in več pozornosti bomo namenjali usposabljanju za oborožen odpor. Zakon o vojaški obveznosti je prispevek k nadaljnji krepitvi obrambne sposobnosti kot strategije miru, ki zagotavlja varno in mirno življenje ter nemoten samoupravni socialistični razvoj družbe.

VIKI KRAJNC

RAZGLEDNICE IZ ZRN

ZDOMCI V KOLESJU EKONOMSKE ASIMILACIJE

Pravzaprav ni bilo sogovornika na našem informativnem potovanju po ZRN, ki bi v spletu predvidenih tém izpustil poglavje o naših državljanih na začasnem delu v tej državi. Vsi po vrsti so izjavljali, da so naši ljudje v Nemčiji zelo cenjeni, tako zaradi delovne vneme, kot tudi zaradi prilagodljivosti življenjskim in družbenim razmeram v državi gostiteljici. Sem seveda sodijo delovne in življenjske navade, sposobnost integriranja in učenja jezika, nekateri pa so poudarili njihov evropski izvor, kar je nekoliko prikrit rasi kriterij.

Po podatkih iz septembra lanskega leta živi v ZRN nad 620.000 Jugoslovanov, od tega 118.700 otrok do 18 let starosti. Odrasli, se pravi starši, so zvečine vsi zaposleni. To število predstavlja okoli 15 odstotkov vseh tujih delavcev - Gastarbeiterjev - v ZRN, katerih je v tej državi nad 4 milijone. Najmočnejši je »kontigent« Turkov, ki jih je 1 milijon in 200.000. Zanimivo je povedati, da med tujimi delavci niso samo Jugoslovani iz socialistične države, marveč da je precej tudi Poljakov, Romunov in Čehov.

V razgovorih nemški predstavniki strank in sindikata niso skrivali dejstva, da si naše besede »časno delo« ne jemljejo tako resno kot mi in so trdno prepričani, da bo večji del »Jugovičev« ostal pri njih, zlasti pa druga in tretja generacija. Med vrsti-

camo so nam dali vedeti, da mladina, ki se v ZRN šola, kjer ima prijatelje, ki govori nemščino bolje od materinščine, ki je osvojila nemški način življenja in tudi mišljenja, ni več s popkovino vezana na domovino svojih staršev.

Za ZRN je ta mladina nekaj drugega, kot so bili njihovi starši, ki so morali z leti prebroditi integracijske težave. Nov zakon iz marca letos v mnogočem olajšuje integracijski proces, kot je na-

Kakorkoli že, integracija ali asimilacija, velika veja južnoslovenske lipe se vrašča v nemški hrast.

Sobesedniki so s pravim nezadovoljstvom govorili o Turkih, ki da so neprilagodljivi, nočejo v nemške šole, gojijo svoj način življenja in se grupirajo v prave ghetse. Zato ima oblast v načrtu razseljevanje in mešanje takih kohezivnih skupin »gastarbeiterke« množice.

O, ja! V šolskih programih priznavajo šolske oblasti materin jezik celo kot nadomestilo za obvezen tuj jezik, podpirajo društva, živopisnost kulturno-narodnih izročil, toda nič radi ne slišijo o ustanavljanju vrtec po narodnostnih, še manj pa šol, da o srednjem, poklicnem in višjem šolstvu sploh ne govorimo.

Najbrž tudi za ceno vrednosti druge in tretje genera-

cije ob 8 odstotni nezaposlenosti v ZRN ne pospešujejo vračanja zdomcev v njihovo domovino. Naših nezaposlenih je v ZRN 11.000.

Kako bodo potekale te reči? Moji občutki so bili ob srečanju z našimi zdomci različni. V Saarbrücknu sem naletel na Mariborčana, ki je po osmih letih bivanja v ZRN že s težavo našel primerne besede v razgovoru v materinščini, ki je ves navdušen vrtil »Oberkreinerje« v avtobusu, s katerim nas je vozil in me spravil pred kolegi iz bratskih republik v zadrego. Ta mučen vtis je močno popravil Prekmurec Peter Lang v tovarni BMW, ki ima tam zelo dobro mesto kon-

trolorja proizvodnje, ki je član »Betriebsrat«, ki pa je svojim začudenim delodajalcem v brk povedal, da se njegovo bivanje v Nemčiji na jesen konča in da ga z vsemi konji njihovih motorjev ne obdržijo tam.

Kar pa zadeva delavsko solidarnost, sem v enem prejšnjih nadaljevanj že opisal. Naj dodam samo to, da je v vsej ZRN v »Betriebsrat«, to je v obratnih svetih, komaj 735 Jugoslovanov, medtem ko jih imajo Italijani, ki jih je v ZRN manj kot naših, 1170 članov teh soupravljal-skih organov. V ustih nemških sindikalnih funkcionarjev je to zvenelo kot očitek o bosih kovačevi kobili.

PIŠE: **10**
JURE KRAŠOVEC

primer izenačenje mladine iz tujih držav v izobraževanju, zaposlovanju in končno pri pridobivanju nemškega državljanstva.

Pri vsem tem so Nemci sila demokratični. Nikogar ne silijo, dopuščajo dopolnilni pouk v materinščini, pristajajo na dvojno državljanstvo. Asimilacija?

Ne! Bog vari!, se Nemci otepajo takih očitkov, hkrati pa pristavljajo frazo, vzeto iz francoščine »c'est la vive«, češ, takšno je življenje, kjer živiš in kjer odrasčaš, tam si doma. In kaj bodo storili starši, ki predolgo odlašajo vrnitev, ko se jim bo mladež poženila in pomočila? Kate-re vezi bodo močnejše, krvne ali domovinske, to ni težko uganiti.

Na proslavah in srečanjih ti otroci iz društva Triglav v Stuttgartu pojó slovensko; med seboj pa, če so v zadregi z besedami, čeblijo v nemščini. Koliko od teh, jih je le »časno« na tujem, ki zanje sploh ni več tujina?

SPREHOD PO KONJICAH

GREŠNI KOZEL

Samo z ene plati

Vsi imamo radi urejeno okolje. Tudi Konjičani. Veliko so že naredili za lepši videz svojega mesta. So pa še, kot radi rečemo, črne točke. Stvari, ki niso življenjskega pomena, a vseeno zbujaajo slabo voljo in jezo. Zato, ker ne bi bilo potrebno, da sploh so. Pri takih stvarih pač vedno iščemo krivca. Tokrat je na zatožni klopi Komunalno podjetje iz Slovenskih Konjic. Možnosti obrambe jim nismo dali, ker pričakujemo, da se bodo sami oglasili, pa tudi zato, ker bi nas prav gotovo prepričali, da niso prav nič krivi, da naredijo več, kot je potrebno...

Vsa stvar je subjektivno obarvana, saj so tudi krajani, ki so se jim njihove usluge zataknila v grlu, o nepravilnostih pripovedovali tako, kot jih sami vidijo. Pojdimo po vrsti.

POKOPALIŠČE

Razširiti ga je bilo treba. Komunalno podjetje je prevzelo delo. Vse lepo in prav. Dvomim le, da so se dogovorili za zaščito plevela. Res ta dobro uspeva, a menda bi ga naj zamenjali z lepo urejenimi zelenicami, okrasnim grmičjem... Starejše krajane pa poleg neurejenosti moti tudi to, da se po kar utrudi, vi poti na pokopališče ne morejo odpočiti. Na klopce se ni nihče spomnil.

ŠPORTNO-REKREACIJSKI CENTER

Ne morejo in ne morejo ga dokončno urediti. Tisti, ki bi radi igrali odbojko, kegljali ali balinali, se bodo morali še kar uriti v potrpljenju. Kdor čaka - mogoče dočaka!

NOV POTOK?

Že dobrega pol leta se vije po Ozki ulici v Slovenskih Konjicah nenavaden potok. Konjičani se mu izogibajo kolikor se le da. Čeprav ni na videz nič posebnega, je zanj značilen vonj - smrad mu rečemo po domače. Potok namreč ne izvira v zelenem gozdičku, ampak v kanalizacijski cevi. Nekoč davno se je menda zamašila, odplake pa morajo naprej. Najbližji sosed tega izvira je cev sicer že nekajkrat očistil, tako da je bilo za nekaj časa boljše, sanitarni inšpektor je po pripovedovanju ostalih prizadetih stanovalcev na tej ulici že tudi zahteval popravilo. Komunalno podjetje, ki ima svoje prostore prav na

koncu potočka, pa izgleda, da slabo vidi, sliši in voha.

Že res, da nameravamo to uličico razširiti in asfaltirati, kar se po vseh opravljenih pripravah dobro vidi, toda če tega ne mislijo narediti v, kako bi rekli, doglednem času, pa le ne bi bilo tako hudo narobe, če bi vseeno prej popravili kanal. Odprte greznice vendar niso več v modi! Pa še tistim nergačem, ki jih smrad, le kdo ve zakaj, moti, bi zamašili usta, če jim že nosov ne morejo.

Da ne bi bili preveč krivični. Dober teden dni se vsa stvar že obrača na bolje. Komunalno podjetje je ugotovilo, da bo nekaj le potrebno storiti. Kanalizacijo so začeli urejati - na spodnjem koncu. Pa so izkušnje z njimi take,

da ne moremo hvaliti dneva pred večerom. Še to - za še ne opravljeno delo so že prejeli plačilo!

LAHKO BI BILO DRUGAČE

Da se da veliko narediti, so dokazali krajani Blata. Ulični odbor se je odločil, da bodo naredili športno-rekreacijski center. In so ga. S prostovoljnimi delom, za borih 12 starih milijonov. Z igrišči za mali nogomet, odbojko, tenis, otroškim igriščem, čofotalnikom... Površine so resda zelene, a to je marsikomu še ljubše. Ko bo še cesta asfaltirana, bodo že sami poskrbeli za drevje... Bo najbolj držalo.

MILENA B. POKLIČ

BREZJE OB SLOMU

ASFALT VASI

Potrebujejo finančno pomoč

Prebivalci vasi Brezje ob Slomu, ki spada v KS Sentjur okolica, so se z izredno vztrajnostjo lotili modernizacije 1400 m dolgega odseka ceste, ki povezuje njihovo vas s Hotunjem.

Vsa dela pri izdelavi štirimeterskega spodnjega stroja ceste so opravili prostovoljno. Ob sobotah in praznikih je bilo na cesti tudi do dvajset ljudi in po pet traktorjev. Sedaj, ko cesto gramozirajo, pa jih je po osem. Za delavce so v vasi organizirali brezplačno hrano in pijačo.

Tistih, ki bi samo opazovali in čakali, da jim bodo sosedje z delom in finančnim prispevkom, ki znaša 10.000 din, asfaltirali cesto, je malo. Verjetno ne vedo za naš stari

pregovor, ki pravi: »V slogi je moč in napredek!«

Fizično delo in finančni prispevek Brezjanov je velik, vendar premajhen, da bi lahko v celoti krili stroške asfaltiranja. Pričakujejo, da jih bo poleg KS podprl tudi Kmetijski kombinat, ki ima na tem področju vrsto kooperantov, pa še kdo. Takšna prizadevanja vaščanov je treba vsestransko podpreti in nam za to ne sme biti žal denarja. Z dograditvijo te ceste bo dana osnova za povezavo s cesto, ki veže Stopče z Vrhom. Cesta Stopče (Grobeleno)-Vrh-Brezje-Hotunje bi bila za vsestranski razvoj prebivalcev teh krajev izrednega pomena.

E. PEČNIK

ŠE PREPOČASI

Z uresničevanjem programa gradnje domov za učence in študente, ki je bil pripravljen za sedanje srednjeročno obdobje, še ni bilo rešeno pereče pomanjkanje domskih potreb za učence in študente v Sloveniji, pa čeprav je bilo v tem času zgrajenih 31 domov z 9389 ležišči. Zato je odbor podpisnikov družbenega dogovora o združevanju sredstev za gradnjo domov dal pobudo, da se namenska sredstva za gradnjo domov združujejo tudi v prihodnjem srednjeročnem obdobju. Do leta 1985 naj bi po programu zgradili v Sloveniji 4060 ležišč za dijake in 2470 ležišč za študente. Ob tem pa program predvideva tudi razširitev izobraževalnega centra zveze socialistične mladine v Bohinju za 150 ležišč. Skupaj naj bi bilo torej v prihodnjem srednjeročnem obdobju zgrajenih 6680 ležišč za dijake in študente.

Program izgradnje domov predvideva nekatera obnovitvena dela tudi na širšem celjskem območju. Tako bodo pomočjo združenih sredstev obnovili dom Dušana Firnžgarja v Celju, kjer se izobražujejo učenci za potrebe gradbeništva. Tudi dom učencev Kmetijske šole v Sentjurju bodo adaptirali in dozidali, tako da bi imel dom poslej na razpolago 150 ležišč. Slednji pa je v programu dom učencev šolskega centra v Štorah, kjer bodo z adaptacijo pridobili okoli 60 novih ležišč in dnevne prostore za dijake.

DAMJANA STAMEJČIČ

POMAGALI BODO

Mladinci Ingrada so poslali organizacijskemu odboru MEP'80 zanimivo pismo, v katerem sporočajo, da bodo pred prvenstvom s prostovoljno delovno akcijo očistili in uredili okolico dvorane Golovec. Za najboljše mladince bodo kupili vstopnice MEP'80, poklonili pa bodo tudi pokal, za katerega predlagajo, da ga sprejme najmlajši igralec na prvenstvu.

REVOLUCIONAR IN PARTIJSKI SEKRETAR TONE GRČAR-JOHAN

Ela je zvedela od Lenke, da sem bil znanec in sodelavec njenega brata, toda časovne razdalje odmaknejo celo sorodstvene vezi in kako ne bi še druge. Tako so mi Lenkimi pozdravi za Elo vse-kakor pripomogli lažji pristop za razgovor. Ela in Lenka se poznata še iz težkega 1941. leta, ko se je Lenka po vdoru Gestapa v celjsko frontovsko organizacijo koncem oktobra po Grčarjevem nalogu prebila preko Save na Dolenjsko in v Ljubljano. Tu je med drugimi zvezami spoznala tudi Grčarjeve na

Škofljici. Po osvoboditvi se je poznanstvo med Elo in Lenko še poglobilo. Pri nadaljnjih obiskih je bila Ela vse mirnejša in dostopnejša za razgovor. Zadovoljna je, da mnogi želijo prikazati delovanje njenega brata v popolnejši luči, odgovarjajoči njegovim naporom v usodnih dnevih naše polpretekle zgodovine.

Danes živi sedemdesetletna Ela Grčar-Milutinović v mirni, prijetni sobi v lepem predelu Kranja. Do družine svoje nečakinje Er-

ne, na katero je nadvse navezana, ima le nekaj sto korakov. Izredno urejene zunanosti in vselej lepo oblečena, daje že na zunaj videz umirjene osebnosti, ki je doživela v življenju dosti lepih, a še več hudih, trpkih dni. Nekoliko počasna, umirjena govornica, lastnost vseh starejših ljudi, pa ne more prikriti živahnega in dobrega spomina. Pri njej ne naletiš na značilne pripombe starejših »Daj no, počakaj malo, ne morem se spomniti imena...« Pomenek z Elo Grčar je potekal vselej gladko. Tudi Ela Grčar - po poklicu je

je otroci, dva dečka in dve deklici.

Po očetovi upokojitvi in vrnitvi 1921. leta v Zagorje sta prišla s starši le dva otroka, Tone in Anda. Anda, do štiri let stara, je umrla, se je poročila z rudarskim inženirjem Černačem (živi v Zenici). Umrla je 1948 leta. Grčarjeva mati je umrla leta 1938, a oče po osvoboditvi l. 1956. Andina hčerka Erna Černač, poročena Gojo, je Eli v veliko pomoč. Na Poljskem sta tedaj ostala Ela in brat Jože, ki je obiskoval vojno akademijo. Do zloma poljske armade je bil aktiven oficir, zatem v odporiški vojski povišan od poljskega generalnega štaba v čin majorja. Boril se je do zajetja v 1942. letu, odveden v koncentracijsko taborišče Auschwitz, kjer je naslednje leto podlegel strahotam taborišča.

Ela se je vrnila iz Poljske 1923. leta in se je kmalu zatem poročila z aktivnim oficirjem Milutinovičem, kapetanom I. razreda v planinski enoti v Kranju. Ob razpadu jugoslovanske vojske so ga zajeli Nemci in odvedli v vojno ujetništvo. Od tam je pobegnil v skupini petih oficirjev v Švico, se vrnil leta 1947 domov in leta 1951 v 57 letu starosti umrl.

Tone je obiskoval osnovno šolo v Zagorju. Grčarjevi so se preselili približno 1930. leta v Škofljico pri Ljubljani, kjer so si kupili hišo. Tone je obiskoval realno gimnazijo. Koliko razredov je dokončal, se sestra ne spominja. Ve le, da je bil izključen iz šole zaradi sodelovanja v naprednem dijaškem gibanju. Zatem se je učil za trgovca - drogerista (ali zaposlil) pri Jančigaju v Ljubljani. Leta 1935 si je poiskal službo v tvornici Semperit v Kranju.

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

4

bila višja med sestro (rentgenski tehnik) - je bila sodelavka v vrstah OF od 1941 leta v Kranju. Koncem oktobra 1943 je bila aretirana in odvedena v koncentracijsko taborišče Rawensbrück, kjer je dočakala svobodo. Spada v krog tistih slovenskih družin, katere so vojne razmere silno prizadele. O svojem bratu Tonetu je govorila s sestrsko toplino, značilno za ljudi, ki so se med seboj v sorodstvu dobro razumeli, a so jim ostali le spomini.

Tone Grčar se je rodil 24. 2. 1916 v Tarnovu na Poljskem. Njegov oče Josip, doma iz Polšnice pri Zagorju ob Savi, je bil vrsto let v službi v avstrijski vojski kot veterinarski pomočnik v konjeniški enoti. Mati je bila Kašubkinja, Poljakinja iz Pomorjanskega, roj. Elizabeta Gehl. V družini so bili štir-

Tonetova sestra Ela Grčar-Milutinović

Sodeloval je s komunisti. O tem je sestra Ela vedela in ga je v tem podpirala. Ko je imel Tone po stavki tekstilcev opravka s policijo, je nekajkrat prespal pri njej in tudi skrival komunistično literaturo. Policija ga je iskala pri sestri, a »njej ni bilo znano, kje se nahaja brat«. Nekaj mesecev po stavki je odšel iz Kranja in se zaposlil v Zemunu.

KAJ SO PAVEDALI DRUGI?

Ivka Križnar, upokojena sodelavka v Institutu za zgodovino delavskega gibanja, med vojno aktivistka OF na Gorenjskem, je sestavila (10. 3. 1980) zabeležko o Tonetu Grčarju in med ostalim navedla, da je bil v letih 1935-36 zaposlen v Semperitu. Tu je bila ustanovljena celica KP ob koncu 1934. leta. Dva nekdanja člana te celice sta pred leti izjavila, da je bil Grčar med prvimi člani te celice. V času tekstilne stavke v Kranju 1936. leta je v Semperitu delala ilegalna tiskarna. Pri tiskanju leta-

Brat Jože Grčar, aktivni oficir v poljski armadi pred začetkom druge svetovne vojne

20. FLOSARSKI BAL

MOKRA PRHA SREDI VROČINE

Proslavili so tudi 50. letnico TD

V nedeljo je bilo živahno tudi na Ljubnem. Kako tudi ne, saj je bil na vrsti že dvajseti flosarski bal, ki je tudi tokrat privabil množico ljudi. Med njimi je bil tudi član predsedstva SRS Tone Bole. Res pa je, da ljudi letos ni bilo toliko kot prejšnja leta. Vzroki so podobni kot veljajo za hmeljarsko praznovanje v Braslovčah. Huda vročina, braslovška »konkurenca« in ne nazadnje, ljudje, ki so bili kdaj na flosarskem balu tudi tokrat niso pričakovali kaj posebno novega. So pa zato prišli na svoj račun zabave željni ljudje.

Letošnji flosarski bal je potekal v znamenju jubile-

Jaka Črnašek je kar 1000 krat flosal

jev. Ne samo, da je bil, kot smo že omenili, dvajseti zapovrstvo, pač pa so hkrati s

tem prizadevni turistični delavci iz Ljubnega proslavili 50-letnico obstoja društva.

Tradicionalna povorka je bila tudi tokrat zelo lepa in ozaljšana s čudovitimi cvetlicami, na vozovih pa so prikazali zanimiva kmečka opravila. Flosarji pa so imeli precej težav, saj je bila Savinja zaradi premalo dežja precej nizka in tako vrli splavarji niso mogli prikazati nekdanjega flosanja tako kot znajo in tako kot bi želeli.

Verjetno se je najbolje med vsemi počutil mladi flosar Ivan Hribernik, ki so ga starejši sprejeli v svoje vrste in so ga, kot je običaj, tudi krstili tako, da so ga polili s

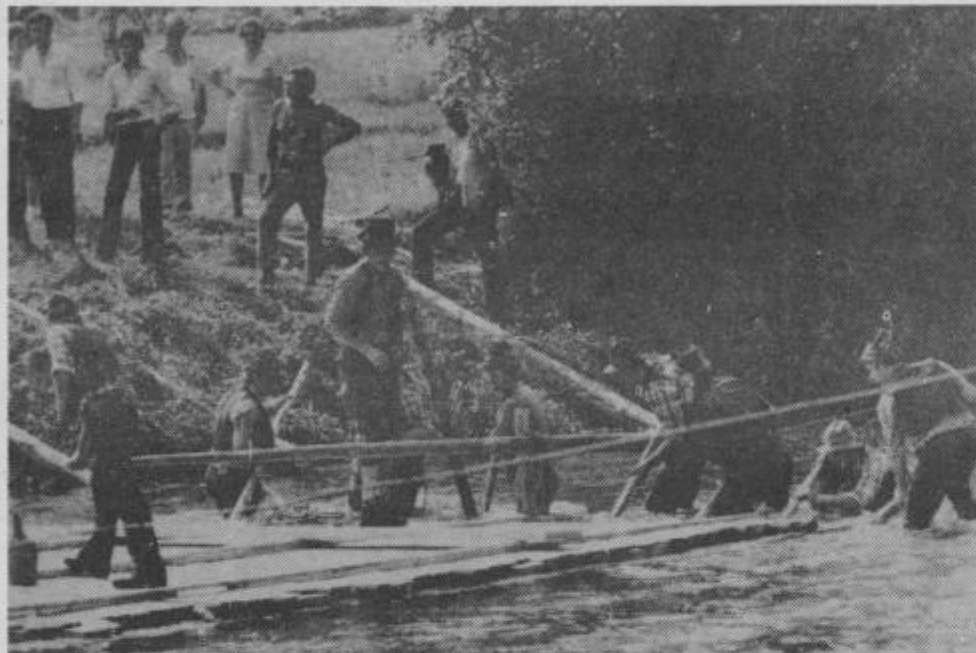
hladno vodo. Nekdanji flosar Jaka Črnašek je dobil nagrado kot letošnji mojster flosar. Ko je obujal spomine na davne dni, je povedal, da so lahko bili dobri flosarji včasih samo »ledik« fantje. Kot zanimivost naj navedemo, da se je vrli Jaka odpravil na flosanje kar tisočkrat.

Po krstu in proglastitvi Jaka za mojstra in po končanem sporedu, je bila na vrsti seveda veselica in Savinjčani so še pozno popoldne in tja v noč obujali spomine na težke, pa po svoje lepe dni, ko so splavarili in vozili les celo tja do Črnega morja.

JANEZ VEDENIK
Slike: EDI MASNEC

V povorki so na vozovih prikazali stara kmečka opravila

Flosarjem je letos ponagajala nizka Savinja

V hudi vročini so se najbolj znašli tisti obiskovalci, ki so namakali noge v Savinjo.

PIONIRSKI GASILSKI TABOR NA ŠMOHORJU

MNOGO SO SE NAUČILI

Skrb za podmladek v občini

Mladi gasilci iz laške občine so letos že drugič zapovrstvo taborili v planinskem domu na Šmohorju. Tri tedne v mesecu juliju so se pionirji in mladinci strokovno usposabljali in predelali obsežno gradivo za naziv »Pionir-gasilce«. V treh izmenah so mladi laški gasilci izpopolnjevali svoje znanje, spoznavali Šmohor in njegovo okolico ter njegov pomen v narodnoosvobodilni vojni, se družbenopolitično, literarno, glasbeno, likovno in športno udeleževali. Strokovno gasilsko znanje, ki so ga v tem času pridobili, bodo sedaj gotovo koristno uporabljali v svojih pionirskih gasilskih desetinah v gasilskih društvih, saj želijo s svojim znanjem koristiti sebi in skupnosti.

Letos se je število udeležencev pionirskega gasilske-

ga tabora od lani povečalo za 30 odstotkov, kar kaže na vse večji interes do gasilstva med najmlajšimi. Delo je potekalo pod skrbnim strokovnim vodstvom mentorjev Toneta in Ivanke Jevšvar ter strokovnjakov iz gasilskih društev občine Laško. Delovni dan tabornikov je bil vsebinsko bogat in pester, saj petdeset ur učenja in dela v eni izmeni nikakor ni malo. Tudi samoupravno so se pionirji v tem času organizirali. Izvolili so svet tabora, določili posamezne zadolžitve in dežurstva ter skrbeli za red in čistočo okolja, v katerem so živeli in delali.

Ob zaključku pionirskega gasilskega tabora na Šmohorju so mladi udeleženci pripravili pester kulturni program, da bi pokazali, kaj vse so se v tem času naučili. Tudi v gasilskih spretnostih

so se izkazali, saj so ogenj, ki so ga zanetili, pogasili v pičlih nekaj minutah. Na zaključnem srečanju je mladim spregovoril tajnik Samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občine Laško Rudi Cestnik in izrazil zadovoljstvo nad množično udeležbo tabora ter poudaril pomen prostovoljnega gasilstva v splošnem ljudskem odporu, kjer je požarna varnost še kako pomembna pri čuvanju družbenega imetja. Predsednik Skupščine občine Laško Jože Rajh pa je na tem srečanju izrazil optimistične misli ob dejstvu, da je v občini vse več pionirjev, ki se vključujejo v gasilska društva, tabor na Šmohorju pa je prav gotovo oblika dela, ki obeta, da bo v občini na področju gasilstva vedno dovolj usposobljenega kadra, saj ima gasilstvo v našem obrambnem sistemu v okviru civilne zaščite in družbene samozaščite vse pomembnejše mesto.

Gasilski amaterizem je v občini Laško gotovo med najbolj razvitimi in najmožnejšimi v naši republiki, kar je pokazal tudi lanskoletni zlet gasilskih pionirjev.

V občini se namreč zavedajo, da je v vzgojo treba začeti pri najmlajših, saj je dobro in kvalitetno delo z mladimi edini porok za lepšo prihodnost na katerem koli področju.

MARJELA AGREŽ

NOVA KNJIGA

DOKUMENT ČASA

Gosti socialistične Jugoslavije

Sava Mijalković in Aleksa Brajović sta avtorja knjige, ki je izšla pod naslovom Gosti socialistične Jugoslavije pri Privredni štampi v Beogradu in to v letošnjem letu. Predgovor knjigi je napisal Lazar Mojsov, redakcijo pa je opravil Šime Kronja.

Knjiga zajema obdobje od leta 1944 do letošnjega leta, ko se je cel svet poslavljalo od predsednika Tita na njegovi zadnji poti. Pred nami je torej izredno dragocen dokument časa, kjer bralec najde tudi med številnim slikovnim gradivom podatke o vseh pomembnih obiskih tujih državnikov in pomembnih osebnosti v Jugoslaviji, ki so bili na obisku pri predsedniku Titu, pa tudi mnogi drugi, ki so bili v Jugoslaviji

pa najrazličnejših opravkih. Med njimi najdemo športnike, umetnike, znanstvenike.

V knjigi najdemo imena vseh voditeljev držav, ki so bili sodobniki Josipa Broza Tita in njegovega prizadevanja za ustvarjanje sveta dostojnega človeku. Imenovane so tudi številne delegacije: gospodarske, vojaške, politične, kulturne in druge. Zadnji del knjige je posvečen pogrebu predsednika Tita, objavljeni so tudi odlomki iz knjige žalosti. Bralec najde v knjigi celovit pregled obsežnosti pa tudi pomembnosti zunanjepolitične dejavnosti sodobne Jugoslavije. Vsekakor gre za delo, ki je vredno največje pozornosti.

Prijetna novost za bralce DELA in NOVEGA TEDNIKA!

Od 1. avgusta dalje lahko na oglasnem oddelku Novega tednika v Celju, na Trgu V. kongresa 3 a naročite:

- mali oglas
- osmrtnico
- zahvalo

tako za dnevnik Delo kot za Novi tednik.

PRIREDITVE

CELJE

V opatijski cerkvi se bo v petek, 15. 8. ob 20. uri pričel koncert, na katerem bo nastopil Hubert Bergant, orgle in Fedija Rupel, flavta.

V likovnem salonu bo od 20. 8. odprta razstava športne fotografije v počastitev bližnjega evropskega prvenstva v košarki.

VELENJE

V knjižnici kulturnega centra »Ivan Napotnik« je odprta razstava najbolj uspešnih plakatov prireditvev od leta 1976-80.

V galeriji na gradu je odprta razstava likovnih ustvarjalcev iz Afrike.

Na Graški gori je odprta spominska soba posvečena pohodu XIV. divizije na Stajerskem.

SLOVENSKE KONJICE

V Ločah potekajo tradicionalne loške prireditve.

Na gradu Pogled v Ločah se bo v soboto, 9. 8. ob 20. uri predstavila folklorna skupina »Duna« iz Madžarske.

SKOMARJE

KMALU ŠE KMEČKI TURIZEM

Jože Kovše na Skomarju bo med prvimi odprl kmečki turizem

Kmečki turizem na južnem delu Pohorja je še vedno v povojih. Čeprav se je nekaj kmetov odločilo, da bodo uredili prostore za kmečki turizem, stvari le ne potekajo tako gladko. Prav potruditi smo se morali, da smo našli kmeta, ki bo med prvimi ponudil sobe gostom, oziroma se bo začel ukvarjati s kmečkim turizmom.

Kmetija Jožeta Kovšeta leži na južnem pobočju Pohorja, na Skomarju, ki je od Zreče oddaljeno približno 10 km. Družini Kovše pravijo domačini kar pri Medvedu. Kot je dandanes problem delovne sile na vseh kmetijah jim tudi pri Medvedovih ni neznan, saj vse delajo sami. Jože, žena Terezija, oče Alojz in mama Alojzija, otroci Božo, Janja in Tomo pa se z dobrimi nameni, da bi pomagali, vrtijo okoli odraslih. Ko smo obiskali Medvedove, so bili takoj pripravljeni za razgovor, čeprav so imeli polne roke dela.

Najprej je stekla beseda o kmetiji in slabem vremenu, ki jim je letos prav pošteno nagajalo. Stroji in mehanizacija v takšnih razmerah prav malo koristijo. Zadovoljni pa so s sodelovanjem z Kmetijsko zadrugo Zreče in njeno pospeševalno službo.

Lani so pri nas izvedli gnojilni poizkus. Kmetijska

zadruga nam je dala zemljo v analizo in na podlagi analize so nam svetovali umetna gnojila, ki so za zemljo primerna. Kmetijska zadruga je dala polovico gnojil, polovico pa mi. Rezultati gnojilnega poizkusa so dokazali, da se tudi v višjih predelih lahko več pridelava, je pripovedoval Jože.

Ugodna lega kmetije in vzpodbuda kmetijske zadruge so Jožeta pripravili k temu, da je začel urejati hišo za kmečki turizem. Leta 1977 se je končno odločil, da se bo kljub delu, ki ga ima na kmetiji dovolj, začel ukvarjati še z kmečkim turizmom.

«Beseda jo dala besedo», pripoveduje Jože, »pri Kmetijski zadrugi Zreče sem zaprosil za kredit. Odobrili so mi 20 starih milijonov kredita. Kljub temu, da je to dokaj velika vsota, sem več kot polovico prispeval sam, saj je predračun že takrat znašal 45 milijonov.»

Staro hišo je preuredil, prizidal, prej neuporabno podstrešje pa je uredil za 15 ljudi. Sedaj potekajo še zaključna dela in pozimi bo lahko sprejel že prve goste, ki so željni svežega zraka, miru in življenja nekoliko drugačnega kot so ga sicer vajeni v mestih.

«Mislil sem, da bomo prve goste lahko sprejeli že letos

Jožetovi otroci: Božo, Janja in Tomo, kljub svoji mladosti poskušajo pomagati očetu pri delu

poleti, delo na kmetiji pa nam jemlje čas in tako zaključna dela, ki morajo biti opravljena, trenutno stojijo», je povedal Jože. «Velik problem pa je tudi z delavci, težko jih je dobiti, poleg tega pa nas pošteno vlečejo za nos». Nič novega ni, če na kmeti-

jah nihče noče več delati, vsak ima pač raje prosti čas in malo dela.»

Pri urejanju sob je Jože delal veliko sam. Tako mu je bilo ohranjeno nekaj jeze nad obrtniki. Sedaj se pripravljata na zimo, ko bodo pri Medvedovih nastanili prve goste.

«Gostom, ki bodo pri nas nastanjeni bomo nudili dva dnevna obroka, zajtrk in večerjo. Pozimi, ko bodo ljudje hodili smučat na Roglo, bodo imeli kosilo na Rogli. Za nas, ki bomo s turizmom šele začeli, bo to čisto idealno», sta povedala Jože in Terezija. Žena Terezija zatrjuje, da bo gostom ponudila pristno domačo hrano.

Zima je čas kolin, tako bodo gostje lahko dobili krvavice, pečenice z zeljem, žganec z mlekom in štruklje. Skratka, same dobrote, ki si jih človek, ki iz dneva v dan živi ob zrezkih, zaželi. Da pa bo vse skupaj še bolj kmečko in domače, bo pekla še dober domač kruh.

Tisti, ki si bodo zaželeli nekaj dni kmečkega življenja, se bodo lahko čez nekaj mesecev oglasili pri Medvedovih na Skomarju in se naužili dobrot.

MARJANA MATIJEČ

Kovšetova domačija

18. KMETIJSKI SEJEM GORNJA RADGONA

VEČ RAZSTAVLJALCEV

Letos tudi Sovjetska zveza in Filipini

Pomurski sejem v Gornji Radgoni ima že 18-letno tradicijo. Letošnji 18. Mednarodni kmetijsko živilski sejem bo v času od 23. do 31. avgusta. Organiziran bo na 50.000 kvadratnih metrih razstavne površine, od tega 9000 kvadratnih metrov v paviljonih. Na prostoru, ki je že v celoti razprodan, bo razstavljalo okrog 600 razstavljalcev iz 15 držav, od katerih letos prvič nastopata tudi Sovjetska zveza in Filipini. Od ostalih držav pa naj poleg Jugoslavije omenimo še preko 130 napovedanih razstavljalcev iz Avstralije, Poljske, Italije, Zvezne republike Nemčije, Madžarske, Švice, Združenih držav Amerike, Švedske, Danske, Francije, Belgije in Nizozemske. Pa če smo že pri nekakšni predstavitvi sejma: lani je sejem obiskalo več kot 150.000 kmetijskih delavcev in kmetovalcev ter ostalih, tako iz Jugoslavije

kot zamejstva. Ta številka radgonski sejem uvršča med najbolj obiskane sejme v Jugoslaviji. Predvsem moramo poudariti, da pomeni radgonski kmetijski sejem zgledno sodelovanje treh sosednjih držav: Jugoslavije, Avstrije in Madžarske. Tako bo letos imela sosednja prijateljska Madžarska svoj dan v svojem paviljonu. Predstavila se bo z gospodarskimi dosežki ter bogatim programom iz narodno-kulturne zakladnice, ves čas sejma pa bo gostom na voljo madžarska kuhinja.

Posebej kaže omeniti pomembne razstave v režiji Živinorejske poslovne skupnosti in Zadrugne zvezo Slovenije; to pa so: razstava goveje živine vseh pasem, plemenskih svinj, ovac in perutnine, ocenjevanje in razstava mesnih proizvodov, prikaz dosežkov na perutninarskih

farnah, ocenjevanje in razstava vin zasebnih proizvajalcev ter prikazi kmečkega doma in okolja ter racionalnega koriščenja kmetijskih površin. Letošnja novost bosta tudi perutninarska razstava in razstava mesa, mleka in mlečnih izdelkov.

Ves čas sejma bodo delovale posebne svetovalne in strokovne službe za razna področja kmetijske proizvodnje, organizirana bodo številna predavanja, posvetovanja, demonstracije, degustacije in podobne prireditve. V realizacijo letošnjega 18. Mednarodnega kmetijsko-živilskega sejma v Gornji Radgoni so pritegnili preko 60 priznanih strokovnjakov in številnih sodelavcev, saj sejem želi opravičiti svoje poslanstvo pospeševalca kmetijske proizvodnje in pridelovanja hrane.

MITJA UMNİK

Kmetovalci si želijo in včasih tudi zahtevajo trdne odkupne cene za živino in kmetijske pridelke. Še vedno pa se dogaja, da kmet mora stopiti k sosedom spraševati, po čem je moč prodati to ali ono stvar. Tekočih poročil o cenah je zelo malo in še na tista se ni moč zanesti, saj skoraj vsak odkupovalec ima svojo ceno, ki jo spreminja, kakor njemu najbolj ustreza.

Prodajalec mladih pitanih juncev je dobil odgovor, da živinorejska poslovna skupnost Slovenije priporoča vsem klavnicam in mesni industriji, naj plačujejo mlado pitano govedo po enotnih cenah, in sicer 37 din za kilogram žive teže prvovrstne živali ali 66,07 din pri obračunu kupnine po mesu. Tako govedo torej mora imeti mesa za 56% žive teže. Na blagovni borzi v Novem Sadu pa taka goveda plačujejo po 46 din kilogram z obračunom 5% kala in prašiče po 38 din z 2% kala.

VSAK KUPEC
IMA SVOJO CENO

Razni odkupovalci prihajajo h kmetom s cenami, ki se gibljejo od najnižjih do najvišjih tu navedenih. Kako naj živinorejci torej vedo, katera cena je prava? Za njih je boljša višja, za mesarje nižja. Zato mesarji iščejo živino po najnižji možni ceni - več plačajo le takrat, ko je drugače ne bi dobili. Še sreča za kmetovalce - če tak nered, kot ga imamo pri odkupu živine, sploh lahko imenujemo srečo za koga! - da si odkupovalci, ki pridejo iz raznih krajev, navijajo cene.

Vzroki za to so znani: premalo dogovarjanja o pitanju in oddaji živine ter neizpolnjevanje težko dogovorjenega, če kdo drug ponudi za pitanca več.

Znane so tudi posledice: omejeno pitanje, saj kmetovalec nikoli ne ve, koliko bo dobil za pitanca, ko bo zrel za klavnico.

Vzlic temu se odpravljajta težav ne lotimo na pravem mestu. Govorimo o uvajanju dohodkovnih razmerij, ko naj bi živinorejci in mesarji dobili ustrezen delež iz med seboj povezane proizvodnje - delamo pa, kot da bi se jih bali.

Od sedanjega nereda do pravih dohodkovnih razmerij je velik korak. Ni pa nemogoč, le sedanje navijanje cen z nerazumljivo konkurenco je treba odpraviti. Švedska je večja od Jugoslavije, pa odkupijo osem do devet desetih vse klavne živine in prodajo toliko mesa po enotnih združenih cenah. Vse odkupijo območne zadruge in zakoljejo v najbližjih klavnicah, saj med njimi ni konkurence, meso pa pošiljajo v prodajalne ne glede na občinske ali kake druge meje.

Ali mi nismo sposobni za tako dogovarjanje in ureničitev dogovorjenega?

Ali se morda našim kmetovalcem in mesarjem in še komu, ki ima svoje prste zraven, zdi, da bi pri takem redu v kmetijski in živilski proizvodnji ter oskrbi z živilji postalo življenje preveč dolgočasno, ko bi jim zmanjkalo tehtnih in žolčnih razprav o teh »vprašanjih«?

JOŽE PETEK

»VINO 80«

Strokovno ocenjevanje pijač v okviru mednarodnih vinogradniškovinarskih sejmov v Ljubljani je postalo vino »olimpiada« pijač, saj na njih sodelujejo proizvajalci iz vsega sveta. Vsekakor je VINO 80 tudi letos dokazalo, da je verjetno največja tovrstna prireditev v svetu. Letos so glede števila vzorcev vin dosegli še poseben rekord, kar 1279. Za pravo predstavo še podatek, da je bilo na 3. svetovni razstavi v Sofiji letos spomladi udeleženih »le« nekaj nad 800 vzorcev vin. Ljubljanske vinarske medalje in diplome so vse bolj cenjene v svetu.

NAJVEČ USPEHA DOMAČINOM

V Sentrupertu je bilo v soboto 8. področno traktorsko tekmovanje mladih zadrugnikov. Tekmovanje so pripravili mladi zadrugniki KK Hmežad Zalec. Kljub poletni vročini je tekmovanje potekalo zelo dobro, največ uspeha pa so dosegli mladi traktoristi iz žalske občine. Tekmovanje je obsegalo naslednje discipline: oranje, spretnostna vožnja s prikolico in teorija. Pri oranju je zmagal Vinko Zupanc iz Dobriše vasi; pri spretnostni vožnji Boris Serdoner iz Zgornjih Grušovelj; in pri teoriji Stanko Jezernik iz Založ pri Polzeli. Ekipo so zmagali mladi iz Petrovc v sestavi: Vinko Zupanc, Branko Arzenšek in Alojz Kramer, druga je bila ekipa iz Sempetra, tretja pa iz Polzele. Posameznik pa je najbolje orala Tatjana Zidanšek iz Slovenskih Konjic.

Tekst in foto: T. TAVČAR

18. DAN HMELJARJEV

SKROMNO IN PO STAREM

Starešina je Franc Oset, princeska pa Marjana Lenko.

Vse skupaj se je pričelo že v petek dopoldne, ko je bila ob jezeru v Braslovčah konferenca strokovnjakov za kmetijstvo in še zlasti hmeljarstvo, med tem ko je bila sobota že rezervirana za dobro voljo in zabavo. Braslovčani so kar čudno gledali, ko se je zvečer zbralo na prireditvenem prostoru kakšnih 2000 zabave, plesa in pijače ter jedatke željnih ljudi. Ti so se potem ob zvokih Šaleških fantov zabavali do zgodnjih jutranjih ur in pridno polnili blagajne organizatorjev prireditve. Že dopoldne pa je bil v Braslovčah tradicionalni odbojarski turnir, na katerem je zmagala ekipa Kamnika. Prav tako tradicionalnih smučarskih skokov na plastični skakalnici ni bilo, ker so imeli braslovški skakalci druga tekmovanja, prireditve pa je bila letos teden dni prej kot po navadi. Bajne pa bi se vendarle lahko kdo pogljal po lepi skakalnici, toda smučarski klub je za to zahteval preveč denarja. Tega pa letos ni bilo toliko kot prejšnja leta. Stabilizacija pač. Samo z reklamnimi oglasi so letos Braslovčani dobili nekaj deset tisočakov manj kot prejšnja leta.

Sobota je bila še najbolj zanimiva v Hmezadovi

dvorani v Žalcu, kjer je bilo prav tako tradicionalno srečanje slovenskih hmeljarjev, ki ga pripravlja Poslovna skupnost za hmeljarstvo SRS. Na slovesnosti so podelili priznanja za visok pridelek v lanskem letu ter trideset priznanj zaslužnim hmeljarjem. Seveda je največ pozornosti vzbujala predstavitev nove princeze ter hmeljarskega starešine. Mladi zadržniki so se letos odločili in priznanje princeske podelili Marjani Lenko iz Trnave. Dosedanji starešina Anton Šinkovec iz Sevnice pa je mačka predal v varstvo novi starešini Francu Osetu iz Drešnje vasi, ki se je zaobljubil, da bo svoje poslanstvo dobro opravljal. Zbranim gostom, med katerimi je bil tudi Milovan Zidar, je o letošnji uspešni letini (vsaj izgleda da bo), dobrih pridelkih, dobri prodaji na tuje (tudi na Japonsko), ugodni ceni hmelja na svetovnem trgu ter o potrebah za povečanje hmeljskih površin, spregovoril predsednik izvršilnega odbora poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS ter predsednik jugoslovanske grupacije za hmelj ing. Vinko Kolenc. Po tem je bila na vrsti še zabava, na kateri so igrali Veseli hmeljarji,

Na sliki vidimo zmagovalni par v tekmovanju za zlato kobulo, ki je iz Petrovc

pozabiti pa ne gre tudi nastopa odličnega moškega pevskega zbora iz Trnave, ki ga vodi Jože Skorjanc. V nedeljo dopoldne je

bil v Braslovčah bolj ali manj uspešen nastop dresiranih psov Kinološkega društva iz Žalca. Manj uspešen zato, ker je eden izmed dresiranih psov pošteno ugriznil v roko nekega vodnika. Tudi popoldanska povorka, v kateri so organizatorji hoteli predstaviti dela v hmeljiščih, je bila skromnejša kot prejšnja leta. V tekmovanju za zlato kobulo je nastopilo sedem parov, najbolj pa sta se v obiranjju hmelja, spoznavanju delov kmečkega orodja, spoznavanju rastlin ter plezanju po drogu, na vrhu katerega so bile privezane klobase, izkazala Romana Kramer in Rudi Rehar iz Petrovc, ki sta tako osvojila zlato kobulo. Ostali tekmovalci so jih prav tako prejeli, vendar malce manjše. Povorko in tekmovanje si je ogledalo precej manj ljudi kot prejšnja leta. Vzroki:

huda vročina, flosarski bal na Ljubnem in nič novega, zanimivega. Toliko več ljudi pa je bilo zato potem na veselici, kjer so imeli tudi srečolov, glavni dobitnik - Sipov obračalnik pa je dobil obiskovalec, ki je kupil kar sto srečk. In še vseeno se mu je izplačalo. Škoda, da ni bilo več takšnih, ki bi imeli kaj, razen zabave seveda, na 18. tradicionalnem praznovanju slovenskih hmeljarjev. Sicer pa smo tudi zabave potrebni, mar ne? Treba pa je povedati, da si braslovško turistično društvo vendarle zasluži pohvalo za prizadevno delo. Izkupček od obeh veselici bodo namenili za svojo bogato dejavnost med letom.

JANEZ VEDENIK
Slike: TONE TAVČAR

Na sobotni slovesnosti v Hmezadovi dvorani v Žalcu je podelil priznanja hmeljarjem ing. Vinko Kolenc

Kljub hudi vročini v Braslovčah ni manjkalo dobre volje

Znani celjski športni delavec Franc Ramskugler je teden dni prebil na OI v Moskvi in Kijevu z žensko ekipo ŽRK Velenje, ki jo je klubsko vodstvo nagradilo za letošnje uspehe na tekmovanjih. Velenjčanke so namreč najprej osvojile naslov članskih prvakinj Slovenije, prvakinja so bile tudi mladinke, članice pa so nato v prvem letu sodelovanja v II. ZRL osvojile častno peto mesto. Ti uspehi Velenjčank so tesno povezani tudi s Francem Ramskuglerjem, ki je uspešno treniral ligaško moštvo. Kratek pogovor z njim pa nam razkriva neposredne vtise enega redkih udeležencev kot turistov iz širšega celjskega področja na OI v Moskvi.

Kako je bilo na OI v Moskvi? »Vtisi so enkratni. Po treh urah leta z Iljušinom smo bili iz Beograda v Moskvi. Nastanjeni smo bili v hotelu Sevastopol. Z avtobusom smo se vozili tudi po uro in pol do prizorišča različnih tekmovanj. Bili smo prve dni pričetka iger v Moskvi. Ogledali smo si tekmovanja v košarki (M), rokometu (m + ž), boksu, in nogometu.

mezne agencije so namreč pokupile vse karte, pa jih ni bilo na prostem tržišču. Prvič sem bil v Moskvi. Ogledali smo si celoten Kremelj, muzej Borodinske bitke in še večje število znamenitosti. V mestu je bilo čutili olimpijski utrip na vsakem koraku. Tudi cene so bile temu primerne. Maskoto MIŠO si lahko dobil povsod v trafikah in drugih prodajalnicah spominkov, vendar po dokaj visoki ceni 9 rubljev! V samih športnih dvoranah je bila organizacija tekmovanja na izredni višini, prevzame pa te tudi olimpijski ceremonial pri proglasitvi posameznih rezultatov. To so enkratna doživetja, ki se ne dajo opisati. Treba jih je osebno doživeti!«

Kaj pa kvaliteta v športnih igrah?

»Ogledali smo si vrsto tekmovanj v športnih igrah. Opazne so bile velike razlike v kvaliteti med boljimi in slabšimi udeleženci. Med slabšimi udeleženci ni bilo čutili napredka v tehniki, več je bilo znanja v taktiki in fizični pripravljenosti. Boljše ekipe, 5-6 ekip pri vrhu,

MOSKVA: NEPOZABNI VTISI

so pokazale lep napredek v kolektivni igri, pa tudi v taktiki. Razočarali so nas naši rokometarji, rokometarice pa so nas presenetile prav ugodno v vsem, kar so pokazale na teh igrah. Lepe vtise smo odnesli tudi iz Kijeva. To je mesto parkov in zelenic. Na celotnem mestnem področju je nad 55 odstotkov zelenih površin! To je izredno lepo mesto z odlično klimo, pa tudi naše bivanje je bilo tu odlično.»

Pa športnice - rokometarice Velenja?

»Bile so nad vsem izredno navdušene. Lepa poteza klubskega vodstva s takšno nagraditvijo bo vsekakor služila še večji povezanosti igralcev s klubskim vodstvom, večji angažiranosti pri vadbi in tekmovanjih. Z uspešnim nastopanjem v II. ZRL se bodo poizkušale v novi tekmovalni sezoni oddolžiti klubu za vloženo investicijo!«

Športni objekti so funkcionalni, arhitektonsko estetski in v njih so odlični pogoji za tekmovanje. Odtod tudi kvalitetni rezultati športnikov in športnic. Vsak objekt zase predstavlja »športno lepoto«. Enkratni ambient je vsekakor centralni stadion Lenina, name pa so še veličastnejši vtisi napravili stadioni za male športe. Gledalci in igralci imajo v vseh dvoranah pristen stik.»

Kakšno je bilo vzdušje na OI in v Moskvi?

»Prve dni OI ni bilo na prizoriščih tekmovanj še pravega vzdušja, ki smo ga npr. vajeni pri nas. Pozneje so se gledalci sprostiti, navijanje je bilo športno, tribune pa precej prazne. Vstopnic pa ni bilo možno dobiti. Posa-

Zenski rokomet v Velenju pa ima resnično globoke korenine v množičnosti in ob tej raste tudi kvaliteta. Na šolah in v ŠSD je nad 100 pionirk pri strokovni vadbi (5. in 6. razred) s petimi skupinami v selekcijski vadbi, tu je še zrela skupina pionirk, 20 po številu, pa 15 mladink in 17 članic. Nad 150 aktivnih igralcev, ki bi naj tudi v prihodnjih letih skrbele za kvaliteto ženskega rokometu v tem rudarskem mestu.

KAREL JUG

ŽEPNE LEKARNE

O lekarniški nočni dežurni službi, ki je ukinjena na vsem celjskem območju, smo že pisali. Lekarnarji ta svoj ukrep utemeljujejo z ustaljenimi prizadevanji, s potrebno strokovnostjo pri izdaji zdravil - skratka, z vrsto dejavnikov, ki so močno odmaknjeni od porabnika. Ljudje sami si pomagajo na več načinov, običajno pa so prisiljeni počakati jutra in šele potem pohitijo po potrebna zdravila.

Ponekod, redko sicer, pa je to vrzel, že zapolnila zdravniška služba. V zdravstvenem domu v Laškem imajo majhno prirodno lekarno z zdravili, ki so na zalogi za približno pet dni. Najnujnejša zdravila pa nosi s sabo dežurni zdravnik.

Isto smo videli v zdravstveni postaji v Ločah, kjer tudi imajo mini lekarno. Poleg tega pa je zdravnik dr. Božo Pahljina izdal na tipkanem listu papirja najnujnejša navodila, ki jih naj koristijo oboleli ljudje takrat, ko ne morejo do zdravnika ali zdravil. Zdravila pa dobe samo pri njemu ali po njegovem navodilu pri medicinski sestri.

Spet imamo opravka s prilagodljivostjo dani situaciji, ne manjka pa tudi dobre volje - a samo pri ljudeh, ki svoj poklic opravljajo s srcem in ne gledajo na to, da jim te žepne lekarne prinašajo dodatno delo in obremenitev.

ZDENKA STOPAR

DA NE BO ŠLO V POZABO

KOVAŠKI MEH ŠE PIHA

Najstarejša kovačnica na Slovenskem

Ob potoku med Zrečami in Skomarjem je bilo včasih polno vodnih žag, mlinov in kovačij. Tu je cvetela tudi trgovina z lesom in vsak trgovec z lesom je imel svojega kovača. Kovaštvo je bilo v teh krajih pod Pohorjem ena od glavnih panog. Dobri izdelki zreških kovačev so se posluževali predvsem kmetje. Kovači so jim podkovali konje, izdelovali ojnice za vozove, razno orodje, skratka vse kar je kmet potreboval za svoje delo.

Čas, predvsem pa elektrika so temeljito spremenili podobo teh krajev. Kovačij, mlinov, in žag ni več. Tam kjer so nekoč pihali kovaški mehovi, mleli mlini je ostalo

še nekaj kamenja in strohnelega lesa. Edini kovaški meh še piha v Oslakovi kovačiji. Kovačija Ignaca Oslaka v Skomarju pri Zrečah je ena najstarejših kovačij, na samo v Skomarju temveč tudi v Sloveniji. Kovačija je stara približno 300 let in je začetek vse kovaške industrije v Zrečah.

«V tej kovačiji delajo že štirje moji rodovi,» pripoveduje Ignac. «Koliko vem iz pripovedovanja, je prvi tukaj koval Straussov kovač. Kovačija pa je temelj kovaške industrije v Zrečah. Človek, ki je ustanovil tovarno je bil lastnik Stajerske industrijske družbe. Njegovega imena ne vem, vem pa da je pri-

šel iz Pulja. S seboj je pripeljal dva inženirja in eden od teh se je zaposlil v Zrečah, drugi pa v Muti. Da pa si niso delali prevelike konkurence so se dogovorili katere izdelke bodo izdelovali.»

Kako dobro je cvetelo kovaštvo v Zrečah, dokazuje veliko povpraševanje po njihovih izdelkih. Vozili so jih tudi na sejme v Krapino. Izdelke so natovorili na voz in sicer tako, da so motike zložili v punt (25 motik), sekire pa v skatle, ki so imele standardizirane dimenzije. Na pot so krenili že ob treh popoldan, da so prispeli naslednje jutro na sejem.

«Izdelki so bili zelo kvalitetni,» pripoveduje Ignac, «vsaka sekira ki je bila izdelana pri nas je imela žig. Že takrat pa je imel kupec možnost izdelke reklamirati. Kakovost, na primer so preizkušali na kamnu.»

Delo v kovačnici je zastalo po koncu druge svetovne vojne.

«Mislim, da so s temi ukrepi naredili več škode kot koristi. Saj kmetje vedno rabijo sekire, cepine, lopate, industrijski izdelki, pa po kvaliteti močno zaostajajo za izdelki, ki jih izdelujem jaz,» modruje.

Delo kovača je zelo zahtevno, zahteva mnogo natančnosti. Za žarjenje železa ima tri peči in sicer: peč na oglje, koks in antracit.

«Za izdelavo vsakega orodja morajo biti druge klešče,» opozarja Ignac, «sicer so izdelki nekvalitetni in tudi delo je bolj nevarno.»

Še vedno, za svoje potrebe žge oglje. Delo je zelo zamudno in zapleteno.

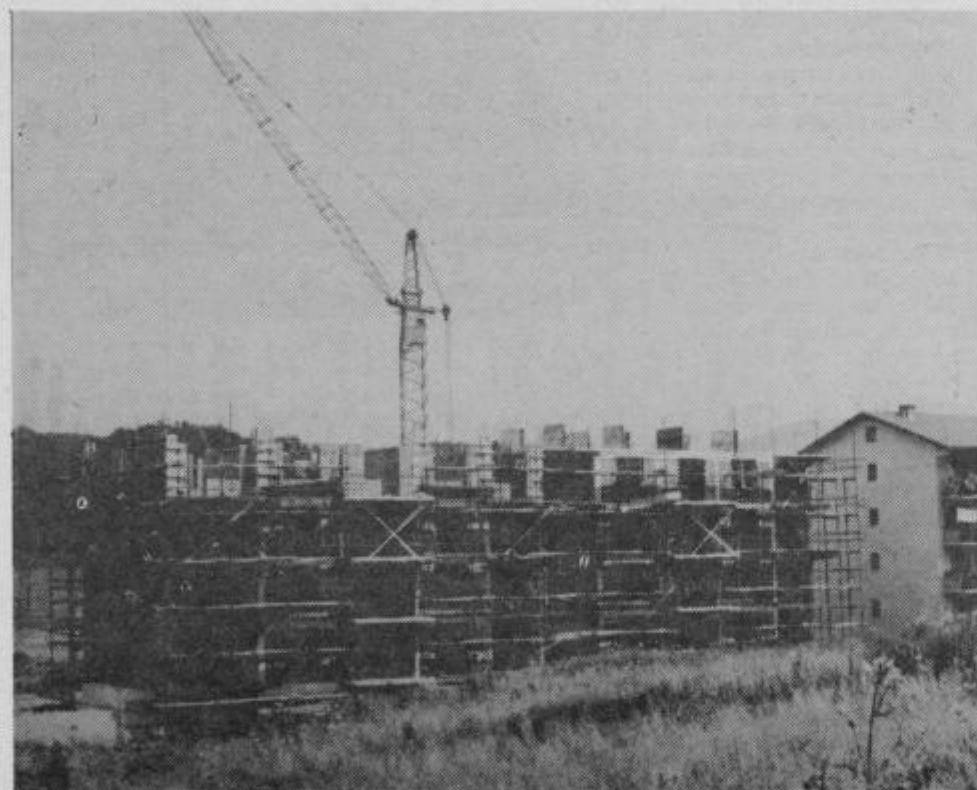
«Posebno je treba paziti pri tlenju lesa,» je povedal Ignac.

Ignac je ponosen na svojo kovačijo. Po vojni je delal v Kovaški industriji Zreče, sedaj, ko je upokojen, se je zopet lotil stare obrti. «Obdržal bom tradicijo dokler bo mogoče,» pravi, «žal mi je samo, da nihče od treh sinov ni hotel postati kovač. Težko in zahtevno je delo kovača.»

MARJANA MATIJEČ

V kovačiji Ignaca Oslaka še vedno piha kovaški meh. Pa ne bo več dolgo, saj nihče od sinov ni hotel postati kovač.

31 STANOVANJ V ŠMARJU

V šmarški občini trenutno gradijo 67 novih stanovanj. 31-stanovanjski blok raste v Šmarju, v Rogatcu gradijo 12 stanovanj, v Kozjem pa 24. Stanovanja gradi delovna organizacija Ingrad Celje, del sredstev za gradnjo pa je prispevala samoupravna stanovanjska skupnost. Sicer pa se tudi v Rogaški Slatini pripravljajo na gradnjo dveh novih stanovanjskih blokov, ki jih bodo predvidoma dogradili v prihodnjem letu. DS

140 POSLOVNO-STANOVANJSKI BLOK

V Slovenskih Konjicah so z izgradnjo »140 poslovno-stanovanjskega bloka« pridobili številna stanovanja. Te dni se vseljuje sto stanovalcev, med njimi 31 v solidarnosti stanovanja. Predvidevajo, da bodo ostali dobili ključe v naslednjih treh mesecih.

Stavba je bila zgrajena po sistemu gradnje za trg, gradil pa jo je INGRAD, temeljna organizacija Slovenske Konjice.

ALI ŽE VESTE...

SKOK ČEZ NERETVO

Neretva je nenavadna reka. V svojem gornjem toku, tam pri Jablanici, se razširi v pravo jezero, katerega obrežja so oddaljena drugo od drugega več kot tisoč metrov, v svojem spodnjem toku, pri Mostarju, pa je mogoče največjo hercegovsko reko preskočiti. Kraj se imenuje Skakala, leži pa nekaj kilometrov od Mostarja. Tu je reka utesnjena med skale, teči mora skozi dva ozka precepa, na nekaterih krajih je široka samo meter in jo je mogoče zlahka preskočiti. Zato pa je na tem kraju Neretva od deset do dvajset metrov globoka in zelo deroča, nevarna. Kdor bi padel v ta precep, bi si težko rešil glavo. Voda bi ga povlekla v globino in ga daleč naprej izvrgla na površje. Skakala je lepa, toda tudi nevarna.

POGAČA

Nenavaden dar narave je mogoče videti blizu vasi Nerezišče. Leži na poti proti tako imenovani puštinji Blaci. Gre za kamnit most, imenovan pogača. Ime je dobil po pogači, ki je podobna kolesu. Zelo lep je, redek in vreden ogleda.

HERAKLEJ NA STRAŽI

Nad Splitskim zalivom na otoku Braču so še kamnolomi, ki so jih uporabljali v rimskih časih. V njih so lomili kamen za Dioklecijanovo palačo. V tej puštinji se vidijo strme, kot z nožem obrezane skalnate stene, na katerih je delo prenehalo pred 1500 in več leti. Na eni izmed skalnatih sten je vklesan lik Herakleja, sina Zeusa in Alkmene. Rimski kamnolomi so bili namreč posvečeni bogu Herakleju, mitološkemu junaku, ker je bil prav on zaščitnik kamnosekov in vseh drugih, ki so delali v kamnolomu. Čeprav je relief star vsaj 1600 let, je še dokaj dobro ohranjen. Na srečo je vklesan v živo steno, sicer o njem ne bi bilo niti sledu.

V ROGAŠKI GRADIJO OBVOZnico

V Rogaški Slatini pospešeno gradijo prvo etapo obvozne ceste od Tekačevega do Zagaja. Gre za 2200 metrov ceste, ki jo v glavnem financira krajevna skupnost, sredstva zanjo so po sporazumu prispevale vse rogaške delovne organizacije. V tem času so zgradili že polovico trase ter opravili njej zemeljska dela in ju utrdili s tamponskim slojem. Rogaški krajevni skupnosti računajo, da se bo v financiranju druge etape obvozne ceste vključila Republiška skupnost. Skupaj bo po zaključnih obeh etapah gradnje dolžina ceste nekaj več kot šest kilometrov.

POLZELA NOGAVICE

ULI

PLANINSKI RAJ

FRAN KOCBEK

Jutri mineva petdeset let odkar je umrl pionir slovenskega planinstva - Fran Kocbek (26. 1. 1863 - 7. 8. 1930) kot piše na skromni spominski plošči na njegovi rojstni hiši.

Ob njegovi 115 letnici rojstva so mu jo odkrili lenarski planinci (1. 10. 1978). Rodil se je na Ločnem vrhu pri Benediktu v Slovenskih goricah. Tu je preživel rano mladost. V Mariboru je končal učiteljske in dobil prvo službeno mesto v Zalcu. Tu je v času svojega sedemletnega službovanja oblezel vse okoliške hribe v družbi Frana Robleka. Naslednjo službo je opravljal le kratek čas v Rečici ob Savinji in nato vse do svoje upokojitve (31. 12. 1921) v Gornjem gradu kot nadučitelj. Sedanja gornjegrajska sola nosi njegovo ime.

Kocbek je bil dober pedagog in plodovit pisec pedagoških člankov. Kmalu po ustanovitvi Slovenskega planin-

skega društva (SPD) je sklical 20. avgusta 1893 seštev v Mozirju, kjer so se dogovorili za ustanovni občni zbor. Tako je bil 28. avgusta 1893 ustanovni občni zbor SAVINJSKE PODRUŽNICE SPD. Na njem je bil soglasno izvoljen za prvega načelnika in podružnico vodil polnih 34 let.

Za seboj je pustil dolgo vrsto člankov o planinskih kočah, novih poteh, podzemskih jamah, o občnih zborih in še kaj. Samostojno je izdal VODNIK ZA SAVINJSKE PLANINE IN NAJBЛИŽJO OKOLICO (1894). Njegovo znano delo so SAVINJSKE ALPE (1926) v katerih je porabil tekem let nabrano geografsko, turistično, zgodovinsko, botanično in folkloristično gradivo z bogatimi avtobiografskimi in literarnimi beležkami. Dolga leta je urejal planinski koledar. Le malo kdo ve, da so leta 1903 izšle njegove SAVINJSKE PLANINE, ki jih je založil A. Cvenkel v St. Petru v Savinjski dolini. Deset let po ustanovitvi jih je izdala Savinjska podružnica SPD.

Na njega spominja Kocbekov dom na Korosici, ki ga radi obiskujemo. Predlog za poimenovanje prvotne Kocbekove kočice je predlagal Aškerc. Na zboru markacistov je bilo dogovorjeno, da se stara pot mimo prvotne kočice na Ojstrico letos obnovi.

BOŽO JORDAN

PLANINEC TRANSVERZALEC

Leta 1976 so planinci PD Železničar Zagreb uvedli posebne značke Planinec-transverzalec. Za devet lokalnih in eno republiško transverzalo prejmejo planinci poseben rdeč znak, za osemnajst lokalnih in dve republiški značko druge stopnje in za 27 lokalnih in tri republiške značke tretje stopnje. Med dobitniki iz Slovenije prednjačijo planinci PD Zabukovica. Osvojili so enajst značk tretje stopnje in tri značke druge stopnje. Po osvojenih značkah so na tretjem mestu v Jugoslaviji in prvi v Sloveniji. Na 18. mestu so planinci PD Železničar Celje (tri značke tretje stopnje in ena druge stopnje), člani PD Polzela pa so osvojili tri značke tretje stopnje in so na 24. mestu v Jugoslaviji. Med planinci s celjskega območja je še planinec iz Velenja.

FRANCI JEŽOVNIK

ŠALEŠKA POT

Saleško planinsko pot so odprli leta 1974 in od takrat do danes jo je prihodilo že več kot 700 pohodnikov. To je še toliko bolj razveseljivo, saj pot obsega znana področja iz NOV. Precej zaslug za to ima tudi Vodnik, ki nas seznanja s Saleško dolino, zgodovino tega področja, opozarja nas na posamezna področja iz NOV, na pomnike ob poti, geografskimi razmerami in kraji. Skratka Vodnik je izjemno dober in zanimivo bi bilo izvedeti, če bo kaj podobnega kdaj dobila tudi Savinjska pot.

FRANCI JEŽOVNIK

ZA VAŠ KRATEK ČAS

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16								17						
18				19			20				21			
22				23			24				25			
				26						27	28			
29	30	31					32					33	34	35
36					37	38				39			40	
41					42					43			44	
45										45				

Vodoravno: 1. mesto v jugovzhodni Sloveniji, središče Bele krajine, 9. palmovemu listu podoben ornament, 16. smer v umetnosti, ki stremi za upodabljanjem resničnosti, 17. tiskovina, obrazec ki ga je treba izpolniti, 18. zarezbrnica, 19. Danilo Švara, 20. ravna linija, 21. predstavnik republikanske svobode v starem Rimu, Cezarjev nasprotnik (Mlajši), 22. krilo rimske legije, 23. na poseben način zvito slano pecivo, 25. norveški slovničar (Ivar), 26. spretnost, smotrnost, 29. kolo, ki je zelo tanko v primerjavi s premerom, 32. pripadnica Avarov, 33. japonski široki pas za prevezovanje kimona, 36. nekdanji ugandski voditelj (Idi), 37. ime slovenskega fizika in publicista Čermelja, 39. kemijski simbol za aluminij, 40. mitološki letalec, 41. zdravljenje bolezni, 43. uvodna orkestralna skladba, 45. cerkveno izobčenje, 46. uspavalno.

Navpično: 1. pisano znamenje, 2. star španski kovalec, 3. stara japonska prestolnica, 4. vzklík pri biko-borbi, 5. osební zaimék, 6. judovski duhovnik, ki je pripeljal Jude iz sužnosti, 9. nekdanji celjski atlet, rekorder v skoku s palico (Roman), 8. Jarc Miran, 9. steza, cesta, 10. nadav, naplačilo, 11. Ljudska milica, 12. potomec belo in črnopolnih staršev, 13. kratica grške vojaške organizacije, ki se je bojevala proti fašistom, 14. umorjena ameriška filmska igralka (Sharon), 15. židovsko moško

ime, 17. priprava za metanje kamnov, prača, 20. berilo, 23. namizno pregrinjalo, 24. tvegana napoved, 25. kratica ameriškega združenja za standarde, 26. letoviško mesto na otoku Krku, 27. značaj, etos, 28. viteško zaščitno oblačilo, 29. oblika ženskega imena (Katarina), 30. preroško znamenje, 31. italijanska denarna enota, 33. ostrivec, 34. italijansko pristanišče, 35. država v jugozahodni Aziji, 37. desni pritok Drine, 38. Goethejeva mati, 40. nekdanji japonski telovadec, 42. Peter Eržen, 43. vzklík, 44. kemijski simbol za radon.

REŠITEV KRIŽANKE, OBJAVLJENE V PREJŠNJI ŠT. NOVEGA TEDNIKA

Vodoravno: SKRAPLJA, CORDOBA, KREISLER, BAKROREZ, IKAR, AŽ, TARA, TELO, SAD, DNEPER, PILAT, PROKOPJEVSK, MAMON, SKELET, ATE, ERIK, AREA, AD, ARAL, KARAMBOL, ANDAMANI, AMALGAM, ODALISKA.

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA **TEKO** P.O. 63000 CELJE, GUBČEVA 2

Posezonsko znižanje cen obutvi od 30-40% od 28. 7. do 30. 8. 1980 - na oddelku OBUTVE v Veleblagovnici »T«

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

19

PRED MOLLENSKIM PRISTANIŠČEM

»Dežela zločincev, z bogom! Ne bi več marala priti sem, niti za največji inkovski zaklad ne! Dežela si, ki v njej vlada čutnost in molče dobra čustva.«

Takrat sem tako - in to upravičeno - zapisala v svoj dnevnik. Sedela sem na kovčku na krovu Imperiala in si ogledovala sopotnike. Med njimi je bilo največ Indijancev s popotnimi culami, s kurami in udomačeno papigo, z nešteto otroki in s svežnji posteljnine, ki je, ko so jo razgrnili, spremenila krov v pisano paletno. Bila sem brez posteljnine, edini sedež, ki sem ga imela na voljo, je bil moj kovček, tega pa sem postavila v edini še prosti kotiček na krovu - v bližini določenega prostora, ki so ga obiskovali samo moški. Dekleta in ženske so brez sramu uporabljale znano nepogrešljivo posodo, ki so jo izpraznjevale čez ladijsko ograjo. Nekateri otroci so drug drugemu obirali uši - verjetno je bil to še spomin na daljne inkovske čase, ko je moral vsak otrok vsak dan prinesiti vaškemu starešini dvanajst uši, da bi se že zgodaj privadili koristnemu delu.

Cez nekaj so nam prinesli kosilo - vprašljiv vrč, poln še bolj dvomljive juhe, in jo nalili v posodo, ki jo je imel vsak s sabo. Jaz sem imela samo skledico z mojega špiritnega kuhališča, saj nisem vedela, da moraš na tej ladijski liniji prinesiti s sabo posteljino in jedilno posodo, zato sem dobila le malo juhe s koščkom kosti, in nadzornik me je precej vprašal če želim za posodo, ki bi mi jo posodili, posebej plačati. Lahko pa bi dobila za razmeroma nizko ceno tudi boljšo hrano, toda vse to je splavalo po vodi ker nisem imela denarja. Pet dolarjev, ki sem jih premogla, sem morala prihraniti za Panamo.

V ZALIVU PRED PANAMO

Ob petih mi je Luis Ramirez preskrbel kopel. Ob šestih pa je postalo na ladji nemirno, kajti prikazal se je čoln z rumeno zastavo. Na krov je stopil ameriški zdravnik, za njim pa je prišel potem še policijski inšpektor s svojim spremstvom.

Preveč sem bila obupana, da bi mogla jokati. To bi tudi zaradi pregleda oči ne bi bilo dobro. Od tega pregleda je bilo odvisno moje življenje; trdno sem bila odločena, - če mi zaradi denarja, potnega lista ali iz zdravstvenih razlogov prepovejo vstop v Panamo, skočim pred uradniki v zaliv, ne glede na to, ali so v njem morski psi ali ne. Vse na svetu raje kot pa vrniti se v Peru...

Pet Južnoameričanov, neki žid, neki črnc in jaz smo imeli stopiti na kopno kot potniki s krova. Nihče imed njih ni znal angleško. Pokazati so morali, koliko imajo s seboj denarja, na sploh pa so ravnali z njimi kot z živino. Pojasnila sem uradniku, da sem bila zaradi študijskega potovanja okoli sveta prisiljena hraniti denar in da sem namenjena na Japonsko. Moja angleščina je bila taka kot mora biti, in zato sem bila človek.

»Imate dovolj sredstev?«

Pritrdila sem. Bi jih radi videli?

Ampak uradnik si je gotovo mislil, kdor potuje na Japonsko, mora že imeti denar, in v moje olajšanje se je obrnil proč. Vizum, zaradi katerega sem se bila tako pritoževala, ker sem morala tako drago plačati, je bil kljub starosti še veljaven, in ko je zdravnik prijel trepalnice in privzdignil veke, so bile moje oči, ker štirindvajset ur nisem bila potočila ne ene solze, videti zdrave. Spodaj na pristaniškem pomolu je stal še en uradnik in še vnovič pregledoval potne liste. Pravkar je preševal glave ljubice nekega bogatega Severnoameričana ki je potoval kar s šestimi ženami; vse bile videti kot Mont Blanc. Nič čudnega, da je štel uradnik ženske kot nekoč pravilni junak svoje repe in da se število očitno ni nikoli ujemalo. Prerinila sem se tik do montblanske skupine, zdrsnila v njen tok, drsela v njem proti uradniku vedno bliže in bliže, nazadnje po razoru velikank smuknila mimo njega, prišla tako do izhoda in bila na prostem.

Stala sem na tleh Združenih držav Amerike med angleško govoročimi ljudmi in smela znova začeti graditi prihodnost.

S petimi dolarji v žepu.

Kljub temu mi še na misel ni prišlo, kaj šele da bi si to želela, da bi nameravano potovanje opustila in se vrnila domov poražena.

PRI TREH GRACIJAH

Iskanje stanovanja je bilo izredno naporno, kajti v prekopni coni so smeli v pravilčno lep in z rožami bohotno obraslih hišicah stanovati samo pri prekopolu zaposleni uradniki. Spodaj v mestu je bilo sicer veliko praznih, a le malo opremljenih sob. Če sem našla kako sobo, je bila veliko predraga za mojo denarnico. Šele v Avenidi B sem našla dvorično sobico, ki sem jo lahko vsak dan sproti plačevala, in sicer po petdeset centov za noč ali tri dolarje na teden. Precej sem plačala za teden dni vnaprej, da bi me ne težila skrb za stanarino, si dala prinesiti prtljago ter se poslovila od Luisa Ramireza in posadke na ladji Imperial, ki mi je bila zelo naklonjena.

Moje tri kot uvelo listje rumene gospodinje, ki jih je življenje premikastilo, kit jesenski veter premikasti listje, so prebivale v drugem nadstropju lesene hiše skupaj z očetom, ki je bil njegov poglaviti opravke, tako je vsaj kazalo, sedeti v določenem prostoru, z bratom, ki ni zaslužil nič in je vedno hodil okoli z odprtimi usti, in s čisto mladim bratom, čigar naloga je bila, tako je bilo videti, vzdrževati družino. Bil je zastopnik Singerjevih šivalnih strojev. Kljub revščini pa so imele moje rumene gracije malo kuharico, ki je bila za dva odtenka temnejša od njih. Na mesec so ji dajali šestdeset pesov (pol dolarja), spala pa je na kuhinjskih tleh na cunjah. Kadar sem šla po deseti uri po vodo, sem videla, tako kot gora leži na cunjah, čez njo pa lazijo veliki tropski ščurki. Poleg nje sta ležala še dva služabnika - dva mala črnčka, dekletce devetih in deček dvanajstih let; z njima so ravnali kot z živino, ju pretepali z bičem in priganjali k vsakovrstnemu delu. Kadar sta dobila ostanke hrane, sta, sedeč na pragu moje sobe, jedla iz istega lončka in namesto pribora uporabljala svoji tački. Take črnčke še čisto majhne poberejo iz kake posode za smeti, kamor jih je vrgla njihova črna mati, in dokler toliko ne odrastejo, da lahko uidejo, morajo pri takih rednikih, kot so bile moje tri gracije, opravljati vsa težka dela. Pozneje postanejo ti dečki pogosto tatovi, deklice pa počestnice. Zgodaj zjutraj so pripravljali klobasice iz melase. Razmerno poceni so kupili gostoslaskorni sok in ga doma na verandi gnetli. Včasih, kadar se rjavo testo preveč prijemalo, so poljuvali na dlani, da bi ga lažje vlekli. Odkar sem to videla, nisem več jedla zlato rumenih klobasic, ki so jih naložene drugo vrh druge, prodajali po ulicah mladi fantje.

Naslednji trije tedni so mi ostali v spomunu kot mora - ne sicer tako zelo srhljiva kot groza in večne nevarnosti v Peruju, bila je nekam motna kot hoja po močvirju, polnem strupenih rastlin in naključnih krokodilov. V prvi vrsti me je morila vročina.

Se zadnji poizkusni meti pred disciplino Skish obtežilnik

RIBIŠKO TEKMOVANJE V PETEROBOJU

DOSEŽENI ODLIČNI METI

Svetovno prvenstvo bo septembra v Linzu

V soboto so se ob Šoštanjskem jezeru zbrali ribiči iz Avstrije, Švice, ZR Nemčije in Jugoslavije, toda ne zato da bi namakali trnke, temveč so se pomerili v peteroboju. Ta pa obsega:

- Kombinacijo, to je met muhe v cilj in daljavo,
- Met obtežilnika v daljavo,
- Skish obtežilnik,

- Arenberg obtežilnik in - Skish muha. Dopoldne so se pomerili v dveh, popoldne pa v treh disciplinah. Največ znanja so prikazali tekmovalci prve ekipe Zgornje Avstrije in zmagali, sledi jim prva ekipa Bavarske in ekipa Slovenije, katero so zastopali Šoštanjčana Rudi in Vlado Mešič ter Celjan Franc Rebevshek. Četrto mesto je osvojila druga

ekipa Zgornje Avstrije, peto pa druga ekipa Bavarske, šesto ekipa Srbije, sedmo pa ekipa Hrvaške.

Doseženi so bili odlični rezultati, saj je muha letela 51 metrov daleč, obtežilnik, 7,5 gramov težak, pa celo 71 metrov. Med domačimi tekmovalci sta se najbolje izkazala Franc Rebevshek v disciplini Arenberg obtežilnik in Vlado Mešič v Skish obtežilnik, kjer sta osvojila vseh sto možnih točk in v teh disciplinah zmagala. Omeniti velja še disciplino Skish muha, kjer je bilo doseženih kar šest stotic, eno izmed njih je dosegel tudi tekmovalec iz Srbije Živorad Simić.

Vodja tekmovanja, večkratni republiški prvak Karel Polutnik je o tovrstni športni panogi povedal:

«To je športna zvrst, ki nima finančne podpore družbe, ampak jo vseeno posamezniki na celjskem območju gojijo že 25 let. Zadnja tri leta so naši tekmovalci najboljši v državi. Ta oblika tekmovanja dopolnjuje ribiča pri športnem ribolovu.»

K tem velja dodati, da bo prihodnji mesec svetovno prvenstvo v Linzu, Avstrija, in da bodo barve Jugoslavije zastopali trikratni državni prvak Vlado Mešič, Rudi Mešič in Franc Rebevshek.

Ribiška družina Šoštanj je tekmovanje dobro pripravila in izpeljala ob Ribiškem domu, kjer imajo edini v Jugoslaviji tudi poligon za suhe discipline.

Tovrstna tekmovanja bi morali v prihodnje večkrat organizirati, v domači zasedbi, in ostale ribiške družine bi se morale začeti ukvarjati s to športno panogo, ki je malo znana, a vendar zanimiva in razburljiva.

F. B.

Tekmovalci ekipe Slovenije, kateri bodo zastopali tudi barve Jugoslavije na SP. Od leve: Rudi Mešič, Vlado Mešič in Franc Rebevshek

ROJSTVA

ŽALEC: rojstev ni bilo
ŠMARJE PRI JELŠAH:
 Rodila se je 1 deklica
ŠENTJUR PRI CELJU:
 rojstev ni bilo.

POROKE

ŽALEC: Poročili so se: MARTIN KUDER iz Vrbja in MILENA JURŠE iz Drešnje vas; ANDREJ ARNŠEK iz Dobriše vasi in PAVLA OGRAJENSEK iz Zalca; ANTON BISTAN iz Zahomca in MARIJA CESTNIK iz Golnika; IVAN GRABNER

iz Čeplje in ANA CUKJATI iz Limovc; VLADO STORMAN iz Prebolda in DRAGICA REMŠAK iz Prebolda; GVIDON KREVIH iz Velenja in IVANKA ROBIDA iz Bralsovc; KARL KUNSTEK iz Ločice ob Savinji in VERONIKA ŽNIDAR iz Lopate.

ŠMARJE PRI JELŠAH: Poročili so se 3 pari.
 ŠENTJUR PRI CELJU: Poročili so se 4 pari.

SMRTI

ŽALEC: Umrli so: Jožefa ZELOVSKI roj. TURNŠEK, 84, Zagreb; Leopold MOŠ-

NIK, 79, Tešova; Jakob KRK, 81, Matke; Alojzija REMIC, 75, Vransko.

ŠMARJE PRI JELŠAH: Umrli so: ANA ZALOŽNIK, 40, Orehovec; Janez KRAJNC, 75, Kozje; Stefan BABIČ, 87, Gradišče; Jožefa OGRIZEK, 67, Zagaj pod Bočem; Franc KOSTANJŠEK, 84, Drensko rebro; Vincenc BRGLEZ, 62, Babno gora; Pavlina BABNIK, 74, Ljubljana.

ŠENTJUR PRI CELJU: Umrli so: Amalija MLAKAR, 80, Podgorje; Neža AMBROŽ, 82, Hotunje; Marija KOPRIVC, 77, Podpeč nad Marofom.

ALPINIZEM

TUDI DOMA VELIKE STENE

V preteklem tednu nekaj skrajno težkih vzponov

Končno se je prižgala tudi za severne stene v Julijcih zelena luč. 21. julija je bila po hudem neurju Triglavsko stena krepko zasnežena, kar so občutili tudi celjski tečajniki, ki so 22. plezali Slovensko smer in izstopili na vrh v skoraj zimskih razmerah.

Dan pred sneženjem sta izkoristila Jože Zupan in Franček Knez ter ponovila Ljubljansko smer VI., v zahodnem delu Triglavsko stene. 26. 7. že v lepem vremenu sta Aco Pepevnik in Bojan Šrot kot prva letos preplezala znano Aschenbrennerjevo smer v Travniku VI. 27. 7. je Zupan s soplezalko ponovil Vzhodno smer v Triglavski steni, dan nato pa v navezi s pripravnikom še »moderno« - smer - Raz mojstranskih veteric s Sfingi - ocena VI., A3. 28. 7. je Zupan v solo vzponu ponovil še Dolgo nemško IV.

V Savinjskih Alpah je bilo prav tako živahno, alpinisti so v glavnem plezali severne stene, v vzhodnih in južnih je bilo neznosno vroče. 26. 7. sta Kolar in Skale ponovila Debeljakovo v Mali Rinki, 27. pa Cajzek Lojze in Bornšek Jože ter Golob Dušan in Tučić Jaka (AO Maribor) smer Modec Režek v severni steni Ojstrice V./IV. Isti dan sta Cajzek in Tučić ponovila še Levo v Dedcu - V., Cvetka Trček in Zvonka Špiler pa Vzhodno v Mali Rinki.

29. 7. je bilo zopet živo v Dedcu, tokrat tudi v najtežji smeri - Stopar Aleš in Bojan Šrot sta namreč ponovila Raz Dedca VI., ki že 30 let upravičeno nosi to visoko oceno. Kljub težavam v steni sta isti dan ponovila še Desno v Dedcu - V., 30. 7. sta bila v Razu Pepevnik Aco (ki se vedno bolj približuje vrsti

najboljših plezalcev pri nas) in Bojan Sprogar (AO Zasavje). Aco Pepevnik je isti dan opravil še solo vzpon v Desni smeri - V.

2. 8. je sedem alpinistov pomagalo pri oskrbi Korošice, pri čemer so tvorili hrano prek Vodol na postojanko in kasneje plezali v Dedcu in Vršičih. Smiljan Smodiš in Andrej Vanovšek sta ponovila Herletovo smer v Ojstrici, Marjana Sah in Cvetka Debeljak pa sta v hudi pripeki ponovili Raz Stejerske Rinke, z izstopom preko Gla-

ve, IV./III. Isto smer je opravil v solo vzponu tudi C. Debeljak. 3. 8. sta Jože Zupan in Marjana Sah ponovili Direktno v Stajerski Rinki VI./V.

Kakor je vreme dolge dne hudo nagajalo z dežjem in snegom, je sedaj v severnih stenah prijetno in gladko samevajo, na prisojnih straneh pa je že skoraj povsem poletno. Nekaj navezbo odpravilo v kratkem se tuje gore, najverjetneje Francijo in italijanske Dolomite.

Vaje v ledu na letošnjem tečaju pod Grossglocknerjem

ZDRAVILNE RASTLINE

LUČNIK

Lučnik, znan tudi kot papeževa sveča (Verbascum) je zdravilna rastlina, ki jo ljudska modrost priporoča kot bogat vir zdravilne sluzi. Rod lučnikov je zelo razširjen v Evropi, Aziji in severni Afriki, ter spada v družino črnobinovk. Pri nas sta pomembna dva lučnika in sicer drobnocvetni (V. thapsus L.) in velevcvetni lučnik (V. thapsiforme Schrad). Prvi ima dolgo socvetje in pokončno steblo do dva metra visoko; drugi je nekoliko manjši in ima cvetove, ki so dvakrat večji kot cvetovi prejšnje vrste. Obe vrsti imata velike, na obeh straneh z dlačicami gosto porasle liste. Gost puh, ki porašča liste, dobro ščiti rastlino pred močno sončno pripeko in prehudim izhlapevanjem vode. V socvetju imajo gosto nagnjeni cvetovi po tri belo dlakove prašnike in po dva gola prašnika. V Sloveniji raste 13 vrst lučnika. Skoraj vse so dvoletnice, ki razvijajo v prvem letu samo listno rožico, v drugem letu cvetijo, po dozoritvi plodov pa odmrejo. Cvetijo od junija do septembra ter rastejo na slabi zemlji, po rečnih naplavinah, gozdnih parobkih, lepo uspeva pa tudi na dobri zemlji (po vrtovih).

Zdravilna je cela rastlina. Nabiramo liste in cvetove od junija do konca avgusta in sicer vsak dan dopoldan, pa le ob lepem in suhem vremenu. Cvetovi so tedaj lepo razprostrti in lepo zlatorumeni. Sušimo v senci ali v peči ali sušilnici. Ker pa cvetovi zelo hitro vežejo vlogo, jih moramo hraniti v dobro zaprti vrečki. Ne smejo spremeniti barve in potemeti, ker se na vlagi kvarijo in izgubijo na vrednosti.

Rastlina vsebuje precej grenčin, saponine, sluzi, sladkorje, v sledovih eterična oljarumeno barvilo krocetin in flavonoide. Če sedaj pogledamo vse te nastete snovi, vidimo, da ima ljudsko zdravilstvo precej »srečno« - roko pri določanju zdravilnih rastlin. Rastlina je priznana tudi v lekarni, kjer se uporablja za sestavo najrazličnejših čajnih mešanice, tako

za izkašljevanje, kot za vneta prebavila. Rastlina je primerna za zdravljenje vseh vrst boleznih dihal, hripavosti, kašlja, bronhialnega katarja, prisotni saponini in grenčine pa blažijo bolečine pri vnetih prebavilih.

Iz lučnika si lahko pripravimo čaj, tinkturo, olje in mleko. Vse te pripravke je potrebno pred uporabo precediti skozi platno, ker dlačice, s katerimi je porasla cela rastlina, dražijo grlo.

Najpomembnejša je uporaba lučnika za pripravo prsnega čaja za izkašljevanje in sicer vzamemo po 25 g cvetov lučnika, materine dušice, korenin belega sleza, listov zajblja in trpotca. Tri velike žlice te mešanice prelijemo s pol litra vrele vode, in pustimo stati eno uro, da se ohladi, ter zasladimo z žlico medu. Tako pripravljen čaj pijemo večkrat na dan, dokler tegobe v pljučih ne izginejo. Če je bronhitis trdovraten, pijemo vsake pol ure po dve žlici čaja. Če nas boli grlo, pa grgamo s čajem, oziroma pri vnetem grlu in nosu izpiramo nasno in ustno votlino večkrat na dan.

Ljudsko zdravilstvo pa priporoča sveže lučnikove liste, ki smo jih dobro zmečkali kot oblogo za sončne opekline, nezdravo kožo, za zdravljenje lišajev itd. Cvetove lučnika lahko prelijemo z mlekom (ena proti deset) in se pije čez dan po skodelicah zoper vnetje prebavil, zoper zlatenico ter za obloge ran, ki se nočejo zaceliti. Sveže cvetove in drobno rezane liste uporabimo za pripravek domačega sirupa in sicer vzamemo plast cvetov in listov in jih damo v visok kozarec. Čez nasujejo za cm debelo sladkorja in nato zopet plast listov in cvetov... zadnja plast je sladkor. Kozarec dobro zapremo in ga postavimo za štirinajst dni na sonce. Dobimo odlično domače zdravilo za izkašljanje in za pomirjenje vnetih prebavil. Lučnikove cvetove lahko namočimo tudi v dobrem žganju (20%) in tako dobimo sredstvo, ki blagodejno vpliva na revmatsko obolenje sklepe.

Če si pripravljamo šentjanževno olje, lahko dodamo šentjanževim rožam še pest ali dve svežih lučnikovih cvetov in nato dobljeno olje uporabljamo za uživanje in za vtiranje v obolenje kože.

BORIS JAGODIČ

PLAVANJE

CELJSKI DELFINI

Mladih plavalcev v Celju dovolj

Te dni smo obiskali celjski plavalni bazen Neptuna, kjer je zelo živahno. Ob trenerjih Petru, Aleksandru in Bredi je kópica mladih plavalcev, pravih plavalnih delfinčkov, ki so se z mokrim elementom spoznali že pred leti, toda tokrat šele pričeli z resno vadbo in treningom. Morda bo med njimi čez nekaj let priplaval novi Toplak, Vrhovšek ali celo novi Petrič. Kdo ve?!

Izbrali smo petorico njih, da nam povedo, kaj je za njih plavanje in kako se pripravljajo za plavalca.

Edvard Pertinač: »Star sem komaj osem let. Prvič sem zaplaval pri svojih šestih letih. Sedaj pridno vadim že dobrih trideset dni. Tudi nastopil sem že in to na odprtem prvenstvu Celja ter preplaval 50 metrov prosto v času 1:01,0. To ni najboljši rezultat, toda saj je šele začetek. Za sedaj treniram le še plavanje v prsnem in prostem slogu. Za delfina še nimam dovolj moči. Toda tudi tu se bom potrudil.«

Peter Podsedenshek, mlajši: »Sem sicer smučar, toda poleti mi je najljubša zabava v vodi. Čeravno sem star šele deset let, plavam že peto leto. Z rednimi treningi sem pričel šele letos, kajti lansko leto sem bil bolan in pol leta nisem smel v vodo. Najraje plavam prsno in prosto. Tudi letošnji rezultat 59,2 na 50 metrov prsno je kar dober. Ta mesec bom še pridno vadil, pozimi pa v malem bazenu.«

Peter Podsedenshek, starejši: »Sem eden od treh trenerjev pri plavalnem klubu Neptun. Trenutno skupaj z Aleksandrom Hraševcem in tovarišico Bredo vadimo z 58 pionirji in pionirkami. Stevilni mladi plavalci so prvič v vodi. Toda kljub temu imamo številne talente, ki bodo šele pokazali svojo vrednost čez nekaj let. Prvi pogoj za to pa je zimski bazen. Brez njega si ne moremo misliti pravega prodora celjskega plavanja med najboljše slovenske plavalce, ki so vodilni v Jugoslaviji.«

Metka Zafran: »Stara sem dobrih deset let. Plavam že dolgo in zlasti mi odgovarja prosti slog in hrbtno plavanje, čeravno pri slednjem še nisem ujela pravega ritma. Treningi niso težavni in so prav zabavni. Resno treniram šele dobrih trideset dni in mislim tudi v bodoče nadaljevati z vadbo. Želela bi, da bi dosegla v plavanju uspeh. Moj najboljši rezultat pa sem zabeležila v prsnem plavanju in to na 50 metrov z rezultatom 0:59,0.«

Robi Kristan: »Vsak dan dvakrat, in to dopoldne od 8. do 9. in popoldne od 18. do 19. ure redno vadim. S plavanjem pa sem pričel potem, ko smo učenci četrtilih razredov imeli redno pregledno plavanje v malem bazenu posebne osnovne šole. Po rednem treningu, ki je trajal dobrih trideset dni, sem že odplaval v prsnem slogu na 50 metrov 1:01,0, kar mi je dalo novih moči za vadbo in v bodoče se bom posvetil plavanju v delfinu.«

Tako menijo celjski mladčki, novi plavalni delfinčki, od katerih lahko dobre rezultate pričakujemo šele v prihodnje. Ko pa bo Celje dobilo na Golovcu zimski bazen, bodo lahko tudi ostali, ki danes stojijo ob strani, prišli v bazene in šele takrat bo mladi rod Celjanov v tej športni panogi popolnoma zaživel.

J. KUZMA

LOVSKE

SIVI GOZDNI ŠKRATI

Polha in njegovo življenje malo kdo pozna. To je približno enako kot s kukavico, katero preko poletja sliši skoro vsak gozdni obiskovalec, vidi pa je nihče.

Pri nas v Sloveniji poznamo tri vrste teh skrivnostnih živalic; navadnega, vrtnega in drevesnega polha. Dolg je do osemnajst centimetrov, zavaljenega života z velikimi

mizo petnajst poljših pasti v obliki manjših lesenih skatel na jekleno vzmet. Znotraj sem vsako posebej nadrgnil z dišečimi hruškami, na sprožilno mesto pasti pa pritrdil po krhelj dišeče in zapeljive vabe.

V jeseni se v gozdu kaj hitro zmrči, zato sem pasti imel nastavljen že ob 19. uri, prvi obhod in pobiranje plena pa ob 22 uri. Lovne skatle, ki sem jih namestil po nizko rastočih starih bukavah, sem s karbitarico le s teška našel, saj tema okolje povsem spremeni, povrhu vsega pa še neprijetno skovikanje sove in lajanje lisjaka naredi človeka še bolj osamljenega, kot v resnici je. Toda korajža velja in v prvi rundi sem iz pasti pobral štiri tolste polhe.

Naložil sem dračja na ogenj, da je kar prasketalo in se podal v kočjo, kjer so spali prijatelji. Zadremal sem na stolu in kot nalašč me je zdramilo nekašno šelestenje, ko je bila ura tri zjutraj. Vzel sem luč in cekar in odšel na obhod številka dve. To pot se je plen od prejšnjega precej razlikoval, vsaj po številu. Enajst sivih samomorilcev sem pobral iz lovnih skatelj, ter pasti nastavlil še za poslednji rundo te ne preveč tople in meglene noči. Ob šestih sem pobral vse lovnice v katerih je bilo še devet »kamikaz«, in na pragu kočje zakričal: »Kdo bo jedel pečene polhe?« Nihče ni odgovoril. Le nekakšno brundanje se je čulo, tako kot nekoč, ko sem v zlamoborju bezal polha s palico.

Odiral sem polhe tja do desete dopoldne, prijatelji in prijateljice so se tajinstveno pogovarjali med seboj, ter se mi smejali.

Danes, ko sem trikrat polnoleten, dobro vem, odkod in zakaj je prihajal tisti šelest in škripanje pogradov. Menda se je že v tistih časih začela nezadržna seksualna revolucija potomcev, izvenzemskih inteligenc.

Ko sem slačil zadnjega sivega čudaka, je prišel k nam naš dobri znanec, pok. akademski slikar Lado Lamut iz Novega mesta, ter me pri delu z okoljem vred narisal.

Dekleta so odlično pripravila kosilo za vseh osem prisotnih. Takole se je glasilo jedilni list: štiriindvajset pečeni polhovi, pražen krompir, rdeča pesa v solati, kruh in deset litrov rdečega cvička iz Dolenje vasi pri Senterjerneju.

Lov polhov v okolici Gospodične je bil zelo uspešen in še bom šel ponje. Smejalo pa se bom jaz drugim, ob škripanju pogradov in lovu sivih gozdnih škratov.

PIŠE:

SANDI UDERMAN

oči, kar potrjuje, da se hrani le v nočnem času. Njegov kožušček in košati rep sta sivo pepelnate barve, tipalni brki pa sta precej dolgi in črni, medtem ko je po trebuhu in tačkah snežno bel. Najraje se zadržuje v bukovih in hrastovih gozdovih, velikih nasadih sadnega in orehovega drevja, s katerega plodovi se tudi hrani. Preko dneva spi tudi po več polhov skupaj v luknjah starih dreves, po podstrešjih obgozdnih hiš in po raznih zapuščenih gnezdih večjih ptic in ververic. Zenojo se v mesecu juniju in juliju, takrat ko si že opomorejo od zimskega spanja.

Polh se namreč v pozni jeseni, ko se močno odebeli in zapade sneg, spravi v podzemski rov in zimo prespi. Če je prezimovališče večje, se jih nagnete v ta prostor tudi po več sto skupaj. Soproga tega zagonetnega sivega čudaka, skoti do štiri mladiče in je vzorna mamica, tako kot večina iz vrst glodalcev. Krzneni plašči polhov so cenjeni tako doma kot v tujini, saj iz njih izdelujejo pokrivala z imenom polhovka, ter dolge in tričetrtinske ženske plašče.

Pred drugo svetovno vojno, ko sem nosil hlače še nad kolena, sem imel priliko iti na poljši lov v Gorjance s starejšimi znanci. To so bili študentje z univerze v Ljubljani, sicer pa Novomeščani, katerim je bil lov na polhe španska vas.

Pri studencu Gospodična na Gorjancih je bila zgrajena lična planinska kočja, manjši kopalni bazen, ter mize in klopi. Prostor za prenočevanje dvajsetih oseb smo le polovično zasedli, saj so bili trije odrasli mešani pari in jaz - lovec polhov.

PO krajšem oddihu, ko se je sonce bližalo horizontu, so dekleta pripravila večerjo, jaz pa večji kup dračja, katerega sem potem, ko je nastala noč, zažgal.

Iz nahrbtnika sem zložil na

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM: Med tednom dežurata: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure in glavni zdravnik od 15. do 6. ure naslednjega dne. Ob sobotah dežura en zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah do 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj.

VETERINARSKA POSTAJA: neprekinjeno dežurstvo

CELJSKE LEKARNE: Do sobote do 9. avgusta do 12. ure dežura lekarna Center, od sobote dalje pa dežura nova lekarna na Tomšičevem trgu.

TRGOVINE: V soboto, 9. 8. je dežurna samopostrežba Center v Stanetovi ulici.

PROMETNE NESREČE

PREHITEVANJE PRED ŽELEZNIŠKIM PODVOZOM

Iz Zidanega mosta proti Obrežju se je peljal z osebnim avtomobilom BOŽIDAR ČUJEŠ, 21, iz Tratne. Pred železniškim podvozom je na zoženem delu ceste začel prehitovati tovornjak, v tem pa je z nasprotno smeri pripeljal z motorjem BRANKO BIGLEZ, 26, iz Obrežja. Prišlo je do trčenja, kjer sta se težje poškodovala Biglez in sopotnik ANTON GERJOL, iz Rudne vasi. Škode je bilo za 25 tisoč din.

V CESTNO OGRAJO IN JAREK

Voznik osebnega avtomobila ROBERT BEZGOVSEK, 32, iz Maribora, je pripeljal z neprimerno hitrostjo v blagi levi ovinek v Trnovljah pri Celju, kjer ga je zaneslo desno ter je trčil v vrtno ograjo, jo nekaj metrov podrl in obstal v jarku. Pri tem se je težje poškodoval sopotnik SRETAN POPOVIČ, 40, iz Celja. Škode je za 20 tisoč din.

ŠE EN POBEG

Po desni strani cestišča je hodila skozi Prebold MARIJA DOBRIHA, iz Dolenje vasi. Pri Tekstilni tovarni je pripeljal nasproti voznik osebnega avtomobila Zastave 750, ki je vozil prehitro in ga je v levem ostrem ovinku začelo zanašati ter je zato zbil Dobrihovo na travnik. Voznik na kraju nesreče ni počakal, do zaključka redakcije pa so mu bili miličniki že na sledi.

ZDRKNILI PO GOZDNI CESTI

Po gozdni cesti v Hramšah je peljal z osebnim avtomobilom VINCENC GORJUP, 56, iz Velenja. V klanecu je hotel prestaviti v nižjo brzino, kar pa mu ni uspelo, zato je začel drseti nazaj in se je prevrnil 50 metrov globoko ter obstal na strehi. Voznik ni bil poškodovan, sopotnik STANKO GORJUP iz Velenja lažje, težje pa sopotnica ANGELA POLAK iz Pesja. Škode je bilo za 40 tisoč din.

ZARADI NEPAZLJIVOSTI TRČENJE

Po lokalni cesti Svetina - Kanjuce se je peljal z neregistriranim motorjem IVAN JURKOŠEK, 43, iz Kanjuca. Ko je pripeljal v bližino gozda se je ozrl po sopotniku MARJANU JURKOŠKU, 13, iz Kanjuca. Zaradi tega ni opazil osebnega avtomobila IVANA TOFANTA, 27, iz Kompol, ki je takrat pripeljal z nasprotno smeri. Prišlo je do trčenja, kjer je bil voznik Jurkošek lažje, sopotnik pa težje poškodovan. Škode je 15 tisoč din.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA V SR SLOVENIJI Podružnica CELJE

vabi k sodelovanju izvajalca prostih del in nalog in sicer:

- izvajalca za opravljanje del: kontroliranje obračunov blagajne, opravljanje nalog s trezorskimi vrednostmi ter likvidiranje plačilnih instrumentov v izločeni delovni enoti - ekspozituri Žalec.

Pogoj: usposobljenost na ravni srednje izobrazbe ekonomske ali splošne smeri; 1 leto ustreznih delovnih izkušenj

Kandidati za navedena prosta dela in naloge morajo biti moralnopolitično neoporečni, imeti morajo aktiven odnos do razvoja socialističnega samoupravljanja.

Pismene ponudbe z dokazili o strokovni usposobljenosti, naj kandidati pošljejo na naslov: Služba družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji, podružnica Celje, Trg V. kongresa 7 - referat za organizacijo in kadre.

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi. Vsak prijavljeni kandidat bo pismeno obveščen o odločitvi in izбири prijavljenih kandidatov v 30 dneh od dneva sprejetja sklepa.

PREVOZIL RDEČO LUČ

Po Partizanski cesti v Pesje je pripeljal iz smeri Soštanja voznik osebnega avtomobila IVA KLAVČIČ, 40, iz Podgorja. Na Partizansko cesto se je takoj vključeval v promet motoristov, NEZ BELEC, 23, iz Pesje, katerega se je zaletel Klavčič ga zbil. Pri nesreči se je težje poškodoval sopotnik iz Pesje IVAN BERIČIČ iz Pesje.

TRČENJE V KRIŽIŠČU

Do težje prometne nesreče prišlo v križišču Foitove, Ceste in Partizanske ceste v Velenju in to zaradi izsiljevanja prednosti, pri tem sta bili do osebni lažje in ena težje poškodovani, materialna škoda pa 50 tisoč din.

Voznik osebnega avtomobila STANE ŠKAPIN, 27, iz Dobrihove vasi, je pravilno peljal po Foitovi ulici in ker je na semaforu gorela zelena luč je peljal naprej. Pri tem pa je z nasprotno smeri po Partizanski pripeljal osebnim avtomobilom PRIMO STRNIŠA, 34, iz Velenja in zabil levo ter tako izsiljeval prednost Škapinu. Pri tem je prišlo do trčenja, kjer sta bila lažje poškodovana voznik Škapin in njegov otrok Gregor, težje pa sopotnica ALENKA ŠKAPIN. Povzročitelj nesreče ni bil poškodovan, materialne škode je za 50 tisoč din.

Z MOTORJEM V AVTOBUS

Po lokalni cesti iz Zagrada proti Radečam je peljal s tovornjakom BORISLAV GAJČIČ, 45, Brezic. Ko je pripeljal v desni pregledni ovinek pri hiši št. 83 nasprotno smeri pripeljal po levi strani z motorjem MARTIN BISI, 18, iz Zagrada in trčil v tovornjak. Pri tem se je težko poškodoval in so mu v celjski bolnišnici nudili prvo pomoč. Škode je 10 tisoč din.

IZSILJEVAL PREDNOST

Po Aškerčevi ulici v Celju je peljal z avtobusom IVAN PRVOLNIK, 32, iz Celja. Ko je peljal v križišče pri pošti je nasprotno neprednostne ceste nezmanjšano hitrostjo pripeljal voznik osebnega avtomobila FRANC ZADRAVEC, 67, iz Celja. Voznik avtobusa je poskusil zaviranje nesrečo preprečiti vendar je vseeno trčil v osebni avto, pri čemer se je voznik avtobusa težje poškodoval in je celjski bolnišnici. Škode je za 10 tisoč din.

NEPREVIDNO PREČKANJE

V Kamjenu pri Rogatcu je voznik osebnega avtomobila nepravilno registracije dohitel pešaka BOŽIDARJA BALAGOVIČA, 18, iz Krapine, ki je hodil po desni strani. Ko ga je voznik opazil prehitovati, pa je pešec neoporečno doma prečkal cestišče. Kljub viražu je voznik zbil, pri čemer se je Balagovič težje poškodoval.

IZSILJEVANJE V KRIŽIŠČU

Po prednostni Kidričevi ulici v Velenju je zabil voznik osebnega avtomobila VODNIKOV voznik kolesa na motorju V. M. iz Velenja; neprednostni Vodnikovi pa pripeljal voznik osebnega avtomobila VINCENC ŠTABUC, iz Soštanja, ki je zaprl pot kolesarju in se je le-ta zaletel v avto ter pri padcu težje poškodovan. Voznik Štabuc je poškodovan sam takoj odpeljal v velenjski zdravstveni dom.

ZBIL PEŠAKINJO IN POBEGNIL

Iz Ljubnega proti Mozirju hodili štirje pešci. Ko so prišli do mosta preko Savinje v Radmilah se je tja pripeljal tudi voznik kolesa na pomožni motor ALOJZ TKAVEC, 22, iz Szentjanza in je vozil cik-cak, je zbil 16-letno I. B. iz Lok, ki se je težje poškodovala. Tkavec pa je na kraju nesreče pustil kolo ter zbežal, pešci pa miličniki kaj kmalu izsledili.

ZCP **cestno podjetje celje n.sol.o.**

ENOVITO DO LEPŠE PODOBE NAŠIH CEST

Najprej »osebna legitimacija« Cestnega podjetja Celje. Delavci vzdržujejo 61 kilometrov magistralnih cest na celjskem območju, 481 km regionalnih cest, poleg tega pa v štirih občinah še občinsko cestno omrežje. Konec maja je bilo zaposlenih skupaj 714 delavcev, od tega redno 561, ostali pa le sezonsko. Ko smo povprašali, kakšne so osnovne značilnosti samoupravne organiziranosti, Cestno podjetje namreč sestavljajo štiri temeljne organizacije združenega dela ter DSSS, so nam povedali, da gre predvsem za specializacijo, delitev dela, dokajšnjo tehnološko zaokroženost posameznih TOZD in dokaj čiste odnose na področju dohodkovnih odnosov. Pred kratkim so izvedli tudi reorganizacijo delovne skupnosti skupnih služb in režijskih služb; tako je sedaj takale

samoupravna organiziranost: 1. TOZD: Vzdrževanje cest, 2. Gradnje, 3. Asfalt-kamnolom, 4. Vzdrževanje in mehanizacija in DSSS.

V Cestnem podjetju dobro gospodarijo. Primerjava med letom 1978 in 1979 kaže, da se je celotni dohodek povečal za 35 odstotkov, dohodek za 32, čisti dohodek za 36, osebni dohodki so se povečali za 24 odstotkov in skladi kar za sedemdeset odstotkov. Tudi letošnje prvo polletje je bilo uspešno. Dohodek se je v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečal za 29 odstotkov, in čisti dohodek za 25, med tem ko so se osebni dohodki povečali za 12 odstotkov. Ob tem ne gre pozabiti tega, da so cestarji iz Celja po uspehih v sredini republiške lestvice, da so si prizadevni cestarji uredili na Lavi svoje sodobne delavnice ter cestno meha-

nizacijo, da pa so kljub tako povečani materialni bazi po osebnih dohodkih za zadnjem delu cestarjev v Sloveniji.

Sicer pa, kadar govorimo in pišemo o celjskem Cestnem podjetju, ne moremo mimo nekaterih pomembnih uspehov. Omenimo le izgradnjo kamnoloma v Veliki Pirešici, kamnolom v Šibeniku in Cestno vzdrževalna baza v Sentjurski občini in izgradnjo Zave. Tu gre, kot smo že zapisali za obratne in poslovne prostore. Pozabiti ne smemo izgradnjo cest na Kozjanskem, pa ceste v Logarsko dolino, vključno z mostovi in vseh večjih del v občini Celje. S posebnim ponosom pa omenjajo ceste maršala Tita v dolžini 20 kilometrov, ki je veljala devetnajst milijard dinarjev.

Kakšna bodočnost Cestnega podjetja Celje? Vidijo jo seveda v svojem

območnem prostoru. Bodoči razvoj te delovne organizacije naj ne bi presegal okvirjev, pač pa bi pokrival potrebe, ki so na celjskem območju, tako po vzdrževanju in gradnji cest, načrtovanju, programiranju kot po upravljanju obstoječih in novozgrajenih cest. Pogoji za to so podani. Materialni in drugi, treba se bo samo prilagoditi novim razmeram. Dela bo treba v čim večji meri mehanizirati. To velja tudi za področje rednega vzdrževanja. V Cestnem podjetju so bodo seveda prizadevali za to, da bodo stroški za vzdrževanje in gradnjo čim manjši, vendar ob tem kakovost del ne bo smela trpeti.

Izredno pomemben je ENOVIT PRISTOP DO VZDRŽEVANJA CESTNEGA OMREŽJA IN DO UKREPOV, KI SO POTREBNI ZA VAREN PROMET. Gre za promet na magistralnih, republiških in občinskih cestah, saj mnogokrat presegajo meje občin, območij in celo republike. Takšen pristop bo potreben tudi pri načrtovanju, programiranju in izvajanju del na cestnem omrežju. V tem trenutku je pomembno, kako bo vseh 66 slovenskih občin našlo primerno ustrezen način dogovarjanja za financiranje teh del. To bo moral opredeliti zakon o cestah, pozabiti pa ne gre tudi samoupravnih interesnih skupnosti.

Končno bo treba opredeliti tudi pojem VZDRŽEVANJE. V celjskem Cestnem podjetju menijo, da je vzdrževanje vse, kar se na obstoječi cestni mreži dogaja. Kar se tiče financiranja, pa želijo, da bo zakon jasn in konkreten. Cestna služba bo morala doživeti preobrazbo.

In ob koncu še nekaj zanimivosti iz Cestnega podjetja Celje. Vso pozornost namenjajo družbenemu standardu in stanovanjski problematiki svojih delavcev. Konec avgusta bodo v Celju znova pridobili 24 postelj. Gre za objekt na Lavi, kjer so pred tem že uredili 30 postelj za svoje delavce. Tako da je skupaj z delavskim samskim domom v Pirešici in posteljami za delavce v Cestno vzdrževalni bazi Sentjur 120 postelj za delavce CPC (za operativne sezonske delavce in za delavce v zimski službi).

Tudi za letni oddih je poskrbljeno. Delavci imajo možnost letovanja v Čiči na Krku in v Gornji Savinjski dolini.

Križišče celjske obvoznice V-2 in poslovni prostori DSSS, TOZD vzdrževanje cest in TOZD Gradnje in nastajajoči objekt TOZD Vzdrževanja in mehanizacija s samskimi sobami.

Na Kozjanskem CPC že po ustaljeni praksi zelo plodno sodeluje z mladinskimi delovnimi akcijami. Najuspešnejše tovrstno sodelovanje je gotovo cesta maršala Tita (posnetek je nastal ob svečani otvoritvi 1977. leta).

SŽ DO ŽIČNA Celje

– odbor za delovna razmerja
objavlja
naslednjo štipendijo:

za šolanje na Šolskem kovinarskem in metalurškem centru v Štorah

– za poklic strojni ključavničar – 1 štipendija

Interesenti naj pošljejo vloge za navedene objave odboru za delovna razmerja ali se osebno zglasijo najkasneje v 15 dneh po objavi oglasa v kadrovske-spološnem sektorju, Ipavčeva ulica 20.

GOSTINSKO PODJETJE CELJE TOZD »NA – NA« CELJE

vabi
k sodelovanju

več KV NATAKARJEV

za potrebe novega gostišča »TURŠKA MAČKA«

pogoj: končana gostinska šola

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s poskusnim delom 2 meseca.

Kandidati naj predložijo pismene vloge na naslov: Gostinsko podjetje CELJE – splošno kadrovski sektor, Stanetova 27 – v 15 dneh od objave.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja Celje, Laško, Mozirje, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah in Slov. Konjice,

na podlagi 26. člena zakona o družbenem pravobranilcu samoupravljanja (Ur. list SRS št. 21/75)
razpisuje
dela in naloge

NAMESTNIKA DPS

pod naslednjimi pogoji:
– visoka izobrazba pravne smeri
– 5 let delovnih izkušenj

POMOČNIKA DPS

pod naslednjimi pogoji:
– visoka izobrazba ekonomske smeri
– 3 leta delovnih izkušenj

DVEH STROKOVNIH SODELAVCEV DPS

pod naslednjimi pogoji:
– visoka ali višja izobrazba pravne ali ekonomske smeri
– 1 leto delovnih izkušenj

FINANČNO – ADMINISTRATIVNEGA
DELAVCA

pod naslednjimi pogoji:
– srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri
– 3 leta delovnih izkušenj

Pismene ponudbe s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov Družbeni pravobranilec samoupravljanja v Celju, Trg svobode 10/II

Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 30 dneh po izbiri.

Delovna organizacija

»SAVINJSKI MAGAZIN« ŽALEC

razširja svojo ponudbo v več trgovskih strokah, zato bomo vključili večje število novih delavcev.

Ker bodo potrebni delavci naslednjih profilov objavljamo naslednje naloge in opravila:

VEČ PRODAJALCEV različnih strok

z 1 do 3 let delovnih izkušenj v stroki in opravljenim tečajem iz higienskega minimuma

VEČ NATAKARJEV

z 1 do 3 let delovnih izkušenj v stroki in opravljenim tečajem iz higienskega minimuma

VEČ KUJARJEV

z 1 do 3 let delovnih izkušenj v stroki in opravljenim tečajem iz higienskega minimuma

VEČ MESARJEV oz. RAZSEKOVALCEV

s 3 leti delovnih izkušenj v stroki in opravljenim tečajem iz higienskega minimuma

Interesente vabimo, da se prijavijo v 15 dneh po objavi na naslov TDO »SAVINJSKI MAGAZIN« ŽALEC, Štandrova trg 35, s pismeno vlogo in dokazili o izobrazbi.

M

OGLASI

PRODAM

AVTO AMI-8, prodam. Ogled Zidanškova 25. (dvorišče).

ČOLN, nov, uvožen, za 4 osebe ugodno prodam. Inf. vsak dan od 15. do 16. ure na tel (063) 25-349.

F 126 P, 1. 77, prevoženih 19.000 km, cena 4. 8 SM. Ponudbe po tel. 22-080 dopoldan.

126 P, letnik 75-77, ugodno prodam. Tanja Bezovšek, Arclin 66, Škofja vas.

R-6, letnik 72, dobro ohranjen prodam. Pušnik Ivan, Arclin 66B, Škofja vas.

PLUG 4-brazdni, 2 leva, 2 desna in obračalnik Maraton 140 prodam. Ullpl Miran, Bukovje 7, Frankolovo.

KRAVO sivorjavo mlado, težko z mlekom prodam. Brečko, Tremjerje, Celje.

KOPIRNI stroj Rais-Rove in parcelo 2500 m² na Ostrožnem ter Ami 8, prodam. Tel. 710-525, Novak, Štandrov trg 24, Žalec.

NSU 1200 odlično ohranjen prodam. Drapšinova 24, do 14. ure, tel. 22-820.

RAZPRODAJA kokoši od 18. 8. dalje. Še dobre nesnice, lepa teža, pri Bezgovšek Francu, Olešče 60, Bezgovje, Laško. 5 km iz Laškega ob cesti, ki pelje proti Marija Gradcu-Olešče-Breze-Šentjur. Cena ugodna. Vabljeni!

Kuhinjo marles s kombiniranim štedilnikom, ugodno prodam Dovšak Ljubo, Ul. frankolovskih žrtev 11a, Zg. Hudinja, Celje.

OBRAČALNIK sonce prodam. Čarter Roman, Zadobrova 40, Škofja vas.

MLATILNICO navadno prodam. Lebič Dominik, Slatina, Šmartno v Rož. dol.

ZASTAVO 101, letnik 73 prodam. Tel 730-868.

GS-CLUB, karamboliran prodam. Inf. po tel. 239-71, int 225.

PRIKOLICO za osebni avto prodam. Kokovnik Franc, Krožna pot 4, Vojnik.

V BELIH vodah obnovljen mlin za vikend, prodam. Štorman Albin, Rista Savina 1, Žalec.

BRESKVE - namizne in za vlaganje vam nudimo v več kvalitetah po različni ceni v breskovem nasadu v Pongracu (nad Grižami pri Žalcu) od 9. 8. dalje. Pridite, dobro vas bomo postregli.

RENAULT-4, letnik 68, vozen. Prod. Podjaveršek Boris, Babno 23, Celje.

PONY EXPRES po ugodni ceni prodam. Potočnik Karel, Čreškova 11, Strmec.

SOBNO pohištvo ugodno prodam. Rakun Renata, Škvarčeva 24, Celje.

VEČ mladih krav prodam. Korošec, Levec 1.

JAWO ČZ-350, letnik 79 prodam. Jelenko Samo, Čopova 14, Celje. Tel 225-72.

ČOLN T300 prodam. Inf. ing. Pušnik, tel. 21-314 od 6. do 14. ure.

MZ 15, registriran do aprila 81 prodam. Horjuh Stanislav, Laška vas 5, Store.

SPAČKA, letnik 72, še v voznom stanju prodam za 15.000 dinarjev. Leskovšek Ivan, Tabor.

FIAT 125, prodam za rezervne dele. Šaip Cakič, Ribarjeva 4, Celje.

TAM 5000 (prekucnik) reg. do 1. 6. 81 z delom prodam. Brežnik Jurij, Lopata 21, Celje.

SIAMSKKE, čistokrvne mlade muce prodam. Tel. 25-073.

DOBRO vpeljana gostilno na prometni točki ob cesti Ljubljana-Celje, prodam zaradi selitve. Ponudbe pod: »KUPČIJA«.

TROSOBNO stanovanje prodam. Naslov pri Jošt, V. Pirešica - Žalec.

REJCI PERUTNINE! Vršimo veliko razprodajo jarkic bele, rjave ter grahaste. Stare od 2-3 mesece, odlične nesnice. Garantiramo za spol in zdravje. Na trgu tudi lahko dobite mešane vsako sredo ter soboto. Valinica Lopata Vinter, 55, Celje.

FIAT 125 special prodam. Rudel Zdravko, Dobojska 48, Celje.

TRAKTOR Tomo-Vinkovič 18 KM s priključki prodam. Tratnik Anton 47, Celje.

OLJNO cisterno, gorilec in avtomatiko, ugodno prodam. Tel. 26-918 - Jurc.

TAM 2000 registriran, prodam, cena po dogovoru. Teršek Anton, Debro 33/a, Laško.

NSU, registriran do julija 81, prodam. Ogled terek, četertek in sobota popoldan. Karneža, Lopata 17c, Celje.

BRUNASTI hram prodam, primeren za vikend hišico. Klavžar Zvone, Trobni dol 38, Breze nad Laškim.

KAMERO in projektor prodam. Cena ugodna. Inf. do 14. ure na tel. 22-825 int. 57.

KUPIM

KOZO mlekarico in kozla kupim. Jagodič Marija, Prekopa 17, 63305 Vransko.

RABLJEN opažni les ca. 2 m³, kupim. Tel. zvečer 21-739.

ŽAGO za razrez hlodovine horizontalno, kupim. Pilih Slavko, Košnica 9.

ZEMLJIŠČE za gradnjo hiše do 500 m² v okolici Celja, v smeri Celje-Slov. Konjice ali Celje-Ljubljana, kupim. Gračner Franc, Vrh nad Laškim 4, 63270 Laško.

STANOVANJA

TAKOJ dam v najem dvosobno stanovanje v Celju s centralnim ogrevanjem v bloku na Ljubljanski cesti 26 a. Pušnik Marjan, Trubarjevo nabrežje 6, Laško.

OPREMLJENO sobo iščem v Celju s 1. 9. 80. Ponudbe pod: medicinska sestra - klicati na tel. 22-334 int 19 - dopoldan.

FANT in dekle iščega sobo s uporabo kopalnice v Celju ali okolici. Šifra: »PREDPLAČILO 1,5 M«.

PODJETJE za urejanje voda »NIVO« Celje išče za svojo sodelavko v Celju ali bližnji okolici opremljeno sobo. Ponudbe pošljite pisмено ali telefonično na št. 28-121.

ZAPOSILITEV

DELAVCA za delo na stiskalnici zaposlimo. Javoršek, Ipavčeva 28, Celje.

ZAPOSILIM dva KV in sprejem v uk dva fanta za soboslikarstvo in pleskarstvo. Interesenti naj pismente ponudbe pošljejo na naslov: Štumberger Franc, Breg 46, Celje.

RAZNO

PROSTOR 30 m² oddam za skladišče. Tel. 26-918 - Jurc.

IZGUBILA sem maturitetno spričevalo. Andrea Eterovič, Sadržarska 6, 68270 Krško.

Interesentom nudim na dom vsakodnevno sveže kumarice za vlaganje 6-12 cm. Sprejeman prednaročila. Kerš Ivan, Šmičlavž 8, pri Ljubečni.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE!

ZAHVALA
ob boleči izgubi ljube mame

TEREZIJE PLAHUTA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter vsem, ki so darovali cvetje in jo spremljali na njeni zadnji poti. Hvala duhovniku za opravljen obred.

Žalujejoči:
sinova Jože in Ivan, hčerke Nežika, Trezika in Valčka z družinami.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi nepozabnega moža in očeta

VIKIJA FIDERŠEK

iz Brodov pri Vranskem

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in sosedom, ki so ga spremljali na njegovi prerani poslednji poti ter mu darovali vence in cvetje. Posebno se zahvaljujemo sindikalni organizaciji SIP Šempeter, godbi ter govornikom za poslovljne besede. Enako se zahvaljujemo tudi kaplanu Pečovniku za pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujejoči:
žena, hčerki in sin ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA
Ob mnogo prerani izgubi dragega sina in brata

STANISLAVA DOLAR

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom: Podpečan, Zakrajšek, Pinter, Žlavs, Arlič ter ostalim za takojšnjo in vsestransko pomoč. Prav tako se zahvaljujemo govornikom za tolažilne besede, pevskemu zboru ter duhovniku za opravljen obred. Iskrena hvala vsem prijateljem, sorodnikom, znancem ter kolektivni tovarne Gorenja, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti in mu darovali prelepo cvetje in vence.

Žalujejoči:
očec, brat in sestre.

Komisija za delovna razmerja

VIO LAŠKO
TOZD Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

razpisuje
prosta dela in naloge

6 snažilik

za delo na centralni šoli Laško.

Pogoj: nekvalificirana delavka, poskusno delo 2 mes. Nastop dela 1. september 1980.

Kandidatke naj pošljejo pismente prijave v roku 15 dni od objave razpisa na naslov: VIO LAŠKO TOZD Osnovna šola Primoža Trubarja Laško.

Delovna organizacija

GOP »OBNOVA« CELJE

v skladu s planom izobraževanja učencev v gospodarstvu za leto 1980, še vedno nudi dovolj prostih učnih mest za pridobitev poklicev:

**ZIDAR
TESAR
KAMNOSEK
STAVBNI KLEPAR
SLIKOPLESKAR**

Za sklenitev učne pogodbe še vedno ni prepozno. Vse, ki se želijo izobraževati za navedene poklice vabimo, da se čimprej zgledajo v kadrovski službi GOP »OBNOVA« Celje na Lavi, informacije pa so vam na voljo tudi po telefonu številka 21-020.

Gradbeno podjetje Laško
Trubarjevo nabrežje 12

Delavski svet Gradbenega podjetja Laško razpisuje prosta dela in naloge delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

1. individualnega poslovnega organa - reelekcija
2. vodje finančne službe - reelekcija

Pogoji pod tč. 1:
- da je ekonomski ali gradbeni tehnik
- da ima 10 let delovnih izkušenj v gospodarstvu
- da je politično aktiven in družbeno neoporečen

Pogoji pod tč. 2:
- srednja šola ali višja šola ekonomske smeri
- 5 let delovnih izkušenj za srednjo izobrazbo in 3 leta delovnih izkušenj za višjo izobrazbo
- da je politično aktiven in družbeno neoporečen

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev ter kratkim opisom dosedanjih zaposlitev naj pošljejo kandidati v 15 dneh po objavi razpisni komisiji Gradbenega podjetja Laško.

Kandidati bodo obveščeni pismente najkasneje v 30 dneh po končanem sprejemanju ponudb.

Po sklepu

DS TOZD VNG št. 6

razpisujemo

licitacijo

naslednjih odpisanih osnovnih sredstev:

1. avto cimos furgon, letnik 1975, nevozen, 2 komada, izključna cena 5.500,00 din
2. električni računski stroj Digitron (pokvarjen), 1 komad, izključna cena 800,00 din

Kupec plača k prodajni ceni še obvezni prometni davek. Pogoj za udeležbo pri licitaciji je 10% polog kavcije. Kupec vozil cimos furgon mora obvezno vzeti tudi rezervne dele po dobavnici skladišča.

Licitacija bo dne 27. 8. 1980 ob 14. uri v sejni sobi TOZD VNG.

Ogled OS je mogoč tri ure pred pričetkom licitacije.

NIVO CELJE

»SIGMA« ŽALEC

Komisija za delovna razmerja

TOZD VRANSKO

VABI k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih delovnih opravil in nalog:

1. VODENJE PRODAJNE SLUŽBE NA TOZD VRANSKO

POGOJ: višješolska izobrazba komercialne smeri in 4 leta delovnih izkušenj na podobnem delu ali srednješolska izobrazba komercialne, oz. ekonomske smeri s 6-letnimi delovnimi izkušnjami na podobnem delu

Komisija za delovna razmerja

DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB

VABI k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih delovnih opravil in nalog:

1. VODJA KNJIGOVODSTVA

POGOJ: višješolska izobrazba ekonomske smeri s 6-letnimi delovnimi izkušnjami na vodstvenih delovnih opravilih ali srednješolska izobrazba ekonomske smeri s 6-letnimi delovnimi izkušnjami na vodstvenih delovnih opravilih

Komisija za delovna razmerja

TOZD ZABUKOVICA

VABI k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih delovnih opravil in nalog:

1. 2 KV kleparja za DE Vrbje
2. 2 KV zidarja pri zapolnjevanju SB v Zabukovici
3. 2 PK zidarja pri zapolnjevanju SB v Zabukovici
4. snažilko poslovnih in ostalih prostorov TOZD Zabukovica

POGOJ: Pod 1 in 2 se zahteva ustrezna poklicna šola s dveletnimi delovnimi izkušnjami
Pod 3 se zahteva osnovnošolska izobrazba z enoletnimi delovnimi izkušnjami
Pod 4 se zahteva nepopolna osnovna šola s 6-mesečnimi delovnimi izkušnjami

Osební dohodki so v skladu s Samoupravnim sporazumom o skupnih osnovah in merilih za razporeditev čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke Sigme Žalec.

Delovna organizacija ima ustrezne delovne prostore zagotovljeno družbeno prehrano in ugodne prometne zveze do temeljnih organizacij.

Kandidati morajo imeti odslužen vojaški rok. Pismente prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 10 dneh po objavi naslov:

SIGMA ŽALEC, kadrovska služba, Pečnikova 1, Žalec

TV SPORED

NEDELJA, 10. VIII

9.20 POROČILA (Lj)
9.25 VIKING VIKI, otroška nadaljevanka (Lj)
9.50 UGRABLJENI, mladinska nadaljevanka (Lj)
10.15 NAŠA PESEM 80 (Lj)
10.45 D. Marković: ODPISANI, TV nadaljevanka (Lj)
11.35 TV KAŽIPOT (Lj)
11.55 MOZAIK (Lj)
12.00 KMETIJSKA ODDAJA (Zgb)
13.00 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (Zgb)

13.35 POROČILA (do 13.40) (Lj)
Hockenheim: Avtomobilske dirke formule 1 za veliko nagrado Nemčije
Potopljena mesta: Rizon Poročila
Festival popevk v Saint Vincentu
Športna poročila

17.50 ALI BABA IN 40 RAZBOJNIKOV, ameriški film (Lj)

19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.39 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.00 M. Rossi: ŠPANSKA ZAHTEVA, drama TV Beograd (Lj)

21.50 PLANOTA GOLJJA, reportaža TV Novi Sad (Lj)

22.20 V ZNAMENJU (Lj)
22.35 RISANKA (Lj)
22.40 ŠPORTNI PREGLED (Sa)

Oddajniki II. TV mreže:

15.35 TV DNEVNIK (N.Sad)
15.50 NEDELJSKO POPOLDNE (Sa)

19.30 TV DNEVNIK (N.Sad)
20.00 KLUB VETERANOV, dokumentarna oddaja (Bgd II)

20.45 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)

20.55 GLASBENA ODDAJA (Zgb II)
21.30 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

PONEDELJEK, 11. VIII

18.20 POROČILA (Lj)
18.25 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI (Lj)

18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADINSKA ODDAJA (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.00 M. Chapman: POLETNE NASILJA, angleška TV drama (Lj)

20.55 ALI SE MED SEBOJ DOVOLJ POZNAMO (Lj)
22.25 V ZNAMENJU (Lj)

oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠKA ODDAJA (Sa)
18.30 ŠOLA ZA JUNAKE (Bgd I.)
18.45 GLASBENA MEDIGRA (Lj, II)
19.00 ŠPORTNA ODDAJA (Zgb II, Bgd II.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb I.)
20.00 PO POTEH SPOZNAVNI (Sa II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb, II)
21.10 LEE OSWALD, serijski film (Bgd, II)
22.00 KNJIGE IN MISLI (do 22.30) (Zgb, II)

RTV LJUBLJANA

TOREK, 12. VIII

17.45 POROČILA (Lj)
17.50 COLARG, otroška serija (Lj)
18.05 GLASBA NARODOV: KUBA, I. del (Lj)

18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 PORTRET OGNJENA PRICE, oddaja TV Sarajevo (Lj)

19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.00 TRI SOSEDNE DEŽELE, dokumentarna oddaja (Lj)

20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.55 M. Bulgakov: DNEVI TURBINOVIH, sovjetska nadaljevanka (Lj)

22.05 V ZNAMENJU (Lj)
22.20 IZ BALETNEGA ARHIVA NAŠE TV HIŠE (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

16.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠKA ODDAJA (N.Sad)
18.45 NARODNA GLASBA (SK)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb, II, Sa)
20.00 MAZZABUBU, II. del zabavno glasbene oddaje (Zgb, II)
20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb, II)
21.00 ONA, dokumentarna serija (Bgd II)
21.45 POEZIJA (do 22.15) (Zgb, II, Pr)

SREDA, 13. VIII

17.45 POROČILA (Lj)
17.50 VELIKE RAZSTAVE, dokumentarna serija (Lj)
18.15 FESTIVAL MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV V CELJU (Lj)
18.45 OBZORNIK (Lj)
19.00 NE PREZRITE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 Zürich: ATLETSKI MITING, prenos (EVR, Lj)
22.30 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 SEZAMOVA ULICA (Bgd, I.)
18.45 VOJVODINSKI ZBORI (N.Sad)

19.30 TV DNEVNIK (Zgb, I.)
20.00 FESTIVAL SRBSKIH GLEDALIŠČ (Bgd, II)

21.15 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb, II)

21.25 KOKUMENTARNA ODDAJA (Sa, II)

21.55 KONCERT IZVEN ABONMAJA (do 22.55), (Bgd, II)

ČETRTEK, 14. 8

17.55 POROČILA (Lj)
18.00 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE, otroška odd. TV (Bgd, Lj)

18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 NA SEDMI STEZI, športna oddaja (Lj)

19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
20.00 FILM TEDNA: DOBRI SOSED, madžarski film (Lj)

21.35 KITAJSKI DNEVNIK, II. del dokumentarne oddaje (Lj)

22.05 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd I.)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I.)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 V OSPREDJU (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 IGRANI FILM (do 23.00) (Bgd II)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N.Sad)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. JUGOSLAVIJO - DANILO ŽIVKOVIC
2. NI VEČ DOBRIH GOSTILN - ANDREJ ŠIFRER
3. NADALINA - B. DVORNIK IN O. DRAGOJEVIĆ
4. COMING UP - PAUL McCARTNEY
5. LAGANA STVAR - DŽORDŽE BALASEVIC

KUPON za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. STOL JE NAJVIŠJI VRH - AV-SENİK
2. Kelnerica - GORENJCİ
3. RODNI KRAJ - KVINTET ŠTATENBERG
4. POSTOJSKA JAMA - SLAK
5. VESELA POLKA - MIHELIC

KUPON za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Mirica Vrečko, Ponikva n.h. Poldi Arzenšek, Gorica 27

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

PETEK, 15. 8

17.55 POROČILA (Lj)
18.00 LETI, LETI PIKAPOLONICA, otroška serija (Lj)
18.15 PRILJUBLJENE ZGODBE: Obuti maček (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 ČEZ TRI GORE: Srečanje okteta 80 (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 JADRANSKA SREČANJA, prenos (Zgb)
21.20 BLAKEOVH SEDEM, serijski film (Lj)
22.10 V ZNAMENJU (Lj)
22.25 NOČNI KINO: ENOSOBNO STANOVANJE (Lj)

SOBOTA, 16. 8

17.00 POROČILA (Lj)
17.05 MLADINSKI FILM (Lj)
18.35 PRIMER SKRITE KLETI, oddaja iz humoristične nanašanke Robinovo gnezdo (Lj)
19.00 NAŠ KRAJ (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.26 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

18.15 Z NAŠEGA ZORNEGA KOTA, otroška oddaja (Sa)
18.45 MUPPET SHOW (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb I.)
20.00 GIBLJIVE SLIKE kulturna oddaja (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 ČLOVEK IN ČAS, dokumentarna serija (Sa II.)
21.35 GLASBENA ODDAJA (Zgb II, N. Sad)
22.25 ROGOPAG, italijanski film (do 00.20) (Zgb II.)

SOBOTA, 16. 8

17.00 POROČILA (Lj)
17.05 MLADINSKI FILM (Lj)
18.35 PRIMER SKRITE KLETI, oddaja iz humoristične nanašanke Robinovo gnezdo (Lj)
19.00 NAŠ KRAJ (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.26 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.00 C. Dickens: NICHOLAS NICKLEBY, TV nadaljevanka (Lj)
20.50 SESTANEK V NEBOTIČNIKU: Dopusti in počitnice, zabav glasb odd (Lj)
21.50 KALIFORNIJSKI POKER, ameriški film (Lj)
23.35 TV KAŽIPOT (Lj)
23.55 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.45 ZNANOST (Bgd II)
18.30 NARODNA GLASBA TV LJUBLJANA (Sa II)
19.00 ČERKEZI, dokumentarna oddaja (Bgd II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd)
20.00 VEČER Z... (Sa II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 DOKUMENTARNA ODDAJA (Sa II)
21.40 SPORTNA SOBOTA (Sa II)
22.00 KONJ, MOJ PRIJATELJ, dokumentarni film (do 22.30) (Bgd II)

Polščite v ... KURIVU

Stavbno pohištvo, izolacijske materiale za graditelje. In še ena prijetna novica. Od 4. avgusta dalje v Kurivu sprejemajo naročila za velenjski lignit. Pohite.

kovinotehna
tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 7. 8. DO 13. 8. 1980

ČETRTEK, 7. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V četrtek za vas, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 8. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 9. 8.: Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 10. 8.: 10.00 Poročila, 10.05 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.05 Od melodije do melodije, 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 11. 8.: 8.00 Poročila, 8.0

IZ GRŠKE POPOTNE MALHE

ATENSKO MRAVLJIŠČE

Če o čem, potem prav o Atenah, res težko pišem. Preveč hitro in površno, bežno minljivo je bilo naše bivanje v tej večmilijonski prestolnici Grčije. V spominu je tako ostalo predvsem nekaj bežnih vtisov s prenapoljenih ulic, vseprisotna zamezjenost in umazanija, gneča in nazarenska utrujenost. Kot pridni turisti smo si seveda ogledali nekaj največjih znamenitosti Aten. Bržkone ga ni turista, ki bi bil v Grčiji, pa se ne bi povzpel na najbolj slovit grič v Atenah, na Akropolo. Tudi mi smo sledili nepregledni množici turistov in si ogledali sloveče spomenike Antike, ki jih je močno načel čas. Bili smo med zadnjimi, ki smo, za zidarskimi odri sicer, a vendar, videli slovitte Kariatide, šest prelepih podpornih kipov tempelja Erehtion. Ze nekaj tednov zatem so vse te kipe odstranili in jih s tem rešili propada. Sodobna civilizacija s svojim hrupom in smradom, je bila namreč prehud sovražnik. Tempelj in Kariatide so propadli zaradi vpliva onesnaženega ozračja bolj kot zaradi vseh številnih naravnih ujem in vojn v dolgih 2300 letih svojega obstoja. Celo znan bombni napad Morozinija leta 1687, ki je močno poškodoval največje in najlepše svetišče na Akropoli, ni naredil toliko škode, kot one-

snajenost ozračja. Ko smo si ogledovali prelepe ostanke bogate civilizacije in urno ter natančno delo strokovnjakov, ki se res trudijo, da bi zanamcem te spomenike ohranili kar najbolje, smo si vsi po vrsti želeli, da bi skupna akcija grške vlade in Unescoja uspela. Napredek je lep, a hkrati kruta in uničevalna stvar. Dolgo smo sedeli v skromni senci starodavnih oliv na Akropoli. Tisti dan je bila cela Akropola še najbolj podobna neskončnemu človeškemu mravljišču. Prerivanje turistov pa

PIŠE: **13**
BRANKO STAMEJČIČ

so budno opazovali čuvaji, ki jih je tu veliko in preprečili vsak poskus, da bi se kdo najlepšim antičnim svetiščem preveč približal, ali celo prestopil njihov prag. Spomeniki zlate dobe grške civilizacije, Perikleja in njegovih sodobnikov, so predragoceni - kot spomenik zgodovina in kot turistična atrakcija, ki zliva v nikoli dovolj polne mošnje turističnega gospodarstva Grčije, lepe denarce.

Zal nam je bilo, da ni bilo dovolj časa za še temeljitejši ogled tega dela Aten. Posebej smo si želeli sedeti na sedeže antičnega, a nekoliko preurejenega Herodovega gledališča ob vznožju Akropole. Lepšega okolja za nastop simfoničnega orkestra, ki je bil ta dan na vrsti, si res ni mogoče zamisliti. A kot ob vsej poti, je spet priganjal čas.

Ker je bil ponedeljek, smo bili prikrajšani tudi za ogled vseh atenskih muzejev, ki imajo ta dan počitek. Tako smo se pač sprehajali po ulicah, se ustavili ob grobu neznanemu junaku, kjer grški gardisti v narodnih nošah prav spektakularno menjavajo stražo in slednjič zašli še pod Lykavetos, najvišji grič v Atenah, ob vznožju katerega je mesto res lepo in čisto. Že na prvi pogled je bilo jasno, da smo prišli v četrt premožnikov. Lepe hiše, široke aleje, nikakršnega vrveža, zelo veliko policajev in drugih čuvajev ter prelepi vrtovi, ki jih sicer v Grčiji ni ravno na pretek - vse to so bile značilnosti, ki so potrjevale domnevo o bogastvu te četrti Aten.

Zanimiv je bil še sprehod po ulici ambasad, kjer je zastraženost posameznih diplomatskih predstavništev kar preveč neposredno govorila o nemirnem svetovnem položaju.

Tudi v Pireji, ki se je že povsem stopil z Atenami, smo zavili in se sprehodili po njegovih veselih in urejenih ulicah. Iz te svetovne luke je nastalo pravo poslovno središče, ki mu podoba krojijo visoke stavbe svetovnih ladjarskih prevoznikov in trgovcev. Atene so pravo vele-mesto.

Povsem nepregledna je množica turistov, ki vsak dan gomazi po največjem antičnem spomeniku v Grčiji - atenski Akropoli.

ALI ŽE VESTE...

Z ENIM SAMIM STRELOM

V mavrovski pokrajini v Makedoniji slovi Dragan Davidovski, lovec nad lovci, po poklicu učitelj. Z enim samim strelom je ubil 200 kilogramov težkega medveda. Bil je to medvedskodljivec, ki je prebivalcem povzročil veliko škodo.

GENERALI MED URAMI

V narodnem muzeju v Ljubljani hranijo med mnogimi urami tudi tri nenavadne in redke. Prva izmed njih je žepna, parejena iz lesa in vsa izrezljana. Ni znano, kdo jo je naredil, menijo pa, da je edinstvena na svetu. Je iz preteklega stoletja. Drugo uro, ki je podobna nogometni žogi ali krogli, je konstruiral Jochan May iz Berlina. Ura visi na dolgi vrvi, poganja pa jo lastna teža. Kadar jo navijajo, jo morajo samo dvigniti. Številčnica je namočena na obdu krogle. V muzeju hranijo tudi tako imenovano nürnbergsko jajce. Narejena je bila leta 1554. To je najstarejša žepna ura v Jugoslaviji. Ima samo en kazalec, namesto vzmeti jo poganja svinjska dlaka. Vsaka teh ur je vredna več kot stotine in tisoče dragocenih sodobnih ur.

ZAJEC Z ROGOVI

V lovskem domu v Vinkovcih hranijo nenavadno trofejo: divjega zajca s srnjakovimi rogovi na glavi. Kaj pravite o takšni trofeji lovci? Ni je imel niti baron Münchhausen. To nenavadno trofejo je podaril Vinkovčanom spreten preparator, ki se je hotel na izviren način porogati lovcem - z bujno domišljijo, ki v pretiranem popisovanju svoji dogodivščini ni-vo poznali meje.

NI VEČ RIB

Blizu slikovitega Mestnega trga ima Ljubljana svojo Ribjo ulico. Je ena najstarejših ulic v Ljubljani. Starih ribičev, pa tudi rib ni več. Le iz bližnjih restavracij se kdaj pa kdaj zazna vonj po ribah, toda - morskih!

PRAVE FIGE V HRAMŠAH

Če se hočeš spočiti, naužiti svežega zraka in občudovati lepote narave, se podaj v enega izmed biserov slovenske zemlje - v Hramše nad Galicijo. Tam kraljuje med žuborečim studencem in rumenimi krošnjami kostanjevih dreves, lična domačija družinice Zorana Vengusta, dobro znana aktivistom in borcem NOV.

Zoran, ki je tudi znani lovec in vsestranski mojster, ima svojstven hobi, da vzgaja pri nas redko uspevajoče rastline. Letos mu bo njegov trud bogato poplačan s privzgojenimi figovimi drevesi, katera imajo 72 velikih sadežev (glej sliko!) Čez štirinajst dni pravi, bodo že modre in godne za pokušino. Povsod okoli jih mora jablane in hruške, ob zavetrni strani pa se raztezajo dolge veje figovcev. Svojestven je pogled na tujca med drevesi. Zoran pravi, da jih je najtežje prezimiti. Za zaščito pred zmrzaljo, porabi vse krpe in cel voz proti mora pripeljati, da jih zaščiti. Pokriti pa jih mora še z nepremočljivo cerado, da so varne pred dežjem.

Pa to še ni vsa dejavnost našega Zorana. V lični delavnici izdeluje vsakovrstno leseno kmečko orodje, katero ima po svoji konstrukciji stoletno tradicijo. Lahko bi rekel - stara domačija in mladi ljudje, ki verno prenašajo stoletne izkušnje in navade, danes njim rodovom.

V. URŠIČ

NA CELJSKEM BAZENU TUDI 2200 KOPALCEV

To, da ima Celje samo en bazen in da je to za sedanje potrebe že zdaleč premalo, ni treba posebej pisati. Letošnja plavalna sezona se je zaradi slabega vremena izredno zavlekla, zato pa je v zadnjih dneh, ko je vreme izredno toplo, pravo »afriško«, na bazenu vsak dan več ljudi, kot bi jih bazen lahko sprejel. »Padel« je že tudi dnevni rekord, ki so ga zabeležili prejšnji četrtek, ko so registrirali v celem dnevu kar 2200 kopalcev! Ker pač druge možnosti za kopanje ni, gre tudi tako! Tisti, ki upravljajo s celjskim bazenom, pa se upravičeno jezijo na številne obiskovalce. Ob robu bazena oz. ograje, ki zapira kopališki prostor, so postavili celo vrsto koškov za smeti. Zal pa so ti koški skoraj vedno popolnoma prazni, medtem ko kopalni mojstri zvečer, ko odidejo plavalci, pospravijo okolico bazena in naberejo za cele kupe raznih odpadkov. Saj, če bi bili zlobni, bi zapisali, tam kjer osel leži...

TV - Foto: T. TAVČAR